



EUROJUST

Raport anual 2012



© Eurojust, 2013

Această publicație privește perioada 1 ianuarie 2012 - 31 decembrie 2012

Katalogové číslo: QP-AA-13-001-RO-C

ISBN: 978-92-95084-43-8

ISSN: 1831-4430

DOI: 10.2812/54140

Kontakt:

Telefón: + 31 70 412.5000

E-mail: info@eurojust.europa.eu

Webová stránka: www.eurojust.europa.eu



Raportul Anual 2012



Viziunea Eurojust este de a fi actorul principal
și centrul de expertiză la nivel judiciar în lupta
împotriva crimei organizate transfrontaliere
în Uniunea Europeană

Cuprins

Notă privind Decizia Eurojust	5
Lista acronimelor	5
Cuvânt înainte.....	7
Rezumat	8
Cea de-a 10-a aniversare a Eurojust	10
<i>Evenimentele de la Nieuwe Kerk și Ridderzaal, din 27 și 28 februarie 2012</i>	<i>11</i>
<i>Vizita Majestății Sale Regina Beatrix a Țărilor de Jos.....</i>	<i>11</i>
1 ACTIVITĂȚI OPERAȚIONALE	14
1.1 Introducere.....	15
1.2 Prezentare generală a cazurilor Eurojust.....	15
<i>Probleme generale și bune practici în cazurile Eurojust</i>	<i>15</i>
<i>Întâlnirile de coordonare.....</i>	<i>17</i>
<i>Centrele de coordonare.....</i>	<i>17</i>
<i>Articolele 6 și 7 din Decizia Eurojust</i>	<i>17</i>
<i>Convențiile privind asistența judiciară reciprocă</i>	<i>19</i>
<i>Probleme legate de strângerea și admisibilitatea probelor</i>	<i>19</i>
<i>Prevenirea și soluționarea conflictelor de jurisdicție</i>	<i>20</i>
<i>Transferul de proceduri penale</i>	<i>21</i>
<i>Schimbul de caziere judiciare</i>	<i>21</i>
<i>Mandatele europene de arestare.....</i>	<i>22</i>
<i>Ordinele de indisponibilizare</i>	<i>24</i>
<i>Confiscarea și recuperarea bunurilor.....</i>	<i>25</i>
<i>Livrările supravegheate</i>	<i>26</i>
1.3 Prezentare generală a activităților Eurojust în domeniile de criminalitate de interes prioritar	26
<i>Terorismul</i>	<i>26</i>
<i>Traficul de droguri.....</i>	<i>27</i>
<i>Traficul de persoane.....</i>	<i>29</i>
<i>Frauda</i>	<i>30</i>
<i>Corupția.....</i>	<i>30</i>
<i>Criminalitatea informatică</i>	<i>31</i>
<i>Spălarea banilor</i>	<i>33</i>
<i>Grupuri (mobile) de criminalitate organizată</i>	<i>33</i>
<i>Imigrația ilegală.....</i>	<i>34</i>
<i>Infrațiuni care aduc atingere intereselor financiare ale UE</i>	<i>35</i>
<i>Punctul de contact Eurojust pentru protecția copilului – Infrațiuni împotriva minorilor</i>	<i>36</i>
1.4 Echipa comună de anchetă	37
<i>Sprijinul financiar al Eurojust pentru operațiunile JIT</i>	<i>38</i>
1.5 Cazuri Eurojust în care au fost implicate state terțe.....	39
<i>Procurorii de legătură din statele terțe detașați la Eurojust.....</i>	<i>40</i>
1.6 Eurojust și rețelele de practicieni	40
<i>Rețeaua judiciară europeană.....</i>	<i>40</i>
<i>Rețeaua echipelor comune de anchetă</i>	<i>41</i>
<i>Rețeaua privind infracțiunile de genocid.....</i>	<i>41</i>

2	RELAȚII CU PARTENERII ȘI INSTITUȚIILE UE	42
2.1	Relații instituționale	43
	<i>Parlamentul European.....</i>	<i>43</i>
	<i>Consiliul Uniunii Europene.....</i>	<i>43</i>
	<i>Comisia Europeană.....</i>	<i>43</i>
2.2	Relații cu rețelele de practicieni	44
	<i>Rețeaua europeană de formare judiciară.....</i>	<i>44</i>
	<i>Forumul consultativ al procurorilor generali și directorilor parchetelor din statele membre.....</i>	<i>44</i>
2.3	Agenții și organisme UE	45
	<i>Europol.....</i>	<i>45</i>
	<i>Oficiul European de Luptă Antifraudă</i>	<i>45</i>
	<i>Frontex.....</i>	<i>46</i>
	<i>CEPOL.....</i>	<i>46</i>
2.4	Relații cu țări terțe și organizații din afara Uniunii Europene.....	46
3	DECIZIA EUROJUST ȘI EVOLUȚIILE VIITOARE	48
3.1	Implementarea Deciziei Consiliului privind Eurojust.....	49
3.2	Cea de-a șasea rundă a evaluărilor reciproce în ceea ce privește punerea în practică și funcționarea deciziilor privind Eurojust și Rețeaua judiciară europeană în statele membre	50
3.3	Grupul de acțiune privind viitorul Eurojust	50
3.4	Conferința cu titlul <i>Zece ani de Eurojust, rezultate operaționale și provocări viitoare</i>	50
4	EVOLUȚII ADMINISTRATIVE	52
4.1	Evoluții administrative	53
4.2	Accesul public la documente.....	53
5	MONITORIZAREA PUNERII ÎN APLICARE A CONCLUZIILOR CONSILIULUI.....	56
	ANEXĂ: STATISTICI PENTRU 2012	58
	<i>Figura 1 – Evoluția cazurilor în perioada 2002-2012.....</i>	<i>59</i>
	<i>Figura 2 – Cazurile bilaterale/multilaterale înregistrate de fiecare birou național în 2012</i>	<i>59</i>
	<i>Figura 3 – Cazurile deschise/închise în perioada 2003-2012.....</i>	<i>60</i>
	<i>Figura 4 – Clasificarea generală a cazurilor</i>	<i>60</i>
	<i>Figura 5 – Tipuri de infracțiuni de interes prioritar din cazurile Eurojust.....</i>	<i>61</i>
	<i>Figura 6 – Tipurile de infracțiuni de interes prioritar și alte tipuri de infracțiuni din cazurile Eurojust</i>	<i>61</i>
	<i>Figura 7 – Cazuri Eurojust – țări solicitante</i>	<i>62</i>
	<i>Figura 8 – Cazuri Eurojust – țări solicitate.....</i>	<i>62</i>
	<i>Figura 9 – Numărul total al întâlnirilor de coordonare.....</i>	<i>63</i>
	<i>Figura 10 – Întâlniri de coordonare – țări solicitante.....</i>	<i>63</i>
	<i>Figura 11 – Întâlniri de coordonare – țări solicitate</i>	<i>64</i>

Notă privind Decizia Eurojust

Decizia Eurojust – Decizia Consiliului din 28 februarie 2002 de instituire a Eurojust în scopul consolidării luptei împotriva formelor grave de criminalitate, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2009/426/JAI a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind consolidarea Eurojust, va fi denumită în prezentul raport „Decizia Eurojust”.

O versiune consolidată a Deciziei Eurojust, pregătită de Secretariatul General al Consiliului, exclusiv în scop informativ, este disponibilă pe website-ul nostru www.eurojust.europa.eu.

Lista acronimelor

CMS	Sistemul de gestionare a cazurilor (<i>Case management system</i>)
EIO	Ordin european de anchetă (<i>European investigation order</i>)
ENCS	Sistemul național de coordonare Eurojust (<i>Eurojust National Coordination System</i>)
JIT	Echipă comună de anchetă (<i>joint investigation team</i>)
CR	Comisie rogatorie
OCC	Coordonare permanentă (<i>On call coordination</i>)
OCG	Grup de criminalitate organizată (<i>organised criminal group</i>)
OCTA	Evaluarea amenințărilor pe care o reprezintă criminalitatea organizată (<i>Organised Crime Threat Assessment</i>)
TE-SAT	Raportul privind situația și tendințele terorismului (<i>Terrorism Situation and Trend Report</i>)
TFUE	Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (<i>Tratatul de la Lisabona</i>)
THB	Trafic de persoane (<i>trafficking in human beings</i>)



Parteneriatele solide sunt esențiale
pentru a progresa în sprijinul acordat
satisfacerii nevoilor cetățenilor de a avea
o Europă mai sigură, mai liberă și mai echitabilă

Cuvânt înainte

Am plăcerea de a vă prezenta cel de-al unsprezecelea Raport anual al Eurojust, care cuprinde un inventar al activităților operaționale, evoluțiilor organizaționale și relațiilor Eurojust cu partenerii săi în anul 2012.

Eurojust înregistrează progrese constante în sprijinirea și consolidarea coordonării și cooperării dintre autoritățile naționale ale statelor membre responsabile cu investigarea și urmărirea penală atunci când au de rezolvat cazuri de criminalitate transfrontalieră gravă.

Instrumentele unice ale Eurojust, întâlnirea de coordonare și centrul de coordonare, sunt utilizate frecvent și apreciate de specialiști, prin eficientizarea operațiunilor, facilitarea măsurilor judiciare imediate și rezolvarea dificultăților juridice și practice determinate de diferențele dintre cele 30 de sisteme juridice existente în Uniunea Europeană.

De asemenea, tendințele și rezultatele pozitive ale echipelor comune de anchetă, un instrument de cooperare care aplică principiile recunoașterii reciproce și încrederii reciproce, merită să fie subliniate. Eurojust se mândrește cu rolul său de forță motrice pentru funcționarea cu succes a echipelor comune de anchetă, prin acordarea de consultanță de specialitate, găzduirea Secretariatului Rețelei JIT, cât și prin Proiectul de finanțare a JIT.



Eurojust își menține angajamentul de a aborda prioritățile Uniunii Europene (UE) în materie de infracționalitate într-o manieră coordonată, coerentă și globală și de a aduce autorii infracțiunilor în fața justiției, colaborând în acest scop cu Europol și cu alte agenții JAI și actori importanți din domeniu.

Rapoartele strategice ale Eurojust privind traficul de droguri și traficul de persoane, disponibile pe site-ul Eurojust, scot în evidență principalele dificultăți întâmpinate în efectuarea schimburilor de informații, coordonarea eforturilor, acordarea de asistență juridică reciprocă și aplicarea instrumentelor de cooperare judiciară, oferind, de asemenea, soluții pentru depășirea problemelor identificate.

Modificările impuse prin Decizia Eurojust consolidează capacitățile operaționale ale Eurojust și legăturile sale cu autoritățile naționale competente ale statelor membre. Cea de-a șasea rundă de evaluări reciproce cu privire la Decizia Eurojust, desfășurată în statele membre începând din luna mai 2012, va oferi un impuls pentru punerea completă în aplicare a deciziei și va contribui la identificarea deficiențelor și a bunelor practici.

După intrarea în vigoare a Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), Eurojust și-a continuat, de asemenea, activitatea de reflecție asupra perspectivelor privind consolidarea suplimentară a Eurojust, precum și asupra posibilității de creare a unui Parchet European „din” Eurojust, în cadrul diverselor *forumuri*.

În cursul acestui an memorabil, Eurojust și-a sărbătorit cea de-a 10-a aniversare, eu am fost ales președinte al Eurojust în aprilie, iar în mai, domnul Carlos Zeyen, membru național pentru Luxemburg, a fost ales vicepreședinte.

Analizând rezultatele obținute în acești 10 ani, constatăm că Eurojust a atins „viteza de croazieră”. În calitate de președinte al Eurojust, anticipând viitorul și noile provocări care ne stau în față, experiența și expertiza noastră ne oferă încredere în ceea ce privește explorarea și valorificarea potențialului nostru.

Michèle CONINSX
Președintele Eurojust

Rezumat

Numărul de cazuri în care statele membre au solicitat asistența Eurojust în combaterea formelor grave de criminalitate transfrontalieră a înregistrat o creștere de 6,4 %, de la 1 441 de cazuri în 2011 până la 1 533 de cazuri în 2012.

Evoluția rolului de coordonare și facilitare al Eurojust este prezentată mai jos:

- ▶ Numărul întâlnirilor de coordonare care au avut loc în 2012 a fost de 194, înregistrând o ușoară scădere, de la 204 în 2011, reflectând probabil o utilizare mai eficientă a instrumentului întâlnirilor de coordonare.
- ▶ Numărul centrelor de coordonare a rămas același ca în 2011, șapte.
- ▶ Implicarea Eurojust în crearea echipelor comune de anchetă a crescut cu 42 %, ridicându-se la 47 față de 33 în 2011.
- ▶ S-a observat o utilizare combinată a acestor instrumente de coordonare.
- ▶ Numărul cazurilor înregistrate, privind executarea mandatelor europene de arestare, a fost de 259.
- ▶ S-a remarcat implicarea mai strânsă a procurorilor de legătură ai Eurojust, în special în ceea ce privește Norvegia.
- ▶ În 2012, volumul cazurilor Eurojust a înregistrat o creștere în domeniile de criminalitate de interes prioritar pentru UE: fraudă, trafic de droguri, grupuri (mobile) de criminalitate organizată, spălare de bani, trafic de persoane, criminalitate informatică, corupție și imigrație ilegală.
- ▶ Eurojust a publicat două rapoarte strategice în 2012, ambele fiind ulterior publicate ca documente UE:
 - *Consolidarea activității Eurojust în cazurile legate de traficul de droguri*, subliniind complexitatea activităților necesare pentru coordonarea cazurilor de trafic de droguri la nivel înalt și
 - *Acțiunea Eurojust de combatere a traficului de persoane: Raport final și Plan de acțiune pentru 2012-2016*.

Colegiul Membrilor Naționali, martie 2013



Pe scaune, de la stânga la dreapta: Laima Čekelienė, LT; João Manuel Da Silva Miguel, PT; Robert Sheehan, IE; Francesco Lo Voi, IT; Raivo Sepp, EE, Vice-President; Michèle Coninx, BE, President; Carlos Zeyen, LU; Vice-President; Donatella Frendo Dimech, MT; Lampros Patsavellas, EL; Mariana Lilova, BG; Gunars Bundzis, LV;

În picioare, de la stânga la dreapta: László Venczl, HU; Francisco Jiménez-Villarejo, ES; Jolien Kuitert, NL; Lukáš Starý, CZ; Jesper Hjørttenberg, DK; Hans-Holger Herrnfeld, DE; Harri Tiesmaa, FI; Leif Görts, SE; Frances Kennah, UK; Daniela Buruiană, RO; Sylvie Petit-Leclair, FR; Mariusz Skowroński, PL; Ingrid Maschl-Clausen, AT; Malči Gabrijelčič, SL; Ladislav Hamran, SK; Katerina Loizou, CY

- ▶ Cea de-a șasea rundă de evaluări reciproce, dedicată punerii în practică și funcționării Deciziei Eurojust în statele membre, a început în luna mai 2012 și va lua sfârșit în 2014. Până la finele anului 2012, pe baza informațiilor primite de la statele membre, 11 state membre nu puseseră încă în aplicare Decizia Eurojust. Eurojust speră că cea de-a șasea rundă de evaluări reciproce va oferi statelor membre impulsul necesar pentru a pune în aplicare pe deplin Decizia Eurojust.
 - ▶ Punerea în aplicare a Deciziei Eurojust la nivel intern: s-au depus eforturi suplimentare în următoarele direcții: transmiterea în siguranță a mesajelor electronice în cadrul ENCS; funcționarea completă a OCC; dezvoltarea CMS și conceptul de formular PDF „inteligent” conform articolului 13. De asemenea, a avut loc o primă întâlnire a corespondenților naționali, unde s-au purtat discuții și s-au efectuat schimburi de bune practici și de experiență și unde a fost prezentat stadiul procesului de creare și funcționare a ENCS în statele membre.
 - ▶ Grupul de acțiune privind viitorul Eurojust funcționează încă din 2009. În lumina propunerilor anunțate ale Comisiei privind articolul 85 din TFUE, grupul de acțiune și-a continuat activitatea legată de reformarea Eurojust, prin introduce-
- rea unor cadre de guvernare posibile și implicarea Parlamentului European și a parlamentelor naționale în evaluarea activităților Eurojust. De asemenea, grupul de acțiune și-a continuat activitatea bazată pe articolul 86 din TFUE privind înființarea Parchetului European.
- ▶ Memorandumul de înțelegere între Eurojust și Comisie: la 20 iulie 2012, Eurojust și Comisia Europeană au semnat un Memorandum de înțelegere, prin care au oficializat schimbul de informații, urmărind consolidarea cooperării în chestiuni de interes reciproc.
 - ▶ Evoluții administrative:
 - În 2012, numărul procurorilor, judecătorilor și ofițerilor de poliție care lucrează în mod obișnuit la sediul Eurojust de la Haga a fost de 45.
 - Bugetul Eurojust pentru 2012 a fost de 32 967 000 EUR; execuția bugetului a înregistrat recordul de 98 %.
 - Numărul echipelor comune de anchetă sprijinite financiar de Eurojust aproape s-a dublat față de 2011, ridicându-se la 62 de echipe, în care au fost implicate 22 de state membre.



Cea de-a 10-a aniversare a Eurojust



Evenimentele de la Nieuwe Kerk și Ridderzaal, din 27 și 28 februarie 2012

La 28 februarie 2012, Eurojust a sărbătorit un moment important: cea de-a 10-a sa aniversare. Cu această ocazie, au avut loc două evenimente. În seara de 27 februarie, Eurojust și-a sărbătorit aniversarea la Nieuwe Kerk, Haga. Printre participanți s-au numărat ambasadori, miniștri ai justiției și funcționari de rang înalt din cadrul Consiliului, Comisiei și Parlamentului European. Au fost intervievați foști președinți ai Eurojust, precum și actualul președinte, membri naționali și reprezentanți ai personalului administrativ care și-au adus contribuția la dezvoltarea Eurojust. A fost prezentat primul film promoțional al Eurojust și a fost lansat noul site.

A doua zi dimineată, în preambulul reuniunii informale a miniștrilor Consiliului Justiție și Afaceri Interne, sub președinția daneză a Consiliului Uniunii Europene, oficiali de rang înalt au adus un omagiu Eurojust, în clădirea istorică Ridderzaal din Haga. Principalii vorbitori au fost: Excelența Sa I.W. Opstelten, Ministrul Justiției din Țările de Jos, reprezentant al Majestății Sale Regina Beatrix, domnul Morten Bødskov, Ministrul Justiției din Danemarca, domnul

JJ van Aartsen, Primarul orașului Haga, domnul Aled Williams, Președintele Eurojust, domnul Gilles de Kerchove, Coordonatorul UE pentru combaterea terorismului, doamna Myria Vassiliadou, Coordonatorul UE pentru combaterea traficului de persoane, și doamna Françoise Le Bail, Director General pentru Justiție, Comisia Europeană, ca reprezentant al doamnei Viviane Reding, vicepreședinte și comisar pentru Justiție, drepturi fundamentale și cetățenie.

După ceremonia de deschidere a avut loc o conferință de presă la care au participat domnul Williams, cei doi vicepreședinți ai Eurojust, doamna Michèle Coninx și domnul Raivo Sepp, precum și domnul Bødskov, domnul de Kerchove și doamna Le Bail.

Tema reuniunii informale a miniștrilor Consiliului Justiție și Afaceri Interne, care a avut loc după ceremonia de deschidere, a fost intitulată: *Principalele realizări și evoluția viitoare a Eurojust: metode de consolidare a rolului Eurojust în cooperarea judiciară între autoritățile responsabile cu ancheta și autoritățile de urmărire penală ale statelor membre.*

Vizita Majestății Sale Regina Beatrix a Țărilor de Jos

În contextul sărbătoririi celei de-a 10-a aniversări a Eurojust, la 26 septembrie 2012, Președintele Eurojust, doamna Coninx, a avut onoarea de a primi, la sediul Eurojust, vizita Majestății Sale Regina Beatrix a Țărilor de Jos. Majestății Sale i-au fost prezentați membri naționali și procurori de legătură, precum și reprezentanți ai personalului administrativ, ocazie cu care a fost oferită o plachetă omagială de cristal,

menită să marcheze această vizită. S-au efectuat numeroase prezentări referitoare la Eurojust, istoricul acestuia și unele cazuri de referință. Majestatea Sa a dovedit că este bine informată despre activitatea Eurojust și despre provocările cu care se confruntă Uniunea Europeană în combaterea formelor grave de criminalitate transfrontalieră.







Activități operaționale

1.1 Introducere

Prioritățile activității Eurojust pe 2012, adoptate în lumina concluziilor Consiliului cu privire la stabilirea priorităților UE în ceea ce privește combaterea criminalității organizate, au fost terorismul, traficul de droguri, traficul de persoane, fraudă, corupția, criminalitatea informatică (inclusiv imagini prezentând abuzuri sexuale asupra copiilor), spălarea banilor, criminalitatea organizată (inclusiv grupurile mobile sau itinerante de criminalitate organizată), imigrația ilegală și infracțiunile care afectează interesele financiare ale UE (așa-numitele infracțiuni PIF). Cazurile operative ale Eurojust în aceste domenii, inclusiv obstacolele și cele mai bune practici identificate, precum și inițiativele și contribuțiile sale strategice sunt prezentate mai jos.

În 2012, Eurojust a acordat asistență statelor membre în 1 533 de cazuri înregistrate, ceea ce a reprezentat o creștere cu 6,4 % față de 2011, din care circa 20 % au implicat trei sau mai multe țări, iar 78 % au implicat infracțiuni dintre cele de interes prioritar pentru UE, menționate mai sus. Restul cazurilor au inclus, cu preponderență, infracțiuni altele decât cele menționate în articolul 4 alineatul (1) din Decizia Eurojust, pentru care autoritățile competente ale statelor membre au solicitat asistența Eurojust [ar-

ticolul 4 alineatul (2) din Decizia Eurojust], urmate de infracțiuni împotriva vieții, integrității fizice sau libertății persoanei. Detaliile statistice referitoare la numărul de cazuri și la implicarea statelor membre sunt prezentate în anexă.

Practicienii consideră că întâlnirile de coordonare ale Eurojust constituie unul din instrumentele principale ale acestuia, reunind autoritățile judiciare și cele polițienesti. Deși numărul total al întâlnirilor de coordonare a înregistrat o ușoară scădere în 2012, ajungând la 194 față de 204 în 2011, această reducere reflectă o utilizare mai eficientă a instrumentului întâlnirilor de coordonare. Aproximativ 55 % din întâlnirile de coordonare au implicat trei sau mai multe țări, iar 89 % dintre acestea au privit infracțiuni de interes prioritar.

La fel ca în 2011, la Eurojust au fost organizate șapte centre de coordonare în 2012.

Implicarea Eurojust în crearea echipelor comune de anchetă a crescut cu 42 %, ridicându-se la 47 față de 33 în 2011, iar numărul echipelor comune de anchetă sprijinite de Eurojust aproape s-a dublat față de 2011, atingând un total de 62 de echipe.

1.2 Prezentare generală a cazurilor Eurojust

Probleme generale și bune practici în cazurile Eurojust

Cazuistica din 2012 a Eurojust reflectă angajamentul permanent al acestuia în ceea ce privește rezolvarea problemelor în cazurile de criminalitate transfrontalieră gravă. Eurojust a facilitat executarea cererilor de și a deciziilor privind cooperarea judiciară, sprijinind autoritățile competente ale statelor membre în înlăturarea piedicilor de ordin practic și juridic întâmpinate în anchetele și urmărirea penale.

Piedicile juridice au continuat să apară ca rezultat al diferențelor dintre sistemele juridice ale statelor membre, cât și din cauza regulilor diferite în privința admisibilității probelor, în special în legătură cu interceptarea telecomunicațiilor. Procedurile diferite privind perchezițiile la domiciliu și luarea declarațiilor martorilor și diferențele existente între regulile de

păstrare a datelor din diferitele state membre, în special în cazurile legate de criminalitatea informatică, dar și de alte forme de criminalitate organizată, au creat dificultăți. Aceste probleme pot fi rezolvate într-un stadiu timpuriu al anchetei, prin coordonare, când standardele procedurale și cerințele probatorii pot fi explicate tuturor părților implicate și pot fi pregătite comisiile rogatorii necesare.

Alte dificultăți de ordin mai practic includ solicitările specifice de asistență, legate de (i) identificarea autorității naționale competente pentru autorizare judiciară în ceea ce privește supravegherea transfrontalieră și cazurile de livrare supravegheată; (ii) problemele de organizare a întâlnirilor de coordonare din cauza faptului că autoritățile naționale acordă prioritate sarcinilor de lucru de la nivel intern; (iii) dificultățile întâmpinate de autoritățile naționale în accesarea evidențelor societăților comerciale, legate în special de

cazurile de infracțiuni financiare și economice și (iv) dificultățile în determinarea altor state membre de a începe o anchetă paralelă sau dificultățile în a le furniza materiale suficiente și admisibile în acest scop.

Furnizarea spontană de informații în temeiul articolului 7 din Convenția din 2000 privind asistența judiciară reciprocă, împreună cu Protocolul său din 2001 ar putea să nu fie considerată un motiv suficient pentru deschiderea unei anchete, din cauza cerințelor probatorii diferite din statul membru de destinație, care pot avea ca rezultat inadmisibilitatea probelor în faza de judecată.

În 2011, în Belgia, dintr-un camion au fost furate 29 kg de aur și 160 kg de argint, valoarea metalelor prețioase respective depășind 1 milion GBP. Șoferul camionului a susținut că a fost victima unui jaf armat, în timpul căruia au fost furate metalele prețioase. Camionul circula dinspre Elveția către Regatul Unit, cu tranzitarea Belgiei. Șoferul era de fapt membru al unui grup de criminalitate organizată care plănuise să fure încărcătura.

A apărut problema legată de conflictul de jurisdicție, întrucât trei suspecți au fost prinși în Belgia, iar restul suspecților au fost localizați în Regatul Unit. O întâlnire de coordonare la Eurojust a rezolvat această problemă. Autoritățile belgiene și britanice au putut ajunge la un acord, potrivit căruia toți suspecții vor fi supuși urmăririi penale în Regatul Unit.

După arestarea suspecților, a fost semnat un acord privind crearea unei echipe comune de anchetă, oferindu-se astfel autorităților din Regatul Unit și din Belgia posibilitatea de a pune în comun probe și de a reacționa rapid pentru prinderea suspecților rămași încă în libertate. Cooperarea strânsă între procurorii și poliția din Regatul Unit, poliția belgiană și Eurojust a asigurat aducerea persoanelor în cauză în fața justiției.

În decembrie 2012, șase inculpați au fost condamnați la o pedeapsă cu închisoarea totalizând 23 de ani și șase luni.

O altă problemă recurentă este întârzierea executării cererilor de asistență judiciară reciprocă, adesea datorată cerințelor diferite privind gradul de detaliere a informațiilor conținute în solicitare, ceea ce conduce la întârzieri până la primirea unor informații suplimentare și a clarificărilor necesare. Întârzierea în executarea cererilor de asistență judiciară reciprocă este exacerbată de transmiterea simultană a solicitărilor pe diferite canale, traducerea deficitară, lipsa unor baze de date centralizate și durata procedurilor de executare din anumite state membre. În unele cazuri, Eurojust a putut ajuta la formularea cererilor de asistență judiciară reciprocă, identificarea și transmiterea cererilor la autoritățile naționale corespunzătoare și consultanță privind cerințele probatorii din țările solicitante și cele solicitate.

O problemă persistentă legată de emiterea mandatelor europene de arestare o constituie refuzul de predare, în cazul în care autoritatea de executare consideră că persoanei solicitate nu i se poate asigura o rejudicare atunci când este condamnată în lipsă.

Alte probleme care afectează executarea la timp a mandatelor europene de arestare includ diferențele între definițiile infracțiunilor, solicitările de informații suplimentare și problemele legate de traducere. Eurojust își aduce contribuția prin facilitarea dialogului între statele membre emitente și cele de executare și prin oferirea de consultanță, pentru a ajuta la clarificarea definițiilor infracțiunilor în jurisdicțiile în cauză.

Alte probleme includ feedbackul limitat pe care autoritățile naționale îl transmit la Eurojust cu privire la rezultatele asistenței solicitate și la rezultatul final al cazului, ceea ce conduce la dificultăți în evaluarea intervenției Eurojust sau a funcționării unei echipe comune de anchetă.

De asemenea, Eurojust acordă asistență în coordonarea măsurilor coercitive cum sunt mandatele de percheziție și de arestare, precum și în stabilirea contactului direct între autoritățile naționale implicate atât în cazuri bilaterale, cât și multilaterale. Eurojust oferă un canal de comunicare deschis și are un rol important de mediator, printre altele, prin facilitarea prevenirii conflictelor de jurisdicție. Intervenția sa rapidă poate conduce la executarea imediată a cererilor de asistență judiciară reciprocă.

Eurojust facilitează schimbul de informații asupra cazurilor, prin întâlnirile de coordonare și prin finanțarea și facilitarea creării și funcționării echipei comune de anchetă, două instrumente recunoscute ca fiind foarte eficiente în cazurile complexe.

Întâlnirile de coordonare

În 2012, Eurojust a organizat întâlniri de coordonare în legătură cu 194 de cazuri. Acest mecanism s-a dovedit încă o dată a fi prețios pentru autoritățile naționale, în cazuri implicând alte state membre sau state terțe. Întâlnirile de coordonare sunt stabilite pentru o serie de motive, un motiv important fiind schimbul de informații dintre statele membre participante. Avantajul semnificativ al schimbului de informații constă în faptul că permite statelor membre să deschidă anchete, să identifice posibile procese paralele în desfășurare în alte state membre, să efectueze schimburi de probe, să depășească barierele lingvistice și să sporească încrederea reciprocă.

De asemenea, o întâlnire de coordonare poate fi convocată pentru a facilita și/sau a coordona executarea comisiilor rogatorii, prin care se simplifică, de exemplu, urmărirea și indisponibilizarea fondurilor. Alte întâlniri de coordonare pot viza asistența din partea unui stat terț, coordonarea anchetelor în desfășurare, sau definirea unei strategii comune privind anchetele din statele participante. În unele cazuri, obiectivul poate fi acela de a se conveni asupra unei diviziuni efective a muncii între autoritățile naționale participante sau de a ajunge la o înțelegere reciprocă asupra autorităților naționale care sunt cel mai bine plasate pentru a efectua urmărirea penală pentru infracțiunile în cauză.

O caracteristică importantă a întâlnirilor de coordonare, utilizată frecvent în 2012, este faptul că acestea permit statelor să planifice o acțiune comună și să înființeze echipe comune de anchetă. De asemenea, în afară de autorități ale statelor membre, la întâlnirile de coordonare participă, dacă este cazul, reprezentanți ai statelor terțe și ai organismelor UE, cum sunt Europol și OLAF. În cursul anului 2012, statele terțe au fost reprezentate la 49 de întâlniri de coordonare, Europol la 85, iar OLAF la cinci.

Centrele de coordonare

Centrul de coordonare asigură transmiterea în timp real și coordonarea informațiilor între autorități în cursul unei zile de acțiune comună cu privire la arestări, percheziții la domiciliu/ sau societăți comerciale și audieri ale martorilor.

Pe lângă facilitarea coordonării la nivel judiciar, cu executarea mandatelor europene de arestare, a comisiilor rogatorii și a ordinelor de înghețare, un centru de coordonare facilitează, de asemenea, procesul de

cizional la fața locului și reacția imediată din partea autorităților judiciare naționale la noi fapte transmise de centrul de coordonare. Lansate în 2011 ca nou instrument de combatere a criminalității transfrontaliere la nivelul UE, centrele de coordonare au continuat să fie dezvoltate și utilizate în 2012.

La fel ca în 2011, la Eurojust au fost organizate șapte centre de coordonare de către Franța (3), Finlanda (1), Italia (1), Țările de Jos (1) și Regatul Unit (1). Ele au vizat următoarele infracțiuni: imigrația ilegală (3), traficul de persoane (1), traficul de droguri (1), pornografia infantilă (1) și fraudă fiscală legată de comerțul cu înghețăminte naturale (1).

Trei centre de coordonare au fost organizate în cazuri în care o echipă comună de anchetă era deja funcțională. În cadrul echipei existente, centrul de coordonare a facilitat coordonarea între autoritățile participante din diferite state membre, a permis completarea informațiilor lipsă și a consolidat coordonarea între autoritățile naționale chiar și atunci când, prin intermediul unei echipe comune de anchetă, coordonarea era deja instituită.

A fost consolidată cooperarea cu părțile terțe, precum Europol, care a participat la șase din cele șapte centre de coordonare și a sprijinit acțiunile simultane prin verificare încrucișată, analiză și corelare a datelor noi transmise către centrul de coordonare. De asemenea, în 2012, Elveția și Interpol au participat activ la centrele de coordonare ale Eurojust.

Articolele 6 și 7 din Decizia Eurojust

Articolele 6 și 7 din Decizia Eurojust permit membrilor naționali și Colegiului să adreseze autorităților naționale competente recomandări cu privire la cazuri. Aceste recomandări reflectă dialogul continuu dintre membrii Colegiului și autoritățile din țările lor, pe marginea aspectelor operaționale ale activității de cercetare a cazurilor, și sunt adesea rezultatul informațiilor furnizate în comisiile rogatorii sau puse la dispoziție în cursul unei întâlniri de coordonare sau al unor discuții informale cu autoritățile naționale. Întâlnirile de coordonare constituie, într-adevăr, unul dintre instrumentele cel mai frecvent utilizate.

Aceste recomandări sunt în general informale. În consecință, cifrele prezentate mai jos nu oferă o imagine completă a recomandărilor formulate, deoarece se referă doar la cazuri în care, în temeiul legislației interne a unui anumit stat membru, este necesar un act doveditor oficial care să justifice deciziile judiciare.

Autoritățile franceze au inițiat la Eurojust un caz legat de un grup albanez de criminalitate organizată care trafica heroină și cocaină între Țările de Jos, Franța și Albania. Grupul de criminalitate organizată avea contacte în Belgia și în alte țări de pe ruta Franța - Albania (Italia, Elveția, Spania și posibil Grecia). Au fost transmise și executate cereri de supraveghere transfrontalieră.

Eurojust a găzduit trei întâlniri de coordonare pentru a efectua schimburi de informații, a coordona executarea cererilor de supraveghere și a discuta eventualele probleme legate de principiul *ne bis in idem* (principiul autorității de lucru judecat). În consecință, a fost planificată o zi comună de acțiune în Țările de Jos, Belgia, Franța și Elveția. Aceste eforturi comune au ajutat anchetatorii să detecteze un viitor transport de droguri ilicite din Țările de Jos către Franța.

În martie 2012, la Eurojust a fost organizat un centru de coordonare pentru a asigura schimbul ușor de informații în cursul zilei de acțiune, cu sprijinul analitic furnizat de Europol. Persoanele implicate în operațiunea de trafic de droguri au fost arestate, iar drogurile au fost capturate. Această zi comună de acțiune a declanșat măsuri ulterioare de aplicare a legii, concretizate în 17 arestări, mai multe percheziții la domiciliu în Franța și în Țările de Jos și capturarea a 12 kg de heroină.

De aproximativ un an, autoritățile italiene, în strânsă legătură cu poliția din Franța și cea din Țările de Jos, urmăreau același grup de criminalitate organizată, iar în mai 2012, ele au lansat o operațiune pe teritoriul Italiei. Această operațiune a avut ca rezultat executarea a 13 mandate europene de arestare și capturarea a 15 kg de cocaină și 4 kg de heroină.

Organizarea rapidă și flexibilă a grupului de criminalitate organizată a făcut necesar schimbul intens de informații între autoritățile naționale competente, în special între organele de anchetă din țările respective. Acest schimb de informații fără întrerupere, desfășurat timp de aproape două săptămâni, a fost facilitat de către Eurojust.

În cursul anului 2012, au fost înregistrate nouă recomandări oficiale în temeiul articolului 6 din Decizia Eurojust și toate au fost respectate de autoritățile naționale.

Cereri vizând efectuarea unei cercetări sau urmăririi penale în privința anumitor fapte – articolul 6 alineatul (1) litera (a) punctul (i)

Două cereri în temeiul articolului alineatul (1) litera (a) punctul (i), au fost emise de către biroul italian la Eurojust.

Cereri privind acceptarea de către autoritățile competente a faptului că una dintre ele poate fi mai bine plasată pentru a desfășura o cercetare sau urmărire penală a unor fapte – articolul 6 alineatul (1) litera (a) punctul (ii)

Au fost emise două cereri în temeiul acestei dispoziții, de către biroul spaniol.

Cereri adresate autorităților competente în vederea coordonării respectivelor autorități din statele membre implicate – articolul 6 alineatul (1) litera (a) punctul (iii)

O singură cerere a fost emisă în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (a) punctul (iii). Biroul spaniol a solicitat o întâlnire de coordonare cu autoritățile belgiene, pentru a aborda o chestiune legată de recuperarea de bunuri, într-un caz de criminalitate organizată și de spălare a banilor.

Cereri vizând furnizarea oricăror informații necesare membrilor naționali pentru îndeplinirea sarcinilor – articolul 6 alineatul (1) litera (a) punctul (v) și cereri vizând luarea oricărei alte măsuri justificate de cercetare sau urmărire penală – articolul 6 alineatul (1) litera (a) punctul (vii)

Trei cereri au fost emise în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (a) punctele (v) și (vii). Autoritățile

spaniole au fost solicitate să faciliteze furnizarea de informații și alte măsuri de anchetă (audierea suspectilor și a victimelor) într-un caz de fraudă și de falsificare a euro, din Belgia.

Cereri vizând luarea unor măsuri de anchetă speciale – articolul 6 alineatul (1) litera (a) punctul (vi)

Într-un caz de fraudă, falsificare și spălare a banilor, autoritățile spaniole au fost solicitate să efectueze percheziții la domiciliu și să inițieze anchete, în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (a) punctul (vi).

Convențiile privind asistența judiciară reciprocă

Două dintre instrumentele cel mai intens utilizate pentru cooperarea judiciară în cadrul Uniunii Europene sunt Convenția privind asistența judiciară reciprocă și Convenția din 1959 a Consiliului Europei privind asistența reciprocă în materie penală, împreună cu Protocoalele acesteia (Convenția din 1959). Aplicarea lor este, în general, considerată ca fiind pozitivă și efecă.

Dificultățile care persistă au drept cauză faptul că nu toate statele membre au ratificat Convenția privind asistența judiciară reciprocă. Totuși, această situație nu constituie în mod necesar un obstacol, de exemplu în crearea unei echipe comune de anchetă, dacă statul membru respectiv a pus în aplicare Decizia-cadru privind echipele comune de anchetă, sau pentru efectuarea unei audieri prin videoconferință, care se pot realiza, de asemenea, pe baza Convenției din 1959 sau a principiului reciprocității și/sau atunci când legislația națională permite astfel de măsuri.

Dificultăți legate de interceptarea telecomunicațiilor și supravegherea transfrontalieră, utilizarea insuficientă sau inadecvată a instrumentului schimbului spontan de informații și lipsa unor indicații privind termenele limită în cazul cererilor urgente mai sunt încă întâmpinate și percepute ca aspecte ce necesită îmbunătățire.

Probleme de ordin practic pot apărea atunci când cererile de asistență judiciară reciprocă nu ating gradul necesar de detaliere în statul de executare, conducând la incertitudini și la eventuala neexecutare a cererilor. Alte probleme persistă în legătură cu lipsa de sau întârzierea feedbackului și a informațiilor privind stadiul de executare a cererilor de asistență judiciară reciprocă din partea statului solicitat. Această situație este în special problematică în

cazurile urgente, atunci când suspectii se află în arest sau când utilizarea altor canale nu poate conduce la rezultate într-un termen limită strâns. Autoritățile naționale au solicitat Eurojust să faciliteze contactele informale în astfel de cazuri, deseori accelerând semnificativ procesul. O recomandare practică adresată procurorilor naționali este să indice, în comisiile rogatorii scrise urgente, termenele-limită prevăzute de legislația națională și timpul în care se dorește executarea cererii.

Probleme legate de strângerea și admisibilitatea probelor

Astfel cum s-a observat și în 2011, regulile diferite în materie de strângere, admisibilitate și dezvoltare a probelor continuă să provoace dificultăți în combaterea cu eficiență a formelor grave de criminalitate transfrontalieră. Regulile diferite în ceea ce privește păstrarea datelor, în special în cazurile legate de criminalitatea informatică și alte infracțiuni în care suspectii utilizează telecomunicațiile pentru a interacționa unul cu celălalt, au cauzat un număr tot mai mare de probleme. În aceste cazuri timpul are o importanță esențială, în special în statele membre unde perioada prevăzută pentru păstrarea datelor este foarte scurtă.

Legislația națională în materie de obținere a probelor diferă de la o țară la alta. Această situație, care necesită cunoașterea sistemelor juridice respective, face ca asistența Eurojust să aibă o valoare deosebită. Într-un caz în care era implicat un resortisant sloven, avocatul apărării a susținut că probele strânse în cursul unei operațiuni internaționale desfășurate în Germania pentru identificarea autorului nu sunt conforme cu legislația germană și nu pot fi admise în instanța slovenă. Eurojust a sprijinit cu succes autoritățile judiciare slovene în obținerea de informații cu privire la dispozițiile legii de procedură penală aplicabile în Germania. Schimbul direct de informații și discuțiile pe marginea diferitelor sisteme juridice, care au loc în cadrul întâlnirilor de coordonare, previn adesea dificultățile și contribuie la rezolvarea problemelor legate de strângerea și admisibilitatea probelor, inclusiv la nivelul echipelor comune de anchetă.

Punerea la dispoziția altor state membre a regulilor naționale în materie de strângere și admisibilitate a probelor a contribuit la împărtășirea cunoștințelor de specialitate și a prevenit obstacole. Eurojust poate servi drept centru de expertiză pentru cele mai bune practici în acest domeniu.

La crearea unei echipe comune de anchetă, o altă bună practică dezvoltată la Eurojust a fost includerea în acordul privind crearea JIT a dispozițiilor privind admisibilitatea probelor și obligațiilor de dezvăluire ale acestora, contribuind la prevenirea problemelor ulterioare.

Adoptarea în viitor a unei directive privind ordinul european de anchetă ar putea facilita rezolvarea dificultăților identificate în acest domeniu.

Prevenirea și soluționarea conflictelor de jurisdicție

Eurojust își exercită oficial, doar într-o măsură limitată, competențele de emitere de recomandări pentru prevenirea și soluționarea conflictelor pozitive sau negative de jurisdicție.

Sunt frecvente situațiile în care două sau mai multe state membre, în conformitate cu legislația lor națională, au jurisdicție asupra unui caz; marea majoritate a cazurilor se rezolvă cu asistența Eurojust și fără a se înregistra o cerere oficială către statele

membre în cauză. În acest sens, întâlnirile de coordonare au fost recunoscute ca fiind un instrument foarte util, prin aceea că permit autorităților competente implicate în anchete paralele să discute dintr-o fază incipientă și să ajungă la un acord. Lipsa de informare a fost uneori identificată ca obstacol în calea prevenirii conflictelor de jurisdicție. Clarificarea sferei de aplicare a anchetelor interconectate și pregătirea și analiza prealabilă a întâlnirilor de coordonare sunt considerate drept bune practici.

Eurojust joacă un rol predominant preventiv, încurajând schimbul informal timpuriu de opinii. O prezentare completă a acestui subiect este cuprinsă în documentul „*Guidelines for deciding “Which jurisdiction should prosecute?” (Orientări pentru stabilirea jurisdicției care ar trebui să efectueze urmărirea penală)*”, publicat în cadrul raportului Anual 2003 al Eurojust.

De asemenea, Eurojust s-a implicat în cazuri de conflicte negative de jurisdicție, în care niciun stat membru nu se considera a fi cel mai bine plasat pentru a efectua ancheta și/sau urmărirea penală. În iulie 2012, Colegiul a adoptat documentul *Guidelines for the*

Un grup de criminalitate organizată care acționa în Bulgaria și Spania a obligat victimele, în majoritate de naționalitate bulgară, să practice prostituția în Spania. Ramura din Bulgaria a grupului recruta victimele din comunitățile vulnerabile, oferindu-le oportunități în străinătate. Victimele erau transportate în Spania și le erau reținute pașapoartele. Ramura din Spania a grupului de criminalitate organizată obliga victimele, prin utilizarea amenințării și a violenței fizice, să practice prostituția în Spania.

Ancheta a început după ce una dintre victime a evadat și a ajuns la Ambasada Bulgariei din Madrid, care imediat a contactat autoritățile spaniole. Acestea au demarat o anchetă care, în cele din urmă, a condus la destrucțurarea grupului din Spania. Autoritățile judiciare din ambele țări desfășurau procedurile penale împotriva acestui grup și, întrucât ambele jurisdicții transmiteau cereri de asistență judiciară reciprocă, biroul spaniol a înregistrat un caz la Eurojust pentru a obține sprijin în coordonarea acestor activități.

Eurojust a găzduit o întâlnire de coordonare la care ambele delegații au putut discuta față în față despre situația cercetărilor. În cadrul întâlnirii, acestea au convenit asupra mai multor aspecte importante. În primul rând, ambele jurisdicții au asigurat executarea cu rapiditate a cererilor în așteptare. În al doilea rând, a fost prevenită o situație de *ne bis in idem* prin delimitarea procedurilor naționale. Bulgaria s-a concentrat pe urmărirea penală a activităților de spălare a banilor, fiind sprijinită de Spania care a furnizat probe cu privire la caracterul organizat al grupului care făcea obiectul anchetei. Spania s-a concentrat pe urmărirea penală a faptelor de trafic și exploatare sexuală, pentru care Bulgaria a efectuat interviuri ale martorilor rezidenți pe teritoriul său. De asemenea, Bulgaria a activat un program de protecție a martorilor pentru familia unei victime din Spania.

Implicarea Eurojust a contribuit în mod semnificativ la crearea unei baze solide pentru continuarea urmărilor penale naționale.

Application of Article 7(2) and (3) of the Eurojust Decision [Orientări privind aplicarea articolului 7 alineatele (2) și (3) din Decizia Eurojust], în care sunt descrise procedura administrativă internă de soluționare a conflictelor de jurisdicție și refuzurile recurente sau dificultățile legate de executarea cererilor de cooperare judiciară, inclusiv instrumente care pun în aplicare principiul recunoașterii reciproce.

Transferul de proceduri penale

Majoritatea statelor membre au continuat să utilizeze Convenția europeană din 1972 privind transferul de proceduri în materie penală sau Convenția din 1959 (articolul 21) în coroborare cu articolul 6 alineatul (1) ultimul paragraf din Convenția privind asistența judiciară reciprocă. De asemenea, unele state membre au utilizat Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate (articolul 21). Utilizarea acestor instrumente juridice diferite poate provoca dificultăți care determină autoritățile naționale să apeleze la Eurojust.

Eurojust a fost în măsură să acorde asistență în aceste cazuri, prin facilitarea contactelor informale între statele membre și verificarea informală a posibilității de transfer înaintea transmiterii unei cereri oficiale. Transferul de proceduri este uneori convenit la o întâlnire de coordonare, ca parte a unui acord privind jurisdicția care trebuie să efectueze urmărirea penală, transferul efectiv fiind realizat prin emiterea și executarea mandatelor europene de arestare și a comisiilor rogatorii, dacă este necesar.

Motivele dificultăților apărute în transferul de proceduri penale diferă de la o țară la alta. Între altele, probele strânse trebuie să fie admisibile în instanță în statul membru solicitat (a se vedea secțiunea de mai sus, *Probleme legate de strângerea și admisibilitatea probelor*) și trebuie stabilit un interes clar din partea statului membru solicitat de a accepta transferul de proceduri. Atunci când transferul este solicitat de statul membru care dorește să fie destinatar, adică dorește să efectueze urmărirea penală, uneori apar dificultăți dacă există riscul ca transferul să compromită o anchetă corelată aflată în curs de desfășurare în statul membru solicitat.

De asemenea, pot apărea dificultăți din cauza normelor de drept material și procedurale diferite. Întregul dosar trebuie să fie tradus înainte ca autoritățile naționale să ia o decizie, iar birourile naționale la Eurojust pot oferi doar o evaluare preliminară, bazată pe un rezumat al cazului, furnizat în prealabil.

Schimbul de caziere judiciare

Eurojust nu a întâmpinat dificultăți majore în ceea ce privește schimbul de caziere judiciare, iar dificultățile apărute au fost în special de ordin practic.

În statele membre în care nu funcționează încă Sistemul european de informații cu privire la cazierul judiciar (*European Criminal Records Information System*, ECRIS), solicitările de schimb de cazier judiciar sunt uneori înlesnite prin utilizarea Convențiilor privind asistența judiciară reciprocă. Pot apărea dificultăți atunci când birourile naționale nu au acces la cazierul judiciar sau când cazierul este deținut de autorități naționale diferite (de exemplu, poliție și autoritățile judiciare) și nu există o bază de date centralizată a acestora. În cazurile urgente, Eurojust a putut facilita obținerea cazierelor judiciare.

Definițiile infracțiunilor, care diferă de la un stat la altul, au generat uneori dificultăți, conducând la incertitudini cu privire la infracțiunea propriu-zisă. Alte probleme asociate includ cantitatea de informații conținută în cazierul judiciar, pe care statele membre o consideră suficientă, în conformitate cu legislația națională, determinând întârzieri în soluționarea cererii de informații suplimentare.

În unele cazuri, cazierul judiciar primit fac trimiteri la o dispoziție de lege fără a exista însă o descriere a infracțiunii. În aceste cazuri, statul membru solicitant apelează adesea la ajutorul Eurojust pentru a obține legislația relevantă și a clarifica această problemă.

Complicații și întârzieri apar atunci când judecătorii din anumite state membre solicită o copie a originalului hotărârii judecătorești complete și traducerea acesteia și adesea este necesară o comisie rogatorie pentru a obține o copie a hotărârii, deoarece extrasul din cazierul judiciar este insuficient (în scopul pronunțării unei sentințe).

Alte dificultăți pot apărea atunci când o persoană care face obiectul unei urmăriri penale într-un stat membru susține că a fost condamnată anterior, pentru aceeași infracțiune, într-un alt stat membru. Este posibil ca statul membru să nu poată confirma această susținere, din cauza standardelor naționale diferite de atestare a identității unei persoane, ceea ce conduce la o înregistrare inexactă a datelor sale de identitate.

Mandatele europene de arestare

În 2012, au fost înregistrate 259 de cazuri privind executarea mandatelor europene de arestare, reprezentând 16,8 % din totalul cazurilor înregistrate la Eurojust. Marea majoritate (252) au vizat facilitarea executării mandatelor europene de arestare. Păștrând tendința anilor trecuți, biroul polonez a emis cele mai multe cereri, fiind urmat de biroul belgian și de cel suedez.

Biroul spaniol a primit cel mai mare număr de cereri, urmat de biroul german și de cel polonez.

De asemenea, Colegiul a abordat două probleme mai generale legate de aplicarea mandatului european de arestare. Prima problemă s-a referit la strângerea informațiilor pentru a stabili dacă o autoritate din statele membre, care nu are competența de a emite mandate naționale, are în schimb competența de a emite mandate europene de arestare și dacă autoritățile/instanțele statelor membre au refuzat să execute un mandat european de arestare deoarece autoritatea care l-a emis nu avea competența de a emite mandate naționale de arestare.

A doua problemă avută în vedere a fost aceea de a stabili dacă, de la introducerea mandatului european de arestare, vreun stat membru a refuzat predarea în baza faptului că Ministerul de Justiție din statul emitent nu este considerat a fi „o autoritate judiciară” de către autoritățile din statul membru de executare, în

conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584/JAI privind mandatul european de arestare (Decizia-cadru privind mandatul european de arestare).

Cazuri privind cererile concurente de executare a Mandatelor Europene de Arestare

În temeiul articolului 16 alineatul (2) din Decizia-cadru privind mandatul european de arestare, autoritatea judiciară de executare poate solicita avizul Eurojust atunci când decide care dintre mandatele europene de arestare emise de două sau mai multe state membre pentru aceeași persoană va fi executat. În 2012, avizul Eurojust a fost solicitat oficial în șase cazuri, față de patru cazuri în 2011. Expertiza în acest domeniu a Eurojust, fie prin negocieri sau contact direct cu autoritățile implicate, este de regulă solicitată și oferită la întâlnirile de coordonare.

În toate cele șase cazuri menționate mai sus, Eurojust a contribuit la ajungerea la un consens între statele membre implicate, cu privire la mandatul european de arestare care trebuie să fie considerat prioritar, inclusiv, după caz, cu privire la înțelegerile referitoare la predarea ulterioară și predarea temporară a persoanei vizate. În toate cele șase cazuri, recomandarea Eurojust a fost respectată, aplicându-se documentul *Guidelines for internal proceedings on the provision of Eurojust's opinion in case of competing European Arrest Warrants (Ghidul de procedură internă privind emiterea unui aviz de către Eurojust în cazul mandate-*

În timpul executării a trei mandate de arestare europene emise de autoritățile din Grecia pentru un resortisant suedez, autoritățile belgiene au primit un nou mandat european de arestare emis de autoritățile din Cipru, care privea aceeași persoană. La primirea noii cererii, autoritățile au fost obligate să suspende executarea celor trei mandate anterioare (deja aprobate de Curtea de Apel belgiană).

Procurorul federal Belgian a solicitat asistența Eurojust pentru a stabili în care stat membru ar trebui să fie predată persoana în cauză. Biroul belgian s-a consultat atât cu biroul grec, cât și cu cel cipriot, pentru a obține informații despre posibilitățile legale, cum ar fi aceea de a transfera persoana în celălalt stat membru în timpul anchetei, urmăririi penale sau executării sentinței. De asemenea, biroul belgian s-a consultat cu statele membre participante asupra punctelor de vedere ale autorităților naționale implicate.

Ținând seama de informațiile primite, biroul belgian a recomandat predarea persoanei statului grec. Autoritățile belgiene au fost de acord cu recomandarea. După acceptarea unui al patrulea mandat european de arestare suplimentar, emis de autoritățile din Grecia, persoana în cauză a fost predată statului grec care, la rândul său, a asigurat executarea mandatului european de arestare emis de autoritățile cipriote. Cu ajutorul Eurojust, cele trei state membre implicate au putut coordona executarea cererilor într-o manieră rapidă și eficientă.

lor europene de arestare concurente), adoptat în iunie 2011. Într-un singur caz, la o întâlnire de coordonare, s-a ajuns la un acord cu privire la acordarea priorității, iar instanța națională care avea competența de a decide în chestiunea respectivă a respectat recomandarea Eurojust și a menționat, în hotărârea pronunțată, acordul la care s-a ajuns la Eurojust în cursul întâlnirii de coordonare.

Cazuri de încălcare a limitelor de timp

Atunci când, în situații excepționale, un stat membru nu poate respecta limitele de timp prevăzute în articolul 17 din Decizia-cadru privind mandatul european de arestare, acesta va informa Eurojust, precizând motivele întârzierii. În 2012, la Eurojust au fost înregistrate 94 de cazuri de încălcare a limitelor de timp. Două dintre aceste cazuri au necesitat măsuri suplimentare. La fel ca în anii precedenți, Irlanda a raportat cel mai mare număr de încălcări. Alte cazuri au privit Republica Cehă, Bulgaria, Slovenia și Spania. Astfel cum s-a observat în anii trecuți, statisticile UE indică faptul că numărul încălcărilor este mai mare decât cel înregistrat la Eurojust.

Un caz referitor la interpretarea articolului 28 alineatul (2) din Decizia-cadru privind mandatul european de arestare a condus la adoptarea unei decizii de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene, la 28 iunie 2012 (C-192/12). Procurorul finlandez care se ocupa de procedurile legate de mandatul european de arestare a solicitat, prin intermediul Eurojust, informații de la Regatul Unit cu privire la modul de accelerare a procedurii în situația în care s-ar solicita acordul acestui stat cu privire la predarea persoanei solicitate din Finlanda către Franța. Scopul implicării Eurojust a fost acela de a preveni o posibilă încălcare de către Finlanda a limitelor de timp, în conformitate cu articolul 17 din Decizia-cadru privind mandatul european de arestare. Eurojust a putut acorda asistența necesară în timp util.

Principalele motive de întârziere în executarea mandatelor europene de arestare au fost durata procedurilor de recurs, solicitările de informații suplimentare, sustragerea persoanelor solicitate pe durata eliberării pe cauțiune și numărul mare de mandate europene de arestare.

Probleme identificate în punerea în aplicare a Mandatelor Europene de Arestare

Eurojust a continuat să joace un rol semnificativ în facilitarea transmiterii informațiilor, clarificarea cerințelor exigențelor legale impuse atât de

autoritățile emitente cât și de autoritățile de executare și, în general, în accelerarea executării mandatelor europene de arestare. În cazurile urgente, asistența Eurojust s-a dovedit deosebit de importantă. Într-un astfel de caz, asistența a fost acordată cu rapiditate, în cadrul unei ședințe plenare a Colegiului, iar într-un alt caz Eurojust a putut oferi consultanță și îndrumări prin coordonare permanentă (OCC), determinând o predare în timp util.

La 16 octombrie 2012, au intrat în vigoare procedurile de predare în baza mandatului de arestare „nordic”, convenite între țările nordice (Danemarca, Finlanda, Islanda, Norvegia și Suedia), ceea ce înseamnă că în procedurile de predare stabilite între Finlanda, Danemarca și Suedia se va utiliza mai degrabă mandatul de arestare nordic decât Decizia-cadru privind mandatul european de arestare. Nu a fost raportat niciun astfel de caz.

Practicienii încă mai întâmpină dificultăți de ordin juridic în executarea mandatelor europene de arestare. Eurojust a identificat în cazurile sa următoarele dificultăți:

- ▶ calitatea neadecvată a traducerii mandatelor europene de arestare;
- ▶ întârzieri cauzate de caracterul insuficient sau inadecvat al informațiilor cuprinse în mandatele europene de arestare cu privire la: (i) descrierea faptelor, inclusiv corelarea necesară pentru a demonstra legătura dintre persoana vizată și infracțiune, (ii) infracțiuni, (iii) sentința impusă sau prevăzută pentru toate ori pentru o parte din infracțiuni sau (iv) comasarea sentințelor într-o singură sentință definitivă după executarea mandatului european de arestare emis pentru executarea mai multor sentințe;
- ▶ comunicarea deficitară între autoritățile competente;
- ▶ întârzieri legate de procedurile de autorizare a tranzitului, întrucât statele membre au norme procedurale și limite de timp diferite în aceste proceduri;
- ▶ cazurile în care se solicită, prin intermediul Eurojust, originalul sau traducerea legalizată a mandatelor europene de arestare, printr-o notificare transmisă cu foarte puțin timp înaintea audierii în baza mandatului european de arestare;
- ▶ întârzieri în cazurile în care sunt necesare garanții legate de predarea resortisanților proprii, iar auto-

- ritatea competentă pentru a emite garanțiile (Ministerul Justiției) este alta decât autoritatea competentă (parchetul competent) să emită mandatul european de arestare și să furnizeze informații suplimentare cu privire la acesta;
- ▶ întârzieri ale autorităților judiciare de executare în furnizarea informațiilor în temeiul articolului 26 alineatul (2) din Decizia-cadru privind mandatul european de arestare, ceea ce implică riscul ca persoana solicitată să fie reținută pentru o perioadă care depășește limitele prevăzute în legislația aplicabilă a statului membru emitent;
 - ▶ aspectele juridice legate de posibilitatea de a considera Ministerul Justiției drept o autoritate judiciară în temeiul articolului 6 alineatul (1) din Decizia-cadru privind mandatul european de arestare, și anume competența a acestuia de a emite mandate europene de arestare;
 - ▶ problemele de proporționalitate existente în statul membru de executare, asociate cu urmărirea penală obligatorie din statul membru emitent, conducând la emiterea de mandate europene de arestare în exces, cu dificultăți sporite în cazurile în care cerința privind dubla infracționalitate nu este satisfăcută [articolul 2 alineatul (2) din Decizia-cadru privind mandatul european de arestare];
 - ▶ costurile suportate cu predarea;
 - ▶ întârzieri la primirea acordului de punere sub urmărire penală pentru infracțiuni suplimentare (regula specialității, articolul 27 din Decizia-cadru privind mandatul european de arestare);
 - ▶ abordările diferite în ceea ce privește condamnarea în lipsă și dreptul persoanei la rejudicare, întrucât nu toate statele membre au pus în aplicare Decizia-cadru 2009/299/JAI a Consiliului de modificare a Deciziei-cadru privind mandatul european de arestare în ceea ce privește dreptul la rejudicare, care ar putea face posibilă refuzarea executării unui mandat european de arestare;
 - ▶ folosirea unor canale diferite pentru transmiterea mandatelor europene de arestare [Cerere de informații suplimentare la intrarea pe teritoriul național (SIRENE), Interpol, magistrați de legătură, Rețeaua judiciară europeană (*European Judicial Network*, EJN) și Eurojust], fără notificarea faptului că mandatul european de arestare este comunicat pe un anumit canal;
 - ▶ cazurile în care persoana în privința căreia s-a dispus predarea a fost eliberată pe cauțiune dar nu s-a mai prezentat în instanță, așa cum s-a stabilit;
 - ▶ mandatele europene de arestare multiple, emise de autorități judiciare diferite din același stat membru, creează incertitudine în determinarea mandatului în baza căruia se efectuează predarea.

Ordinele de indisponibilizare

Deși transpusă în majoritatea statelor membre, Decizia-cadru 2003/577/JAI a Consiliului privind executarea în Uniunea Europeană a ordinelor de indisponibilizare a bunurilor sau a probelor (Decizia-cadru 2003) nu este încă utilizată la scară largă. În consecință, autoritățile judiciare care folosesc ordinul de indisponibilizare și recunosc, între altele, valoarea adăugată a termenelor limită scurte prevăzute în acesta se confruntă uneori cu omologii din alte state membre care nu cunosc acest instrument sau nu îl pot utiliza. Acestea din urmă se bazează în schimb pe comisiile rogatorii tradiționale, în conformitate cu dispozițiile Convenției din 1959 și Convenției privind asistența judiciară reciprocă, precum și ale Convenției din 1990 a Consiliului Europei privind spălarea, depistarea, sechestrarea și confiscarea sumelor rezultate din activitățile cu caracter infracțional, care pot include cereri de identificare, indisponibilizare și confiscare a bunurilor.

Cazurile din 2012 ale Eurojust arată că această situație pare să persiste ca rezultat al: (i) domeniului de aplicare limitat al Deciziei-cadru 2003 (care nu permite identificarea, indisponibilizarea și confiscarea pe baza unei singure cereri), (ii) dificultății în folosirea unui ordin de indisponibilizare atunci când probele care urmează să fie indisponibilizate, necunoscute autorităților emitente la momentul formulării cererii, ies la lumină într-o fază ulterioară a anchetei și (iii) ca rezultat al percepției generale potrivit căreia Decizia-cadru 2003 implică formalități suplimentare dificile.

Diviziunile jurisdicționale interne specifice ale unor state membre provoacă uneori dificultăți suplimentare în cazurile în care ordinele de indisponibilizare se referă la bunuri situate în diferite jurisdicții interne.

De asemenea, apar uneori dificultăți din cauza lipsei unui registru central național/unei baze de date centrale naționale al/a procedurilor în desfășurare în cazul unor ordine de indisponibilizare separate și ne-corelate, cu privire la aceleași bunuri.

Lipsa implementării și utilizării unitare a Deciziei-cadru 2003 exacerbează o situație în care adesea indisponibilizarea (și confiscarea) bunurilor încă nu este luată în considerare de toate statele membre într-o fază timpurie a anchetei sau a urmăririi penale pentru formele grave de criminalitate transfrontalieră. Această situație este reflectată de numărul relativ redus al cererilor Eurojust de facilitare a executării ordinelor de indisponibilizare.

Cazuistica Eurojust a identificat ca bune practici: (i) includerea, în cadrul cererii inițiale de indisponibilizare, a unei cereri de vânzare timpurie a bunurilor indisponibilizate (atunci când acestea sunt perisabile, își pierd valoarea odată cu trecerea timpului sau implică cheltuieli de gestionare) înaintea confiscării, (ii) luarea în considerare a administrării fondurilor în așteptarea unei decizii definitive și (iii) atenționarea autorităților naționale cu privire la obligațiile de raportare care le revin în baza Deciziei-cadru 2003. Într-un singur caz, asistența oferită de Eurojust a asigurat executarea ordinelor de indisponibilizare într-un stat membru în aceeași zi în care într-un alt stat membru au fost efectuate mai multe arestări și percheziții.

În 2012, Colegiul a abordat o problemă generală legată de ordinele de indisponibilizare, strângerea informațiilor cu privire la existența sau inexistența în legislația națională a posibilității ca punerea sub sechestru a bunurilor să fie utilizată în procedurile civile și la aplicabilitatea Deciziei-cadru din 2003. De asemenea, Eurojust a participat la discuțiile recente ale Platformei birourilor de recuperare a creanțelor (*Asset Recovery Office*, ARO), prin intermediul punctului său de contact ARO și în calitate de observator la runda a cincea de evaluări reciproce privind infracționalitatea financiară și anchetele financiare.

Confiscarea și recuperarea bunurilor

Decizia-cadru 2006/783/JAI privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce a ordinelor de confiscare și Decizia-cadru 2005/212/JAI privind confiscarea produselor, instrumentelor și bunurilor având legătură cu infracțiunea nu au fost pe deplin implementate de către toate statele membre, făcând astfel nesigure motivele comune de confiscare și recunoașterea ordinelor de confiscare. Legislația în domeniul confiscării diferă încă într-o măsură considerabilă de la un stat membru la altul, ca și conceptele specifice cum ar fi confiscarea extinsă, confiscarea neîntemeiată pe o condamnare și confiscarea pe baza valorii.

Cazuistica Eurojust în domeniul confiscării și recuperării de bunuri este încă limitată și demonstrează că procedurile îndelungate mai persistă. Rolul Eurojust în aceste cazuri este, în principal, unul de facilitare și mediere. Eurojust contribuie la clarificarea cerințelor legale din diferitele jurisdicții și înlesnește transmiterea cererilor. Câteva cazuri de succes din 2012 au demonstrat că ajutorul Eurojust este crucial. Într-unul dintre aceste cazuri, numai datorită informațiilor primite prin intermediul Eurojust, un stat membru a putut asigura pronunțarea a două condamnări. Autoritățile sale fiscale au putut recupera 295 500 EUR, iar persoanele condamnate au fost obligate să plătească acestora, în total, aproximativ 900 000 EUR. Într-un alt caz, datorită asistenței oferite de Eurojust, într-un stat membru au fost confiscate zece apartamente de lux.

În ceea ce privește problema specifică a gestionării bunurilor indisponibilizate, Eurojust a înlesnit schimbul de expertize între autoritățile fiscale din două state membre într-un caz care implica bunuri indisponibilizate în valoare de 110 000 EUR. Într-un caz de confiscare care nu se baza pe o condamnare, cu ajutorul Eurojust a fost emis un ordin de confiscare pentru suma de 580 000 EUR.

Dificultăți recurente apar în legătură cu corelarea necesară pentru a demonstra că bunurile aparțin suspectului (mai puțin în cazurile de confiscare extinsă, când sarcina probei este mai redusă), cu durata excesivă a procedurilor de vânzare a bunurilor confiscate, accentuată prin participarea autorităților administrative, precum și cu birocrăția inutilă observată. Cazuistica Eurojust arată că acordul suspectului (în jurisdicțiile în care sunt prevăzute negocierile judiciare) și vânzarea timpurie, înaintea confiscării, a anumitor tipuri de bunuri indisponibilizate, pot accelera procesul de confiscare.

Propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind înghețarea și confiscarea produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni vizează armonizarea definițiilor pentru anumite domenii de criminalitate gravă și, de asemenea, înlocuirea parțială a Deciziei-cadru 2005 privind confiscarea produselor, instrumentelor și bunurilor având legătură cu infracțiunea. Avizul Eurojust asupra acestui proiect de instrument a fost comunicat în 2012 Comisiei pentru Libertăți civile, justiție și afaceri interne (Comisia LIBE) a Parlamentului European (*a se vedea, de asemenea* secțiunea 2.1). Eurojust a continuat să ofere sprijin și prin intermediul Rețelei Camden de Inter-agenții de Recuperare a Bunurilor (*Camden Asset Recovery Inter-Agency Network*, CARIN), la care participă în calitate de observator.

Livrările supravegheate

Livrările supravegheate sunt considerate a fi un instrument de anchetă util, în special în cazurile de trafic de droguri. Decizia Eurojust prevede că membrilor naționali le poate fi acordată competența de a autoriza și coordona livrările supravegheate. Până în prezent, această competență a fost acordată doar unui număr limitat de membri naționali.

În 2012, Eurojust a continuat să contribuie la identificarea autorității competente și/sau la rezolvarea dificultăților legate de întârzieri, obținerea autorizațiilor, traducerea comisiilor rogatorii, depășirea dificultăților procedurale sau, prin intermediul întâlnirilor de coordonare, la facilitarea creării unor astfel de instrumente de anchetă în cazurile complexe.

De asemenea, Eurojust a fost de ajutor în prevenirea problemelor legate de principiul *ne bis in idem* și, în general, în cazurile urgente.

Au fost întâmpinate dificultăți ca urmare a: (i) discrepanțelor între cerințele de drept substanțial și procedurale de autorizare a livrărilor supravegheate, (ii) presiunii timpului în stabilirea și desfășurarea livrărilor supravegheate și (iii) identificării autorității naționale competente pentru autorizarea judiciară a livrărilor supravegheate, exacerbate în cazurile în care tranzitul prin statele membre altele decât cele direct implicate în caz necesită, de asemenea, autorizație. În unele state membre, autorizarea livrărilor supravegheate, ca instrument de anchetă, se realizează la nivel judiciar, iar în altele ține de competența poliției.

1.3 Prezentare generală a activităților Eurojust în domeniile de criminalitate de interes prioritar

Terorismul

Statistici privind criminalitatea	2012	2011
Numărul de cazuri înregistrate	32	27
Numărul întâlnirilor de coordonare	3	1

Apartenența la o organizație teroristă a fost infracțiunea cel mai frecvent menționată în cazurile de terorism înregistrate la Eurojust. Cazurile comunicate la Eurojust în 2012 nu au fost aparent asociate cu o singură categorie de infracțiune, dovedind o largă diversitate în privința tipurilor de infracțiuni, inclusiv infracțiuni împotriva vieții, integrității fizice sau libertății persoanei.

Pe baza informațiilor și recomandărilor corespondenților naționali pe probleme de terorism, Eurojust a dezvoltat conceptul și conținutul Monitorului condamnărilor pentru terorism (*Terrorism Convictions Monitor*, TCM), oferind o prezentare de ansamblu a evoluțiilor judiciare legate de terorism din statele membre, precum și analiza judiciară a cazurilor selectate. S-a acordat o atenție specială anumitor aspecte ale analizei, iar pentru următoarele ediții ale raportului sunt prevăzute zone de interes suplimentare. TCM se bazează pe informațiile împărtășite cu Eurojust, ca rezultat al punerii în aplicare a Deciziei 2005/671/JAI a Consiliului din 20 septembrie 2005,

precum și pe sursele deschise. În 2012 au fost publicate trei ediții ale TCM.

Eurojust a contribuit la Raportul TE-SAT al Europol, oferind o analiză cantitativă și calitativă a hotărârilor judecătorești în materie de terorism și o prezentare a amendamentelor legislației în materie de terorism a statelor membre.

În cadrul forumului *World Justice Project*, o inițiativă independentă vizând consolidarea statului de drept la nivel mondial, Eurojust a pregătit articolul intitulat *Strengthening Inter-State Cooperation – the Eurojust Experience (Consolidarea cooperării între state – experiența Eurojust)*, publicat în ianuarie 2012 în cartea „*Counter-Terrorism: International Law and Practice*” (*Combaterea terorismului: dreptul și jurisprudența internațională*). Articolul oferă recomandări cu privire la modul în care trebuie să aibă loc cooperarea judiciară pentru a asigura imperativele securității naționale și regionale odată cu respectarea statului de drept.

La 20 iunie, Eurojust a găzduit întâlnirea sa strategică anuală pe tema terorismului. Întâlnirea s-a axat pe fenomenul „lupului singuratic” (persoana implicată singură în terorism) și pe rețelele de socializare în contextul terorismului. Au fost împărtășite rezultatele unui chestionar pe această temă, iar practicienii au discutat și prezentat exemple de cazuri relevante din mai multe state membre și din Norvegia.

Într-un atac combinat cu bombă și împușcături în masă desfășurat în Norvegia la 22 iulie 2011, un individ care a acționat de unul singur a provocat moartea a 77 de persoane. Au început cercetările legate de primul mare atac terorist din Europa săvârșit de o singură persoană, care a fost clasificat al patrulea între cele mai mari atacuri teroriste din Europa de după cel de-al doilea război mondial.

Eurojust a oferit un ajutor prețios în privința mai multor aspecte ale acestui caz, în cursul anchetei și al fazelor de judecată. Prin implicarea procurorului de legătură norvegian la Eurojust și al birourilor naționale din Letonia și Regatul Unit, au fost obținute rapid informații bancare din Letonia și Antigua și Barbuda. Biroul național polonez a efectuat cercetări cu privire la o solicitare scrisă de audiere a unui martor. Biroul spaniol și cel britanic au realizat de bună voie schimburi de expertiză în soluționarea unui caz de terorism atât de important. Contactul direct între biroul francez și procurorul de legătură norvegian a contribuit la executarea cu eficacitate a două comisii rogatorii către Franța, referitoare la identificarea, localizarea și audierea unui martor. Procurorul de legătură pentru Statele Unite ale Americii a oferit asistență în executarea unei cereri urgente de audiere a unui martor prin videoconferință, în Statele Unite ale Americii, în timpul procedurilor de judecată.

Asistența oferită de Eurojust a constituit o componentă prețioasă a cooperării internaționale în acest caz. Asistența a constat în facilitarea continuă a cererilor de asistență judiciară reciprocă și a permis contactul personal direct între statele membre și statele terțe, prin intermediul birourilor naționale și al procurorilor de legătură la Eurojust. Eforturile depuse de Eurojust au contribuit la cooperarea judiciară eficientă, eficace și promptă între autoritățile naționale competente.

Audierile în instanță au avut loc în Norvegia, din aprilie până în iunie 2012. La 24 august 2012, inculpatul a fost găsit vinovat și condamnat la pedeapsa maximă cu închisoarea în Norvegia, arest preventiv pentru 21 de ani, sentința minimă fiind de 10 ani.

Atelierul de lucru al practicienilor, organizat în comun de Eurojust și Europol în zilele de 11 și 12 decembrie, a reunit specialiști din India și din Uniunea Europeană în domeniul combaterii terorismului. Obiectivul atelierului de lucru a fost acela de a promova cooperarea judiciară, prin definirea intereselor comune și reflecțiile asupra standardelor de cooperare. O zi a fost dedicată chestiunilor legate de cooperare judiciară și cazurilor comune de combatere a terorismului. În încercarea de a culege informații judiciare pertinente înaintea dezbaterilor, Eurojust a trimis un chestionar referitor la aceste chestiuni autorităților cu atribuții în combaterea terorismului din statele membre.

Traficul de droguri

Statistici privind criminalitatea	2012	2011
Numărul de cazuri înregistrate	263	242
Numărul întâlnirilor de coordonare	59	50
Numărul echipelor comune de anchetă	13	7

Analiza tipului de infracțiune confirmă faptul că spălarea banilor și criminalitatea organizată sunt foarte adesea legate de cazuri de trafic de droguri înaintate la Eurojust. Statele membre care s-au implicat intens în combaterea acestui tip de infracționalitate prin solicitarea cooperării judiciare au fost Suedia, Franța și Italia, în timp ce Țările de Jos, Spania și Belgia au fost cele mai solicitate.

În ianuarie, Eurojust a publicat raportul final privind proiectul său strategic „Consolidarea activității Eurojust în cazurile de trafic de droguri”, subliniind complexitatea activităților necesare pentru a coordona cercetarea unor cazuri de trafic de droguri la nivel înalt. Concluziile preliminare ale acestui proiect au fost discutate în cadrul unui seminar strategic organizat la Cracovia în octombrie 2011. Raportul final abordează diferite dificultăți întâmpinate în ceea ce privește schimbul de informații și coordonarea, conflictele de jurisdicție, executarea cererilor de asistență judiciară reciprocă și a mandatelor europene de arestare, echipele comune de anchetă, livrările supravegheate, recuperarea bunurilor și relațiile cu statele terțe. Recomandările esențiale ale raportului,

referitoare la măsurile de combatere a traficului de droguri, au fost prezentate în iunie Comitetului permanent al UE pentru cooperarea operațională în materie de securitate internă (COSI). Pe baza acestei analize, Eurojust a elaborat un Plan de acțiune 2012 - 2013, cu recomandări de îmbunătățire a activității sale în domeniul anchetelor penale, în cooperare cu autoritățile naționale.

În cadrul Platformei europene multidisciplinare împotriva amenințărilor infracționale (*European Multidisciplinary Platform Against Criminal Threats*, EMPACT), Eurojust a participat, între altele, la patru proiecte legate de traficul de droguri, cu accent special pe drogurile sintetice traficate în containere de către grupurile de crimă organizată din Africa de Vest, prin Balcanii de Vest.

Reprezentanții Eurojust au contribuit la un studiu pregătit pentru o evaluare a impactului asupra unui

nou instrument legislativ care să înlocuiască Decizia-cadru 2004/757/JAI a Consiliului privind traficul de droguri.

Eurojust a fost reprezentat la *Cea de-a doua conferință privind indicatorii referitori la oferta de droguri* a Observatorului European pentru Droguri și Toxicomanie (OEDT), care a avut loc la Lisabona în noiembrie. La sfârșitul anului 2012, au fost inițiate negocierile pentru un memorandum de înțelegere între Eurojust și OEDT.

În cadrul cooperării cu țările din America Latină, Eurojust a participat la seminarul la nivel înalt, organizat în februarie, în Mexic, de Adunarea Parlamentară euro-latino-americană pe tema combaterii traficului de droguri și a criminalității organizate în Europa și America Latină. În plus, a fost analizată cooperarea cu Rețeaua procurorilor pentru combaterea criminalității organizate din America Centrală (REFCO), o

Mai multe rețele de trafic și distribuție de droguri din Austria, Germania, Belgia și Țările de Jos au fost înființate de un grup de criminalitate organizată din fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei. Au fost organizate transporturi mari de heroină din fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei către Belgia și Țările de Jos. Odată ajunse în Europa de Vest, heroina era distribuită, în cantități de până la 5 kg, către Frankfurt și Viena. Aparent existau posibile legături cu Regatul Unit, Suedia, Danemarca, Franța și Elveția.

Ca urmare a cooperării polițienești dintre Austria și Germania, precum și a cercetărilor intense, în ambele țări au fost capturate cantități importante de heroină. Deși mai mulți membri de la nivelul inferior al grupului au fost arestați, aceștia au fost înlocuiți în 2-3 zile. Pentru intensificarea eforturilor comune în combaterea grupului, părțile au convenit ca Eurojust să coordoneze anchetele din statele membre și să încurajeze inițierea anchetelor și a urmăririlor penale în fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei.

La momentul în care Eurojust a început să se implice în anchete, nici Țările de Jos și nici Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei nu inițiaseră procedurile penale naționale. Întrucât Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei nu permite extrădarea cetățenilor săi și pentru că majoritatea suspectilor erau rezidenți acolo, Eurojust a organizat două întâlniri de coordonare pentru a încuraja implicarea acestei țări și a accelera cercetările. Ca urmare a primei întâlniri de coordonare organizate de Eurojust, Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei a inițiat procedurile penale. Cercetările coordonate au condus la arestarea și condamnarea principalilor suspecti și a mai multor alți făptuitori.

Ulterior, grupul de criminalitate organizată și-a refăcut rețeaua. O a treia întâlnire de coordonare a avut loc la Eurojust pentru a discuta modul de încurajare a cooperării. Un număr de probleme juridice, cauzate de diferențele dintre sistemele juridice ale țărilor implicate, au ridicat piedici în ceea ce privește dezvăluirea informațiilor și implicarea deplină a potențialilor parteneri. Cea de-a treia întâlnire de coordonare a pus la dispoziție un forum pentru o dezbateră profundă a modalităților de depășire a oricăror probleme juridice și de identificare a unor potențiale soluții, prin utilizarea combinată a mai multor instrumente judiciare. După consultări și ajungerea la un acord, la nivel național, asupra măsurilor care vor fi adoptate, o a patra întâlnire de coordonare la Eurojust a condus la crearea unei echipe comune de anchetă între Austria, Germania, Țările de Jos și Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, echipă activă în prezent. Echipa comună de anchetă a beneficiat de sprijin financiar prin Proiectul Eurojust de finanțare a JIT.

inițiativă a Biroului Națiunilor Unite pentru Droguri și Criminalitate (UNODC).

Cooperarea cu Rețeaua ibero-americană pentru cooperare judiciară internațională (IberRed) a fost fructuoasă.

Traficul de persoane

Statistici privind criminalitatea	2012	2011
Numărul de cazuri înregistrate	60	79
Numărul întâlnirilor de coordonare	20	24
Numărul echipelor comune de anchetă	6	6

Analiza tipului de infracțiuni arată că aproximativ jumătate din numărul total de cazuri au fost legate de traficul de persoane ca infracțiune separată. Apartenența la o organizație criminală a avut adesea legătură cu cazurile de trafic de persoane înaintate la Eurojust, urmate de cazurile de imigrație ilegală. Statele membre cel mai intens implicate, prin inițierea cazurilor, în acest tip de infracțiuni la Eurojust sunt Germania și Regatul Unit, urmate de Bulgaria și Spania; statele membre cele mai solicitate pentru cooperare în acest domeniu sunt România, Bulgaria și Țările de Jos.

Declarația comună din 2011 a agențiilor JAI a vizat abordarea traficului de persoane într-o manieră coordonată, coerentă și globală și a determinat angajamentul Eurojust de a-și intensifica eforturile de a asista statele membre, în cooperare cu alte agenții, în anchetele și urmărirea penală pentru trafic de persoane, și în coordonarea acțiunii transfrontaliere.

Ca răspuns la această Declarație comună și în conformitate cu Strategia UE pentru perioada 2012 - 2016 în vederea eradicării traficului de persoane, Eurojust a inițiat un proiect strategic, *Acțiunea Eurojust împotriva traficului de persoane*, pentru a consolida și îmbunătăți cooperarea dintre autoritățile judiciare naționale în combaterea traficului de persoane; a îmbunătăți eficiența utilizării instrumentelor juridice existente; a intensifica eforturile de urmărire penală a acestor infracțiuni la nivel național și a intensifica implicarea Eurojust în cazurile de trafic de persoane. Proiectul a avut drept bază (i) analiza răspunsurilor la chestionarul trimis tuturor statelor membre, Croației și Norvegiei; (ii) analiza cazurilor specifice înregistrate la Eurojust, în legătură cu traficul de persoane, în perioada 1 ianuarie 2008 - 31 decembrie 2011 și (iii) concluziile unei întâlniri strategice pe tema tra-

Franța a inițiat un caz de trafic de persoane care implica exploatarea sexuală a unor cetățeni bulgari. Membrii unui grup de criminalitate organizată recrutau victime din Bulgaria pentru prostituție forțată în mai multe țări europene.

Autoritățile franceze au solicitat sprijinul Eurojust pentru identificarea unor posibile proceduri paralele din Belgia și facilitarea creării unei JIT. În urma unei întâlniri de coordonare la Eurojust, autoritățile belgiene au demarat o anchetă preliminară vizând doi suspecți care făceau obiectul procedurilor penale în Franța.

Franța, Bulgaria, Eurojust și Europol au format o echipă comună de anchetă pentru a înlesni schimbul de informații și de probe. Această echipă a beneficiat de sprijin financiar prin intermediul proiectului Eurojust de finanțare a echipelor comune de anchetă. Cercetările s-au axat atât pe componenta de trafic de persoane a activității infracționale, cât și pe fluxurile financiare rezultate din traficul de persoane. În acest sens, analiza Eurojust a tranzacțiilor financiare sub forma transferurilor prin Western Union a fost deosebit de utilă în identificarea profiturilor ilicite trimise din Franța principalilor suspecți care locuiau în Bulgaria.

După realizarea unei anchete complete de către JIT, Franța a inițiat o zi comună de acțiune. Datorită gradului ridicat de mobilitate al grupului, autoritățile belgiene și poloneze au participat, de asemenea, la ziua de acțiune. A fost înființat un centru de coordonare la Eurojust, cu participarea birourilor naționale Eurojust implicate, a Unității de analiză a cazurilor și a Europol, asigurând luarea deciziilor și realizarea schimbului de informații în timp real. De asemenea, centrul de coordonare a facilitat emiterea a patru mandate europene de arestare în cursul zilei de acțiune și a furnizat analiza și verificarea încrucișată a informațiilor, prin care au fost identificate legături cu alte anchete din Uniunea Europeană. Au fost ridicate documente probatorii și telefoane mobile în cursul a 13 percheziții, au fost executate șase mandate europene de arestare și au fost arestate nouă persoane.

ficului de persoane, organizate la Eurojust în aprilie 2012. Rezultatele au fost folosite la realizarea documentului *Raport Final și Plan de acțiune pentru perioada 2012 – 2016*, prezentat cu ocazia Zilei europene de luptă împotriva traficului de persoane, organizate la Bruxelles, la 18 octombrie 2012.

Eurojust a sprijinit inițiativele Frontex și CEPOL în domeniul formării profesionale prin împărtășirea experienței și expertizei. Eurojust a stabilit contacte cu Grupul informal al ONU privind traficul de persoane și cu Platforma privind traficul de persoane, înființate de Asociația Internațională a Procurorilor (*International Association of Prosecutors*, IAP).

Eurojust a participat la proiectul EMPACT vizând traficul de persoane și la proiectul Introducerea cerințelor privind crearea echipelor comune de an-

chetă în vederea combaterii traficului de persoane în Europa de Sud-Est, condus de Bulgaria și Slovenia, cu accent atât pe cooperarea și coordonarea judiciară, cât și pe protejarea victimelor.

Frauda

Statistici privind criminalitatea	2012	2011
Numărul de cazuri înregistrate*	382	218
(* Cifrele totale pentru 2012 nu pot fi comparate cu anii precedenți – a se vedea explicațiile de mai jos)		
Numărul întâlnirilor de coordonare	33	58
Numărul echipelor comune de anchetă	11	4

Înșelăciunea (86 de cazuri) și fraudă cu TVA (58 de cazuri) au fost infracțiunile cele mai frecvente în 2012. Analiza tipului de infracțiuni arată că cele mai multe dintre cazuri (256) au avut ca obiect fraudă ca infracțiune de sine stătătoare. Totuși, crima organizată, falsificarea de documente și spălarea banilor au fost infracțiunile cel mai frecvent asociate cazurilor de fraudă, în care fraudă nu a fost o infracțiune de sine stătătoare. Statele membre cele mai active în inițierea cazurilor pentru acest tip de infracțiuni au fost Austria, Republica Cehă și Ungaria; statele solicitate cel mai frecvent au fost Regatul Unit, Spania și Germania.

În 2012, Eurojust a aplicat noi criterii în clasificarea statistică a cazurilor Eurojust, în funcție de tipul de infracțiune. Aceste schimbări explică creșterea aparentă a cazurilor de fraudă.

De asemenea, Eurojust a participat la o reuniune între experți, organizată de Europol în cadrul punctului focal al Europol pentru fraudă intracomunitară cu firme fantomă (MTIC).

Corupția

Statistici privind criminalitatea	2012	2011
Numărul de cazuri înregistrate	30	26
Numărul întâlnirilor de coordonare	7	19
Numărul echipelor comune de anchetă	3	1

Majoritatea cazurilor au fost legate de spălarea banilor și de fraudă.

Autoritățile judiciare din Suedia au solicitat biroului suedez la Eurojust să stabilească o întâlnire de coordonare, pentru a discuta pe marginea unui număr de obstacole juridice privind ancheta într-un caz avansat de fraudă de tip „boiler room”, cunoscută sub numele de „fraudă sub forma investițiilor cu profit ridicat”. Cazul avea ramificații în Finlanda, Islanda, Cipru și Regatul Unit. În Suedia, au fost identificate 19 victime care fuseseră fraudate cu suma totală de 800 000 EUR. Întâlnirea de coordonare organizată la Eurojust a vizat următoarele obiective: efectuarea unui schimb de informații privind probele și informațiile culese în țările implicate, stabilirea țării plasate cel mai bine pentru a efectua urmărirea penală a cazului și luarea unei decizii asupra posibilității de prelungire a acordului bilateral privind JIT între Suedia și Finlanda. Ca rezultat al întâlnirii de coordonare, acordul bilateral respectiv a fost prelungit și extins la Regatul Unit, Cipru și Islanda. Eurojust a înlesnit procesul de modificare a acordului privind JIT și a furnizat fondurile europene necesare, prin intermediul proiectului de finanțare a echipelor comune de anchetă. La întâlnirea de coordonare, toate țările au fost de acord ca Suedia să preia conducerea anchetei și urmării penale a acestui caz de fraudă, evitându-se astfel un conflict de jurisdicție.

Eurojust a soluționat un număr de cazuri privind achizițiile publice care implicau fonduri europene sau referitoare la procedura de licitație.

Eurojust a făcut parte dintr-un grup de experți care a analizat concluziile studiului finanțat de către Comisie, *Dezvoltarea unui mecanism de evaluare în domeniul anticorupție, cu accent pe identificarea și reducerea costurilor aferente corupției în achizițiile publice care implică fonduri europene*. Eurojust a oferit expertiză în domeniul anchetei și urmăririi penale.

Reprezentanții unei societăți finlandeze de fabricare a vehiculelor blindate au fost suspectați că au dat mită funcționarilor guvernamentali și factorilor de decizie din Croația. Autoritățile finlandeze au inițiat o anchetă pentru suspi-ciunea de mită în formă agravată, după ce au descoperit că tranzacțiile financiare aferente acestei afaceri erau similare cu cele aferente altei afaceri încheiate între aceeași societate și autoritățile slovene. O societate austriacă acționa ca intermediar în tranzacțiile dintre cele două părți, fiind plătită de producătorul de vehicule. Autoritățile finlandeze aveau motive să creadă că infracțiunea de mită a fost comisă ca parte a plăților în avans legate de afacerea respectivă.

Cu sprijinul Eurojust, a fost înființată o echipă comună de anchetă care a oferit autorităților competente finlandeze, austriece și croate posibilitatea de a desfășura în comun cercetări eficace premergătoare procesului. În cadrul JIT, autoritățile naționale au putut, de asemenea, să realizeze interviurile necesare, să folosească mijloace coercitive și să ia alte măsuri de anchetă necesare. Eurojust a găzduit două întâlniri de coordonare, oferind participanților la JIT posibilitatea de a ajunge la un acord asupra elaborării unui plan operațional care urma să fie semnat de părțile la JIT. Sprijinul acordat de Eurojust s-a dovedit a fi important, înlesnind cooperarea eficace a părților în cursul cercetărilor și crearea unui climat de încredere reciprocă între acestea. În 2012, Eurojust a continuat să înlesnească activitatea autorităților naționale în legătură cu acest caz.

În septembrie 2012, Eurojust a participat la o dezbateri pe tema corupției, în cadrul unei emisiuni TV la *Euronews*, ocazie cu care s-a evidențiat rolul Eurojust în combaterea corupției, precum și propunerile concrete de soluționare a problemelor întâmpinate de procurori în cercetarea și urmărirea penală a cazurilor de corupție. Aceste probleme și propunerile Eurojust fuseseră discutate în cursul unei dezbateri organizate la Eurojust, după adoptarea, în 2011, a pachetului legislativ anticorupție al UE, de către Forumul consultativ al Procurorilor Generali și al directorilor autorităților de urmărire penală din statele membre. Mesajul principal transmis a fost acela că Eurojust este angajat activ în combaterea corupției și că evoluția viitoare a Eurojust, în lumina TFUE, este menită să sporească eficiența și eficacitatea acestuia.

Criminalitatea informatică

Statistici privind criminalitatea	2012	2011
Numărul de cazuri înregistrate	42	24
Numărul întâlnirilor de coordonare	5	10
Numărul echipelor comune de anchetă	2	2

Analiza tipului de infracțiuni confirmă faptul că fraudă, criminalitatea organizată și spălarea banilor au fost adesea asociate cu cazuri de criminalitate informatică înaintate la Eurojust. O proporție importantă din aceste cazuri a vizat infracțiuni de phishing sau publicare de imagini online cu copii abuzați. Statele membre cel mai intens implicate în acest tip de infracțiuni în calitate de țări solicitante au fost România, Belgia, Estonia, Germania, Franța și Italia; statele membre căror li s-a solicitat cel mai frecvent cooperarea judiciară au fost Italia, Regatul Unit și Germania, urmate de Spania și Țările de Jos. În perioada de raportare, Eurojust a găzduit un centru de coordonare pentru combaterea criminalității informatice.

Eurojust a participat din nou la Platforma europeană de combatere a criminalității informatice, care include Sistemul de raportare online a infracțiunilor comise pe internet (I-CROS) și punctul focal Cyborg al Europol.

În conformitate cu concluziile Consiliului privind crearea Centrului european de combatere a criminalității informatice (EC3), în care s-a subliniat importanța asigurării colaborării strânse dintre EC3 și Eurojust, în decembrie 2012 Colegiul Eurojust a

Începând din august 2010, un grup de criminalitate organizată a folosit carduri de credit falsificate și furate pentru plata bunurilor cumpărate de pe site-urile de internet germane. Aceste bunuri, care erau, în principal, produse electronice de înaltă calitate cum ar fi tablete, camere foto digitale, televizoare cu ecran plat și telefoane mobile, precum și confecții și ceasuri aparținând unor mărci de renume, erau trimise comercianților din Germania care, la rândul lor, trimiteau coletele respective în Europa de Nord (în special în Estonia).

Două întâlniri de coordonare au fost organizate la Eurojust. La prima întâlnire, în 2011, Estonia și Germania au semnat un acord privind JIT pentru identificarea suspectilor și desființarea grupului. De asemenea, membrii JIT au efectuat un schimb de informații pentru a facilita urmărirea penală din ambele țări. Autoritățile judiciare estone au avut nevoie de informații de la autoritățile germane cu privire la infracțiunile premergătoare legate de spălarea banilor, comise în Germania. Din cauza diferențelor în materie de procedură penală, autoritățile germane au realizat informările în baza procedurilor germane care însă nu erau conforme cu cerințele legale din Estonia. În cadrul JIT, problemele au fost rezolvate, iar autoritățile germane au elaborat rapid documentația suplimentară, astfel încât autoritățile estone au putut respecta cerințele probatorii ale procedurii penale din această țară.

Ca rezultat al cercetărilor, în Germania au fost puse sub sechestru, în 2011, bunuri a căror valoare a fost estimată la 250 000 EUR. Prejudiciul total produs de infractori a fost estimat la 3 milioane EUR. În cadrul procedurilor judiciare estone, 27 de suspecti au fost identificați și puși sub acuzare pentru infracțiunea de spălare de bani.

În 2012, a avut loc o a doua întâlnire de coordonare la Eurojust, în cursul căreia autoritățile din țările respective au arătat că cercetările au dezvăluit legături cu Rusia, Italia, Regatul Unit, Austria și Lituania.

Autoritățile din Spania și Regatul Unit cercetau o amplă operațiune de spălare a banilor. Activitățile ilicite includeau importul, achiziția și distribuția de droguri controlate. Unele dintre metodele folosite de grupul de criminalitate organizată pentru spălarea a peste 2 milioane EUR includeau fraudă ipotecară, vânzările frauduloase de vehicule și achiziția de bunuri atât în Spania, cât și în Regatul Unit.

Scopul anchetei a constat în identificarea investițiilor efectuate de grupul de criminalitate organizată în Spania și punerea sub sechestru a bunurilor. Eurojust a facilitat schimbul de informații între Spania și Regatul Unit, oferind autorităților spaniole posibilitatea de a identifica proprietăți suplimentare deținute de membrii grupului care acționau în Spania. Analiza datelor, realizată de Europol, a ajutat la identificarea relațiilor dintre membrii și asociații grupului. În urma a două întâlniri de coordonare, autoritățile spaniole au arestat mai mulți suspecti și au pus sub sechestru bunurile acestora.

numit un reprezentant în cadrul comitetului de gestionare a programului EC3. În cursul primei reuniuni a comitetului de gestionare a programului EC3, Eurojust a propus să acționeze ca punct focal pentru părțile interesate din domeniul judiciar și să studieze toate legăturile posibile dintre EC3 și formarea profesională în domeniul criminalității informatice pentru magistrații din statele membre. Colegiul Eurojust a decis să înființeze un Grup de acțiune privind criminalitatea informatică și criminalitatea în sfera informaticii la Eurojust și să detașeze un membru al personalului la EC3, pentru a asigura acoperirea dimensiunii judiciare.

Întrucât sfera de acțiune a Eurojust se extinde și la cooperarea cu statele terțe, Eurojust a găzduit un atelier de lucru pe tema criminalității informatice în cadrul *Atelierului de lucru pentru aplicarea acordurilor de asistență judiciară reciprocă și de extrădare dintre Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii*, care a avut loc în zilele de 25 și 26 octombrie.

Spălarea banilor

Statistici privind criminalitatea	2012	2011
Numărul de cazuri înregistrate	144	122
Numărul întâlnirilor de coordonare	34	27
Numărul echipelor comune de anchetă	8	4

Analiza arată că un număr important de cazuri (64) au vizat spălarea banilor ca infracțiune de sine stătătoare. Frauda, criminalitatea organizată și traficul de droguri au fost categoriile de infracțiuni cel mai frecvent asociate cu spălarea banilor, în cazurile în care aceasta nu părea o infracțiune de sine stătătoare. Statele membre cele mai active în ceea ce privește inițierea cazurilor au fost Austria, Cipru și Regatul Unit. Cele mai solicitate state membre au fost Italia, Țările de Jos și Franța.

Eurojust a asistat la ședințele Grupului de acțiune financiară (GAFI) și a participat la reuniunile între experți organizate de Europol în cadrul punctului său focal Sustrans.

Grupuri (mobile) de criminalitate organizată

Statistici privind criminalitatea	2012	2011
Numărul de cazuri înregistrate	231	197
Numărul întâlnirilor de coordonare	43	56
Numărul echipelor comune de anchetă	5	6

Analiza tipului de infracțiuni arată că un număr important de cazuri (68) au vizat criminalitatea organizată ca infracțiune de sine stătătoare. În cazurile în care aceasta nu a fost o infracțiune de sine stătătoare, traficul de droguri a fost tipul de infracțiuni cel mai frecvent asociat cu criminalitatea organizată, urmat fiind de fraudă, infracțiuni împotriva vieții, integrității fizice sau libertății persoanei, precum și traficul de persoane. Statele membre care au înregistrat cel mai frecvent un caz legat de criminalitatea organizată au fost Italia, Austria și Bulgaria; statele membre cel mai des solicitate în vederea cooperării au fost Italia, Belgia și Regatul Unit.

Grupurile de criminalitate organizată continuă să fie prezente în cazurile Eurojust, nu doar ca o caracteristică de sine stătătoare, ci și ca o caracteristică transversală care adaugă o componentă mai gravă altor infracțiuni.

Pentru a asigura alinierea la prioritățile Uniunii Europene, Decizia 2012-10 a Colegiului privind prioritățile operaționale ale Eurojust pentru perioada 2012-2013 a introdus grupurile mobile (itinerante) de criminalitate organizată ca o categorie distinctă de criminalitate organizată. Această categorie se referă la rețelele criminale itinerante care acționează în Uniunea Europeană, de obicei specializate pe domenii de criminali-

Autoritățile italiene desfășurau cercetări cu privire la un grup de criminalitate organizată implicat în însușirea de vehicule grele (tractoare, semiremorci, camioane etc.) prin delapidare și simularea unor furturi în detrimentul societăților de leasing, provocând pierderi de mai multe milioane de euro. Plăcuțele și numerele de înmatriculare erau schimbate, iar vehiculele erau ulterior vândute în Europa de Est, Africa de Nord, Albania, Turcia, Polonia și Arabia Saudită. Grupul acționa în Italia, Austria și Germania. Autoritățile italiene au solicitat sprijinul biroului național italian la Eurojust, în vederea extinderii cercetărilor în aceste țări.

Eurojust a fost solicitat să intervină pentru executarea simultană a mandatelor europene de arestare și a mandatelor de percheziție. Birourile naționale implicate au coordonat acțiunile împreună cu autoritățile naționale și au convenit să organizeze o zi comună de acțiune, în decembrie 2011. În ziua respectivă au fost efectuate 13 arestări în Italia, una în Austria și una în Germania, și au fost desfășurate numeroase percheziții. În urma acestor acțiuni s-a solicitat sprijinul Eurojust pentru a facilita executarea altor cereri de asistență judiciară reciprocă și a discuta asupra celei mai bune metode de coordonare a procedurilor penale în jurisdicțiile implicate, în scopul evitării problemelor legate de principiul *ne bis in idem*. Unul dintre suspecti a fost arestat în țara natală, dar, potrivit dispozițiilor legislației naționale, acesta nu a putut fi extrădat, prin urmare ar trebui să facă obiectul urmăririi penale în jurisdicția respectivă. Pentru soluționarea acestor chestiuni, s-a organizat o întâlnire de coordonare în martie 2012, la care părțile au convenit asupra transferului procedurilor italiene către autoritățile austriece.

tate precum spargerile, furtul de vehicule blindate și furtul de metale.

Eurojust a promovat abordările multidisciplinare ale criminalității organizate. În martie 2012 a avut loc la Copenhaga un seminar strategic organizat în comun cu președinția daneză a Consiliului Uniunii Europene, intitulat *Abordarea multidisciplinară a criminalității organizate: măsurile administrative, măsurile judiciare și rolul Eurojust*.

De asemenea, Eurojust a participat la reuniuni ale rețelei informale pe tema abordării administrative în vederea prevenirii și combaterii criminalității organizate și a contribuit activ, în calitate de membru al nucleului rețelei, la crearea comunității virtuale înființate pentru practicienii din acest domeniu.

Gestionarea câștigurilor financiare obținute din activități de crimă organizată rămâne o preocupare pentru Eurojust, astfel cum acesta a arătat la seminarul intitulat *Confiscarea și criminalitatea organizată: proceduri și perspective în cooperarea judiciară internațională*, care a avut loc la Palermo, în mai 2012.

Imigrația ilegală

Statistici privind criminalitatea	2012	2011
Numărul de cazuri înregistrate	29	31
Numărul întâlnirilor de coordonare	18	13
Numărul echipelor comune de anchetă	4	2

Analiza tipului de infracțiuni arată că aproximativ jumătate din cazuri au vizat imigrația ilegală ca infracțiune de sine stătătoare. Traficul de persoane, criminalitatea organizată și falsificarea documentelor au fost infracțiunile cel mai frecvent asociate cu imigrația ilegală, în cazurile în care aceasta nu a fost o infracțiune de sine stătătoare. Statele membre cele mai active în ceea ce privește inițierea cazurilor au fost Franța, Austria și Italia; statele membre solicitate cel mai frecvent în vederea cooperării au fost Italia, Țările de Jos și Regatul Unit.

După cum s-a arătat mai sus, prioritățile operaționale ale Eurojust sunt aliniate la prioritățile Uniunii Euro-

Autoritățile de frontieră finlandeze au inițiat o anchetă în decembrie 2010, după sosirea la un aeroport din Finlanda a două persoane de sex feminin care aveau pașapoarte indiene false și care erau însoțite de un bărbat indian. În urma unei anchete preliminare, autoritățile au descoperit un grup de criminalitate organizată foarte activ care facilita imigrația ilegală din Sri Lanka în Uniunea Europeană. Autoritățile finlandeze suspectau grupul de criminalitate organizată de facilitarea intrării ilegale a persoanelor din Sri Lanka în Franța, adesea folosind o rută care trecea prin Emiratele Arabe Unite, Kenya, Tanzania, Turcia și Finlanda. Unii dintre imigranții ilegali utilizau pașapoarte britanice false, contrafăcute în Thailanda, pentru a călători spre Canada.

Autoritățile finlandeze au solicitat sprijinul Eurojust pentru crearea unei echipe comune de anchetă împreună cu Franța. În pofida diferențelor dintre procedurile de aprobare a JIT ale celor două state, echipa comună de anchetă a fost înființată în cursul unei întâlniri de coordonare organizate la Eurojust în septembrie 2011. Cadrul juridic al JIT a permis realizarea unui schimb prompt de informații în scopuri juridice, fără a fi necesare proceduri rogatorii îndelungate. Exista probabilitatea ca bariera lingvistică, precum și necesitatea traducerilor să creeze obstacole. Eurojust a găzduit trei întâlniri de coordonare care au contribuit la crearea unui climat de încredere reciprocă, la realizarea schimbului de informații și la depășirea barierei lingvistice.

În plus, în februarie 2012 a fost înființat un centru de coordonare la Eurojust, pentru a sprijini executarea simultană a operațiunii în Finlanda, Franța și Belgia. Centrul de coordonare comunica direct cu un centru operațional Europol, înființat la Paris. Cele două centre au facilitat schimbul de informații și probe în timp real între autoritățile polițienești și cele judiciare din țările respective, precum și analiza imediată a datelor colectate. În cursul zilei comune de acțiune au fost efectuate 23 de percheziții și au fost arestate 27 de persoane. După ziua de acțiune coordonată, Eurojust a continuat să urmărească evoluțiile, pentru a asigura cele mai bune rezultate la nivel judiciar.

pene și includ în prezent imigrația ilegală ca o prioritate. Acest tip de infracțiuni este pentru prima dată inclus în Raportul anual.

Eurojust a participat la proiectul EMPACT vizând imigrația ilegală.

Infracțiuni care aduc atingere intereselor financiare ale UE

Statistici privind criminalitatea	2012	2011
Numărul de cazuri înregistrate	27	21

Eurojust a acordat o atenție specială domeniului de criminalitate care aduce atingere intereselor financiare ale UE (așa numitele infracțiuni PIF). La fel ca în cazul altor domenii de criminalitate, Eurojust a oferit asistență autorităților naționale, prin facilitarea executării prompte a comisiilor rogatorii și coordonarea acțiunilor necesare în cadrul anchetelor și urmăririlor penale. De exemplu, Eurojust a găzduit întâlniri de coordonare, a facilitat indisponibilizarea și confiscarea produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni și a gestionat cererile urgente, în special atunci când termenele limită de timp legale se apropiau de expirare.

În documentul intitulat *Protecting the EU's financial interests and enhancing prosecutions (Protejarea intereselor financiare ale UE și consolidarea urmăririlor penale)*, pe care Eurojust l-a comunicat, în iunie 2012, ca răspuns la consultarea publică realizată de Comisia Europeană, acesta a subliniat că, din perspectiva cooperării judiciare, problemele întâmpinate în protejarea intereselor financiare ale UE pot apărea ca urmare a diferențelor dintre procedurile penale ale statelor membre, cum ar fi limitările legale sau regulile privind strângerea probelor. În plus, lipsa de resurse și de specializare la nivel național poate crea dificultăți de ordin practic în combaterea infracțiunilor care aduc atingere intereselor financiare ale UE. În cazurile vizând forme grave de criminalitate, cooperarea și coordonarea între autoritățile naționale competente încă din fază timpurie sunt esențiale. Atunci când este solicitat, Eurojust acordă aceste tipuri de asistență autorităților naționale competente.

Eurojust a întâmpinat dificultăți în alcătuirea unor statistici fiabile referitoare la aceste infracțiuni, în principal din cauza lipsei unei definiții clare a infracțiunii PIF la nivelul UE, situație ce dă naștere unor puncte de vedere diferite, atât la nivelul statelor membre, cât și, ca o consecință, la nivelul birourilor

naționale, în ceea ce privește actele care constituie astfel de infracțiuni.

Pentru soluționarea acestei probleme, în decembrie 2012 Colegiul a adoptat măsuri în vederea îmbunătățirii strângerii datelor statistice și a analizei juridice a cazuisticii Eurojust referitoare la infracțiunile PIF. Eurojust urmărește cu interes *Propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin intermediul dreptului penal*.

La 14 septembrie 2012, Eurojust a comunicat un răspuns detaliat la solicitarea *Camerei Lorzilor: cerere de contribuții privind politicile și acțiunile UE de combatere a fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale UE*.

Autoritățile italiene au efectuat cercetări privind asocierea în vederea săvârșirii de infracțiuni a mai multor suspecți italieni implicați în evaziune fiscală. Deși acționau în numele mai multor societăți străine, acești suspecți au semnat un act de cesiune pentru transferul acțiunilor/părților sociale ale unei societăți italiene care opera în Siena către o parte terță, o societate înregistrată în Bermude, în scopul evitării plății impozitelor în Italia. De asemenea, schema de evaziune fiscală implica o societate americană și una portugheză, ambele funcționând ca filiale ale societății-mamă situate în Bermude. Câștigurile de capital ale ambelor societăți erau transferate către societatea din Bermude.

Autoritățile italiene au solicitat asistența Eurojust, în vederea facilitării executării cererilor de asistență judiciară reciprocă adresate autorităților competente din SUA și din Portugalia, a obținerii tuturor informațiilor relevante și documentelor care să probeze caracterul fictiv al ambelor filiale. Datorită intervenției rapide a Eurojust, s-a obținut un răspuns prompt de la autoritățile portugheze la cererea de asistență judiciară reciprocă, având ca rezultat plata integrală a obligațiilor fiscale ale societății italiene care a făcut obiectul anchetei, în limitele de timp ale anchetei preliminare din Italia. Reacția imediată a Eurojust și a autorităților portugheze au înlesnit autorităților italiene recuperarea sumei de 67 milioane EUR reprezentând impozite neachitate.

Punctul de contact Eurojust pentru protecția copilului - Infracțiuni împotriva minorilor

Cazurile Eurojust arată că cele mai des întâlnite tipuri de infracțiuni împotriva minorilor au fost pornografia infantilă, abuzul sexual, răpirea, traficul de persoane și infracțiunile împotriva vieții.

Eurojust a continuat să aibă un rol de conducere în coordonarea informațiilor și să ofere consiliere în ceea ce privește posibilele acțiuni din cadrul anchetelor și urmărilor transnaționale pentru cazurile de forme grave de criminalitate îndreptate împotriva copiilor, care au fost înaintate către Eurojust, în vederea obținerii de asistență. Activitățile au implicat contactul frecvent cu birourile naționale, în scopul realizării, între altele, a schimburilor de informații relevante și al încurajării autorităților naționale competente să înainteze către Eurojust mai multe cazuri transfrontaliere privind infracțiuni împotriva minorilor.

Eurojust a abordat 27 de cazuri de infracțiuni împotriva minorilor, inclusiv trei cazuri înregistrate de Norvegia. La sfârșitul anului 2012, punctul de contact a participat la lansarea oficială a două instrumente importante, unul european și unul internațional, create pentru a asigura o mai bună protecție a copiilor împotriva formelor grave de criminalitate: (1) Noua coaliție financiară europeană împotriva exploatarei sexuale comerciale a copiilor în mediul online, un proiect care vizează practicile vechi și noi de distribuire comercială pe internet a materialelor ce conțin imagini cu copii abuzați, prin urmărirea plăților și a sistemelor TIC utilizate pentru efectuarea unor operațiuni ilicite și (2) Alianța mondială împotriva abuzului sexual online asupra copiilor, care vizează mai buna identificare și sprijinire a victimelor din rândul minorilor și urmărirea penală eficace a autorilor. Eurojust a participat la Conferința anuală a experților Europol în domeniul exploatarei sexuale și la Cea de-a 11-a conferință anuală a ICLN (*International Criminal Law Network* – Rețeaua de drept penal internațional) privind combaterea criminalității informatice.

Decizia Eurojust include obligația statelor membre de a informa Eurojust cu privire la cazurile transfrontaliere complexe care implică exploatarea sexuală a copiilor și pornografia infantilă. Din 2004 până în prezent, Eurojust a înregistrat 187 de cazuri referitoare la victime din rândul minorilor; alte nouă cazuri au fost înregistrate de Norvegia și unul de Statele Unite ale Americii.

Biroul național italian a solicitat sprijinul a 11 state membre și al Norvegiei, Statelor Unite ale Americii, al Europol și Interpol, în desfășurarea unei anchete italiene privind distribuirea de materiale pornografice cu minori. Un suspect italian administra o rețea socială, găzduită pe servere situate în SUA, care deserveau o platformă de schimb internațională pentru imagini și înregistrări video cu copii cu vârste sub 14 ani.

Eurojust a găzduit două întâlniri de coordonare, în ianuarie și în februarie 2012, în urma cărora acțiunile coordonate au fost convenite și planificate imediat. Cu ajutorul adreselor IP, au fost identificați utilizatori din 12 state membre și din Norvegia, Turcia, Ucraina, SUA și Asia.

Eurojust a fost solicitat să coordoneze perchezițiile care urmau să se desfășoare în statele membre, prin instrumentele de cooperare internațională și cu sprijinul Europol și Interpol, în scopul conservării probei și al destructurării rețelei.

A fost creat un centru de coordonare la Eurojust, cu implicarea activă a Franței, Portugaliei, Germaniei, Spaniei, Suediei și Italiei.

Ca rezultat al acestor eforturi, un număr de 112 persoane au fost identificate și puse sub acuzare pentru asociere la o organizație criminală, 10 persoane au fost arestate la nivel internațional, au fost efectuate numeroase percheziții la domiciliu și au fost ridicate probe. Autoritățile americane au închis rețeaua de socializare și au confiscat conținutul acesteia, pentru a fi păstrat și pus la dispoziție ca probă.

1.4 Echipe comune de anchetă

În 2012, Eurojust a continuat să acorde sprijin și asistență practicienilor în înființarea și funcționarea echipelor comune de anchetă. În perioada de raportare, au existat 78 de echipe comune de anchetă active, dintre care 62 au beneficiat de finanțare din partea Eurojust. Membrii naționali au făcut parte din 47 de echipe nou create, dintre care unele au vizat mai mult de un tip de infracțiuni. Membrii naționali au participat fie în calitate de autorități naționale competente, fie în numele Eurojust. Echipele comune de anchetă au abordat cele mai grave forme de criminalitate, cum ar fi traficul de droguri, spălarea banilor, traficul de persoane și fraudă. În plus, Eurojust a primit 14 notificări de la statele membre, în conformitate cu articolul 13 alineatul (5) din Decizia Eurojust.

Utilizarea tot mai intensă a echipelor comune de anchetă, facilitată de Eurojust, arată că acest instrument devine din ce în ce mai familiar practicienilor care recunosc expertiza Eurojust în domeniu și importanța Proiectului de finanțare a JIT.

Rolul specific jucat de Eurojust în crearea și funcționarea corespunzătoare a echipelor comune de anchetă a continuat să fie reflectat în special în: (i) sprijinul acordat în redactarea acordurilor privind JIT și a planurilor de acțiune operaționale, îndeosebi atunci când la modelele standard a fost necesar să se adauge clauze specifice, (ii) consultanța acordată autorităților naționale în ceea ce privește caracterul adecvat al acestui instrument în cazuri concrete, (iii) identificarea cazurilor care necesită crearea de echipe comune de anchetă, (iv) furnizarea de informații cu privire la diferitele sisteme procedurale, (v) sprijinul acordat echipelor comune de coordonare prin intermediul întâlnirilor de coordonare și (vi) coordonarea asigurată în cursul activităților operaționale desfășurate în zilele de acțiune.

Cazurile Eurojust indică faptul că dificultățile de ordin juridic și practic afectează încă funcționarea corespunzătoare a instrumentului JIT. Au fost identificate următoarele obstacole: (i) niveluri sau ritmuri diferite ale anchetelor desfășurate în statele membre participante la o echipă comună de anchetă, (ii) lipsa unei anchete paralele în acele state membre care impun o astfel de anchetă pentru a le permite să participe la o echipă comună de anchetă și (iii) diferențele dintre sistemele juridice, în special în ceea ce privește regulile privind secretul procedurilor; accesul la documentele dosarului (probleme legate de dezvăluire), limitele de timp pentru păstrarea datelor și prezen-

țarea probelor prin videoconferință sau prin intermediul unui mecanism de control judiciar. Eurojust a abordat din nou problemele recurente legate de admisibilitatea probelor și dezvăluirea informațiilor și

Un acord privind JIT a fost semnat la Eurojust în vederea facilitării cercetărilor desfășurate în Regatul Unit și Țările de Jos în privința infracțiunilor de facilitare a imigrației ilegale și a migrației clandestine, comise, între altele, prin aranjarea căsătoriilor de conveniență, a infracțiunilor de fraudare a documentelor și a celor în materie de stupefiante, comise de către grupuri de criminalitate organizată sau de către persoane fizice.

Grupul de criminalitate organizată care acționa în Țările de Jos era implicat în recrutarea de femei din Antilele Olandeze, în vederea căsătoriei cu cetățeni nigerieni din Regatul Unit și a legiferării statutului lor de imigranți.

Trei întâlniri de coordonare au avut loc la Eurojust pentru a realiza schimburi de informații cu privire la situația curentă a cercetărilor din Regatul Unit și Țările de Jos, a discuta opțiunile tactice în privința fazei arestărilor din Țările de Jos, a explora posibilitățile unei întâlniri strategice pe tema căsătoriilor de conveniență și a îmbunătăți nivelul de cunoaștere a acestui tip de infracțiuni.

După doi ani de activitate în cadrul JIT, ambele state membre au raportat un parteneriat de succes. În Regatul Unit, planul de acțiune s-a concretizat în 68 de arestări, 56 de condamnări și pedepse cu închisoarea pentru un număr total de 72 de ani. În Țările de Jos, principalul suspect a fost arestat și predat Regatului Unit.

Implicarea punctelor de contact naționale ale Rețelei JIT, fie prin acordarea de sprijin, fie prin culegerea și comunicarea rezultatelor evaluărilor la un punct central, posibil la Secretariatul Rețelei JIT, a fost considerată ca fiind esențială în procesul de evaluare. Crearea unei platforme online pentru rezultatele acestor evaluări ar constitui un instrument prețios prin care să se furnizeze practicienilor informații actualizate și asistență.

Pe baza probelor obținute de la o victimă de origine bulgară a traficului de persoane, care fusese dusă sub amenințare în Regatul Unit, prin Grecia, și obligată să se prostitueze în Regatul Unit timp de aproape o lună, Regatul Unit a inițiat o anchetă. Au fost găsite mai multe victime traficate de aceeași suspect, iar autoritățile britanice au încheiat un acord privind JIT cu Bulgaria. Echipa comună de anchetă a primit sprijin financiar prin intermediul Proiectului Eurojust de finanțare a JIT. Echipa a depus 3 cereri de finanțare, pe baza cărora i-au fost oferite 98 330 EUR, două laptop-uri, o imprimantă și un scanner.

Două întâlniri de coordonare au fost organizate la Eurojust înainte ca părțile să semneze acordul privind JIT. Aspectele jurisdicționale au constituit principala problemă, întrucât infracțiunile, suspectii și victimele se situau atât în Regatul Unit, cât și în Bulgaria. Diferențele de procedură penală, cum ar fi cerința coroborării, au constituit provocări evidente pentru JIT în cauză. Interesul reciproc și avantajele JIT au prevalat și au condus la eforturi combinate fructuoase ale autorităților din ambele țări.

Activitatea JIT și cooperarea simplificată prin întâlniri de coordonare la Eurojust au condus la identificarea mai multor suspecti și altor victime ale acestui grup de criminalitate organizată. Principalul suspect a fost judecat și a primit o pedeapsă de șase ani.

a reușit să sprijine cu succes practicienii în depășirea acestora.

Eurojust a continuat să crească gradul de conștientizare privind echipele comune de anchetă în rândul practicienilor, subliniind valoarea adăugată a acestui instrument, în special în statele membre cu mai puțină experiență în ceea ce privește aceste echipe.

Eurojust și practicienii din statele membre sprijină intens evaluarea sistematică a instrumentului JIT, pentru a consolida și perfecționa utilizarea și funcționarea acestuia. În 2012, cazurile Eurojust indică un oarecare grad de implicare în evaluarea de la caz la caz a echipelor comune de anchetă, atât înainte de extinderea unei JIT, cât și după închiderea acesteia.

Evaluarea instrumentului JIT a fost discutată în cadrul celei de-a 8-a întâlniri anuale a experților naționali JIT, organizată în comun de către Eurojust și Europol, în zilele de 18 și 19 octombrie. Experții au convenit asupra importanței culegerii sistematice și centralizate de informații privind JIT, scoțând în evidență necesitatea elaborării unui model standard sau a unei liste de verificare, pentru a ajuta practicienii în evaluările JIT.

Implicarea punctelor de contact naționale ale Rețelei experților naționali JIT (Rețeaua JIT), fie prin acordarea de sprijin, fie prin culegerea și comunicarea rezultatelor evaluărilor la un punct central, eventual la Secretariatul Rețelei JIT, a fost considerată ca

fiind esențială în procesul de evaluare. Crearea unei platforme on-line pentru diseminarea rezultatelor acestor evaluări ar constitui un instrument prețios prin care să se furnizeze practicienilor informații actualizate și asistență. Pe lângă evaluările naționale, experții au recunoscut necesitatea ca utilizarea instrumentului JIT să fie evaluată la nivelul Uniunii Europene.

Sprijinul financiar al Eurojust pentru operațiunile JIT

După cum s-a confirmat categoric de către practicienii din statele membre, sprijinul financiar și logistic pentru echipele comune de anchetă oferă o importantă valoare adăugată creării și funcționării acestor echipe în cadrul Uniunii Europene. Eurojust este pe deplin recunoscut drept actor cheie în sprijinul financiar al echipelor comune de anchetă.

În 2012, Eurojust și-a continuat Proiectul de finanțare a JIT, intitulat Susținerea unei mai ample utilizări a JIT. Bazat pe fonduri primite de la Comisia Europeană în cadrul programului Prevenirea și combaterea criminalității în perioada 2007-2013, proiectul a fost lansat în octombrie 2010. Proiectul, care permite Eurojust să sprijine financiar activitățile operaționale ale JIT, va lua sfârșit la 30 septembrie 2013. Eurojust este angajat activ în căutarea de soluții alternative de finanțare care să îi permită să continue susținerea financiară a JIT.

În 2012, Eurojust a sprijinit în total 62 de JIT diferite la care au participat 22 de state membre. Domeniile de criminalitate cel mai frecvent vizate de echipele comune de anchetă sprijinite au fost traficul de droguri și traficul de persoane. Statele membre cele mai active în finanțarea JIT au fost Regatul Unit, Franța, Belgia, Germania, Țările de Jos și Estonia. Pe baza unui număr de 143 de cereri de finanțare primite în 2012 (dublu față de numărul cererilor primite în 2011), Eurojust a suportat cheltuielile cu transportul, cazarea,

traducerea și interpretarea, aferente activităților JIT. În plus, mai multe telefoane mobile, laptop-uri, imprimante mobile și scannere le-au fost oferite cu titlu de împrumut membrilor JIT, pentru facilitarea comunicării. Numărul sporit al cererilor de finanțare primite confirmă importanța disponibilității finanțării.

Mai multe detalii privind Proiectul de finanțare a JIT pot fi găsite pe site-ul Eurojust.

1.5 Cazuri Eurojust în care au fost implicate state terțe

În 2012, Eurojust a solicitat asistență din partea statelor terțe de 242 de ori, ceea ce a reprezentat o creștere față de anii precedenți. Statele terțe cel mai frecvent solicitate au fost Elveția, Norvegia, SUA, Croația, Serbia, Albania, Brazilia și Ucraina. Principalele tipuri de infracțiuni din aceste cazuri au fost traficul de droguri, fraudă și spălarea banilor. De asemenea, asistența Eurojust a fost solicitată în cazuri de criminalitate informatică, corupție, jaf organizat, trafic de migranți, migrație clandestină și comerț ilicit.

Statele terțe au fost reprezentate de 49 de ori la întâlnirile de coordonare ale Eurojust, înregistrând o creștere față de 2011, statele cel mai des implicate fiind Norvegia (10), urmată de Elveția (9), Turcia (6), SUA (5), Albania (5), Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei (3), Croația (2) și Serbia (2).

Cele mai frecvente solicitări înaintate de Eurojust statelor terțe s-au referit la accelerarea sau facilitarea executării cererilor de extrădare sau a cererilor de asistență judiciară reciprocă (de exemplu, executarea ordinelor de indisponibilizare și confiscare, audieri prin videoconferință, interceptarea de comunicații, transferul procedurilor penale, solicitări de caziere judiciare), în scopul clarificării cerințelor legale și a legislației relevante sau al identificării datelor de contact ale autorităților competente.

Cazurile Eurojust dovedesc utilitatea și succesul cooperării cu statele terțe și asistenței oferite de Eurojust punctelor de contact din statele terțe. Totuși, mai apar dificultăți și întârzieri din cauza: (i) lipsei contactelor directe din unele state terțe, (ii) transiterii cererilor mai degrabă pe canale diplomatice decât prin intermediul autorităților centrale și (iii) diferențelor con-

siderabile dintre sistemele juridice. Aceste dificultăți au fost identificate în special în cazul statelor terțe cu care statele membre în cauză nu aveau încheiate

În 2009, SUA a demarat o anchetă vizând o rețea criminală internațională deosebit de sofisticată și bine organizată, implicată în abuzarea minorilor prin crearea și diseminarea în toată lumea de imagini grafice și înregistrări video reprezentând abuzuri sexuale asupra copiilor. Un panou de afișaj online privat, găzduit în SUA, permitea membrilor rețelei să vândă imagini explicite și să efectueze înregistrări video cu ei și cu alți adulți care molestau sexual copii, adesea cu vârste sub 12 ani și de multe ori într-un mod foarte violent. Autorii utilizau diverse măsuri pentru a evita detectarea, inclusiv pseudonime, servere mandatare, criptări și parole. Printre țările implicate s-au numărat Belgia, Canada, Danemarca, Ecuador, Franța, Germania, Ungaria, Kenya, Țările de Jos, Filipine, Qatar, Serbia, Suedia și Elveția.

În 2010, SUA a extins ancheta, deschizând un dosar în cadrul Eurojust, pentru a facilita coordonarea între ancheta din America și anchetele din statele membre. Anchetele au descoperit legături cu 45 de țări diferite și au continuat să producă rezultate în toamna anului 2012.

acorduri bilaterale sau multilaterale sau cu care Eurojust nu avea încheiat un acord de cooperare.

Memorandumul de înțelegere încheiat de Eurojust cu IberRed a înlesnit cooperarea dintre statele membre și țările din America Latină, prin îmbunătățirea canalelor de comunicare. Biroul spaniol și cel portughez ale Eurojust au jucat un rol activ de canale de comunicare pentru cazurile operative ale Eurojust care au implicat țări din America Latină. Printre cele mai frecvente tipuri de asistență solicitată se numără cererile de informații privind cerințele legale și legislația, situația executării comisiilor rogatorii și a cererilor de extrădare, precum și identificarea autorităților relevante și a punctelor de contact.

Procurorii de legătură din statele terțe detașați la Eurojust

Prezența la Eurojust a procurorilor de legătură din Croația, Norvegia și SUA a facilitat cooperarea judiciară între autoritățile naționale competente. În 2012, procurorul de legătură pentru Croația a înregistrat cinci cazuri legate de corupție și a participat la două întâlniri de coordonare. Procurorul de legătură pentru Norvegia a înregistrat 41 de cazuri referitoare la traficul de droguri, fraudă, crimă, jaf organizat, trafic de persoane, terorism, precum și trei cazuri privind abuzarea minorilor. Norvegia a organizat o întâlnire de coordonare pentru un caz privind traficul de dro-

guri, a participat la 10 întâlniri de coordonare și la o JIT. Procurorul de legătură pentru SUA a participat la cinci întâlniri de coordonare.

Principalele probleme și dificultăți de ordin practic în cooperarea judiciară, identificate de procurorii de legătură au fost, printre altele, întârzierile sau neexecutarea cererilor, probleme legate de audierea martorilor prin videoconferință, extrădarea propriilor cetățeni, standardele diferite impuse pentru accesarea sau obținerea de date, informații și probe, probleme jurisdicționale și probleme legate de modul în care numeroasele state implicate în anchete corelate ar trebui să efectueze urmărirea penală.

Cele mai bune practici includ relațiile strânse de lucru dezvoltate între și în rândul birourilor naționale, precum și cu procurorii de legătură. Într-un caz în care au fost implicate Norvegia și SUA, procurorul de legătură pentru SUA a putut contacta imediat funcționarii FBI din Europa și SUA pentru a solicita asistență în localizarea unui martor și, în 48 de ore, a finalizat măsurile în vederea depunerii mărturie. De asemenea, întâlnirile de coordonare ale Eurojust au fost considerate deosebit de eficace în coordonarea anchetelor penale și a urmăririlor penale de importanță majoră. Alte bune practici se referă la contactul timpuriu, ori de câte ori este posibil, pentru a discuta asupra modului cel mai eficace în care pot fi obținute informațiile și pentru a facilita transferul rapid de probe.

1.6 Eurojust și rețelele de practicieni

Rețeaua judiciară europeană

Eurojust a participat la cea de-a 38-a reuniune plenară a Rețelei judiciare europene (EJN), organizată la Copenhaga, care a abordat aspecte privind echipele comune de anchetă și cooperarea cu Rețeaua JIT și cu Rețeaua europeană a punctelor de contact în ceea ce privește persoanele responsabile de genocid, crime împotriva umanității și crime de război (Rețeaua privind infracțiunile de genocid). De asemenea, Eurojust a participat la cea de-a 39-a reuniune plenară a EJN, care a avut loc la Nicosia, unde au fost discutate chestiuni legate de aplicarea mandatelor europene de arestare, în special, principiul proporționalității.

La fel ca în anii precedenți, Eurojust a dezvoltat relațiile cu EJN.

În plus, Grupul de acțiune comun Eurojust-EJN (Grupul de acțiune) a fost solicitat, sub președinția daneză, să abordeze în continuare problema complementarității dintre EJN și Eurojust. EJN și echipa magistraților de legătură au contribuit la pregătirea reuniunii Grupului de acțiune de la Copenhaga și la elaborarea unui document comun pentru a-i informa pe practicienii din domeniul judiciar din statele membre cu privire la activitatea desfășurată de EJN și Eurojust și pentru a descrie serviciile oferite de aceste organizații. S-au discutat planuri legate de contribuția viitoare a Gru-

pului de acțiune la crearea ENCS și punerea în aplicare a articolelor 13 și 13a din Decizia Eurojust.

De asemenea, Eurojust a găzduit cea de-a 33-a reuniune periodică a punctelor de contact din cadrul EIJN, cea de-a 11-a reuniune a corespondenților privind punerea în aplicare a instrumentelor și cea de-a 4-a reuniune a corespondenților naționali.

Rețeaua echipelor comune de anchetă

Din 2005 până în prezent, Eurojust și Rețeaua JIT cooperează în vederea creșterii nivelului de cunoaștere, încurajării utilizării și dezvoltării instrumentelor de sprijin în statele membre, în folosul echipelor comune de anchetă.

Prin înființarea Secretariatului Rețelei JIT, în 2011, Eurojust a oferit practicienilor în domeniul JIT o platformă utilă de coordonare. În 2012, Secretariatul Rețelei JIT a furnizat practicienilor din statele membre, precum și instituțiilor și agențiilor relevante peste 3 500 de exemplare tipărite ale *Eurojust-Europol JIT Manual (Manualului privind JIT Eurojust-Europol)*.

În zilele de 18 și 19 octombrie 2012, peste 100 de practicieni în domeniul JIT au participat la cea de-a 8-a reuniune a experților naționali JIT. Discuțiile s-au axat pe evaluarea echipelor comune de anchetă. Mai multe informații cu privire la activitatea Eurojust în domeniul JIT pot fi găsite în secțiunea 1.4.

Rețeaua privind infracțiunile de genocid

Din 2004 până în prezent, Eurojust și Rețeaua privind infracțiunile de genocid cooperează eficient în lupta împotriva impunității pentru infracțiuni internaționale majore. De la înființarea Secretariatului Rețelei privind infracțiunile de genocid, în 2011, activitățile acesteia au cunoscut o dezvoltare considerabilă. Găzduind reuniunile Rețelei privind infracțiunile de genocid și ale Secretariatului acesteia, Eurojust oferă practicienilor un forum unde se pot întâlni, discuta, efectua schimburi de informații, bune practici și experiențe, pot coopera și se pot ajuta reciproc în cercetarea și urmărirea penală a persoanelor responsabile de genocid, crime împotriva umanității și crime de război.

Eurojust a găzduit la sediul său cea de-a 12-a și cea de-a 13-a reuniune a Rețelei privind infracțiunile de genocid. La ambele reuniuni au participat practicieni din statele membre și omologi ai acestora din Canada, Norvegia, Elveția, SUA, de la Curtea Penală Internațională (*International Criminal Court*, ICC) și tribunale penale internaționale ad hoc, Comitetul Internațional al Crucii Roșii (*International Committee of the Red Cross*, ICRC), Interpol, precum și reprezentanți ai societății civile.

La cea de-a 12-a reuniune, participanții au discutat despre cooperarea dintre autoritățile naționale în domeniul imigrației și serviciile de aplicare a legii/urmărire penală în identificarea presupușilor autori ai infracțiunilor, care au pătruns sau locuiesc deja pe teritoriul Uniunii Europene. De asemenea, participanții au discutat despre cerințele cercetării și urmăririi penale eficiente a cazurilor în temeiul articolului 1F din Convenția privind statutul refugiaților, semnată la Geneva în 1951.

Cea de-a 13-a reuniune a continuat analiza acestui subiect, cu participarea Biroului European de Sprijin pentru Azil și a organizațiilor neguvernamentale care contribuie la identificarea martorilor, victimelor și autorilor de infracțiuni internaționale majore. De asemenea, experții au discutat despre: (i) culegerea de informații privind crimele din conflictul care se desfășoară în prezent în Siria; (ii) rezultatele hotărârii Curții Internaționale de Justiție (*International Court of Justice*, ICJ) asupra unor chestiuni legate de obligația de urmărire penală sau extrădare (*Belgia / Senegal*), și consecințele acesteia în ceea ce privește convențiile privind cooperarea în materie penală; (iii) inițiativa privind noul cadru juridic internațional de cooperare în privința infracțiunii de genocid, a crimelor împotriva umanității și a crimelor de război și (iv) posibilitățile de creare a echipelor comune de anchetă în scopul cercetării și urmăririi penale a infracțiunilor internaționale majore. Expertiza Eurojust s-a dovedit a fi esențială.

Eurojust și Rețeaua privind infracțiunile de genocid au continuat să coopereze activ în instituirea instrumentelor necesare pentru realizarea schimburilor de informații între membrii acestei rețele.



Relații cu partenerii și instituțiile UE

2.1 Relații instituționale



Parlamentul European

Potrivit practicii consacrate, în luna iunie, președintele Eurojust a prezentat Raportul anual 2011 în fața Comisiei LIBE. A avut loc un schimb de opinii privind viitorul Eurojust. Comisia LIBE și-a anunțat intenția de a vizita Eurojust. Tot în iunie, Eurojust a prezentat, în fața Comisiei speciale pentru crimă organizată, corupție și spălare de bani (Comisia CRIM), concluziile în ceea ce privește *Consolidarea cooperării dintre autoritățile judiciare ale statelor membre implicate în lupta împotriva criminalității organizate și rolul Eurojust*.

Eurojust a trimis un punct de vedere cu privire la propunerea de proiect de directivă a UE privind indisponibilizarea și confiscarea produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni în Uniunea Europeană. Contribuția a inclus o prezentare de ansamblu a celor mai bune practici dezvoltate în unele state membre, precum și informații despre sistemele existente ale unor state membre care recunosc posibilitatea aplicării confiscării fără ca aceasta să aibă la bază o condamnare.

Consiliul Uniunii Europene

Eurojust a fost invitat să participe la diverse grupuri de lucru ale Consiliului privind cooperarea judiciară în materie penală. Eurojust a contribuit, în special, la eforturile Grupului de lucru pentru chestiuni generale, inclusiv evaluare (GENVAL), ale Grupului de lucru pentru cooperare în materie penală (COPEN) și ale Grupului de lucru JAI pentru dimensiunea externă (JAIEX). În plus, Eurojust a participat la Consiliul Justiție și Afaceri Interne (JAI) și la reuniunile CATS, ori de câte ori prezența sa a fost necesară.

Eurojust a continuat să ia parte la reuniunile și activitățile COSI, contribuind, din perspectivă judiciară, la cooperarea operațională în materie penală. Eurojust a oferit, în special, informațiile de bază pentru cel de-al doilea raport privind punerea în apli-

care a Strategiei de securitate internă a UE și pentru *Considerațiile Consiliului cu privire la finanțarea efectivă a ciclului de politici ale UE* în ceea ce privește finanțarea JIT de către Eurojust. Eurojust a contribuit la punerea în aplicare a ciclului de politici și a participat la planurile de acțiune operaționale legate de prioritățile UE în domeniul combaterii criminalității.

Principalele constatări și recomandări ale proiectului strategic al Eurojust privind *Consolidarea activității Eurojust în cazurile legate de traficul de droguri – rezultate finale* (11483/12); seminarul strategic, organizat împreună cu președinția daneză, intitulat *Abordarea multidisciplinară a criminalității organizate: măsurile administrative, măsurile judiciare și rolul Eurojust – Copenhaga, 11-13 martie 2012 – raport asupra rezultatelor* (11298/12) și Proiectul strategic intitulat *Acțiunea Eurojust împotriva traficului de persoane – raport final și plan de acțiune* (16947/12) au fost prezentate grupurilor de lucru ale Consiliului.

Comisia Europeană

În urma negocierilor din 2011, Eurojust și Comisia Europeană au semnat un Memorandum de înțelegere la 20 iulie 2012, oficializând schimbul de informații și vizând consolidarea cooperării în chestiuni de interes reciproc. Pe tot parcursul anului au avut loc întâlniri între președintele și directorul administrativ al Eurojust cu omologii din cadrul Comisiei Europene, facilitând comunicarea pe probleme strategice și bugetare.

Eurojust a răspuns la consultarea publică a Comisiei Europene pe tema *Protejării intereselor financiare ale UE și consolidării urmăririlor penale*. Au fost subliniate aspectele de ordin practic și juridic legate de înființarea unui Parchet European specializat, îndeosebi importanța relației strânse între Parchetul European și Eurojust.

La invitația vicepreședintelui Viviane Reding, comisar european pentru justiție, drepturi fundamentale și cetățenie, la 26 iunie Eurojust a participat la o reuniune împreună cu procurorii generali și directorii parchetelor din statele membre, la care s-a discutat despre urmărirea penală a fraudei împotriva intereselor financiare ale UE.

În octombrie 2012, Eurojust a salutat invitația de a participa și de a contribui la reuniunea consultativă a

Comisiei Europene și a experților din statele membre pe tema reformării guvernantei Eurojust, controlului parlamentar și posibilelor competențe su-

plimentare, cum ar fi inițierea anchetelor și emiterea de decizii obligatorii pentru soluționarea conflictelor de jurisdicție.

2.2 Relații cu rețelele de practicieni

Rețeaua europeană de formare judiciară

Eurojust a continuat să participe activ și să susțină programul de schimb al Rețelei europene de formare judiciară (*European Judicial Training Network*, EJTN). Pe parcursul anului, nouă procurori/judecători din state membre diferite au petrecut trei luni la Eurojust, participând la activitatea zilnică a biroului național al țării lor de origine (Austria, Belgia, Republica Cehă, Germania, Spania, Ungaria, Italia, Portugalia și Republica Slovacă). Programul de schimb presupune implicarea participanților în activitățile organizației, în ansamblul său, asigurând o mai bună înțelegere a utilizării și eficienței instrumentelor judiciare aflate la dispoziția birourilor naționale.

De asemenea, Eurojust și EJTN au monitorizat programul nou creat al EJTN pentru stagii pe termen scurt (o săptămână). În decembrie, trei birouri naționale (din Ungaria, Portugalia și Spania) au găzduit participanții la stagiile pe termen scurt. Programul de schimb pe termen scurt oferă procurorilor/judecătorilor, pentru o perioadă de timp limitată, posibilitatea de a înțelege domeniul de aplicare a activității birourilor naționale și o prezentare amplă a activităților desfășurate la Eurojust.

Eurojust a susținut în mod activ un curs de formare intitulat *Practica în domeniul cooperării judiciare internaționale în materie penală*, la care au avut loc simulări de cazuri implicând mandate europene de arestare și asistență judiciară reciprocă. Cursurile de formare au fost organizate în mai multe orașe europene (București, Madrid, Lisabona, Cracovia, Roma, Tartu și Zagreb).

Forumul consultativ al procurorilor generali și directorilor parchetelor din statele membre

În cursul anului 2012, Eurojust a continuat să ofere un amplu sprijin juridic și logistic activității Forumului consultativ al procurorilor generali și directorilor parchetelor din statele membre ale Uniunii Europene (Forumul consultativ).

În iunie, sub președinția daneză, Eurojust a facilitat răspunsul Forumului consultativ la consultarea publică lansată de Comisia Europeană, intitulată *Protejarea intereselor financiare ale Uniunii Europene și consolidarea urmăririlor penale*, prin contribuție comună în ceea ce privește armonizarea dreptului penal și înființarea Parchetului European, răspuns elaborat pe baza răspunsurilor furnizate de numeroși membri ai Forumului consultativ.

O reuniune a Forumului consultativ, organizată de președinția cipriotă, a avut loc la Eurojust în decembrie. Participanții au discutat despre provocările legate de cercetarea și urmărirea penală a infracțiunilor care aduc atingere intereselor financiare ale UE, valoarea adăugată adusă de recentul proiect de directivă privind combaterea fraudei împotriva intereselor financiare ale UE prin intermediul dreptului penal și despre rolul Uniunii Europene, al Eurojust și al statelor membre în acest sens. De asemenea, discuțiile s-au referit la definițiile infracțiunilor PIF, problemele jurisdicționale, armonizarea sancțiunilor, limitele de timp și importanța tuturor acestor aspecte pentru înființarea Parchetului European în viitor. De asemenea, au fost abordate chestiuni legate de cooperarea judiciară în privința indisponibilizării și confiscării, fiind evidențiate, îndeosebi, obstacolele care împiedică recuperarea bunurilor, experiențele practicienilor, bunele practici și necesitățile, utilizarea în practică a instrumentelor UE existente și impactul posibil al proiectului de directivă privind indisponibilizarea și confiscarea produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni în Uniunea Europeană. Participanții au discutat despre perspectivele viitoare ale Forumului consultativ. În acest context, membrii Forumului consultativ au adresat Eurojust rugămintea de a continua să sprijine activitățile forumului. Rezultatele acestei reuniuni sunt transmise instituțiilor relevante ale UE, pentru a le face cunoscute opiniile Forumului consultativ cu privire la subiectele discutate și a contribui la eforturile legislative și politice ale UE în lupta împotriva formelor grave de criminalitate.

2.3 Agenții și organisme UE

Europol

Cooperarea operațională dintre Eurojust și Europol a fost consolidată prin complementaritatea mandatelor lor și a continuat să aibă o importanță crucială în activitățile Eurojust de-a lungul anului.

TFUE menționează rolul de coordonare al Eurojust, bazat pe informațiile furnizate de autoritățile statelor membre și de Europol. Ambele organizații au urmărit îmbunătățirea schimbului de informații, pentru a permite Eurojust să își îndeplinească integral mandatul.

Cooperarea la cazurile operative dintre Eurojust și Europol a inclus și participarea Europol la întâlnirile de coordonare de la Eurojust, în legătură cu 85 de cazuri. Dezvoltarea comunicării directe și a cooperării dintre birourile naționale și birourile de legătură ale Europol a continuat, numeroase birouri naționale având contacte și întâlniri periodice.

Schimbul de informații operative dintre Eurojust și Europol, realizat prin intermediul liniei de comunicare securizate, a rămas stabil, totalizând 943 de mesaje.

Schimbul de informații a cunoscut o îmbunătățire suplimentară odată cu intrarea în vigoare, la 1 aprilie, a unui memorandum de înțelegere actualizat privind înființarea unei linii de comunicare securizate care creează condiția legală prealabilă pentru utilizarea SIENA în scopul realizării schimbului de informații cu Eurojust. La sfârșitul anului, măsurile tehnice de punere în aplicare și formarea profesională în utilizarea aplicației de rețea pentru schimbul securizat de informații (SIENA) de către birourile naționale și Unitatea de analiză a cazurilor se apropiau de final. Utilizarea SIENA pentru realizarea schimbului de informații cu Europol va fi evaluată periodic, pentru a asigura utilizarea deplină a acestui sistem.

Eurojust a continuat să coopereze cu 17 puncte focale ale Europol (fostele dosare de lucru pentru analiză) și a început să lucreze la un studiu de fezabilitate. Discuțiile continuă, pentru facilitarea continuării parteneriatelor Eurojust cu punctele focale, cum ar fi cele legate de terorismul islamist și extremismul intern.

Programul de schimb pentru membrii personalului ambelor organizații, lansat în 2011, s-a dovedit unul de succes, iar numărul vizitelor reciproce, precum și cel al participanților au crescut. În total, 44 de titulari de posturi au efectuat vizite reciproce la Eurojust și

Europol. Vizitatorii sosiți la Eurojust din partea Europol au participat la prezentări dedicate domeniilor și nevoilor lor profesionale specifice.

Cooperarea operațională în cadrul echipelor comune de anchetă s-a îmbunătățit datorită dezvoltării unui mecanism de informare reciprocă în ceea ce privește participarea la aceste echipe.

La 12 aprilie și la 24 noiembrie, au avut loc reuniuni informale între președintele și directorul administrativ al Eurojust și directorii Europol, o inițiativă binevenită care va fi continuată și în viitor. La fel ca în anii precedenți, Eurojust a participat la reuniunile șefilor unităților naționale Europol (*Heads of Europol National Units, HENU*).

Oficiul European de Luptă Antifraudă

Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) este un partener privilegiat în lupta împotriva fraudei, corupției și altor infracțiuni care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii Europene. Eurojust a inițiat cinci cazuri cu implicarea OLAF, iar încă un caz, care fusese deja inițiat la Eurojust în 2010, a fost extins la OLAF în 2012. De asemenea, OLAF a participat la cinci întâlniri de coordonare.

Pe parcursul anului, echipele de legătură ale Eurojust și ale OLAF s-au reunit periodic, în vederea consolidării cooperării operaționale în cazurile în curs și a descrierii detaliate a chestiunilor de interes comun. În cursul reuniunilor comune au fost demarate discuțiile cu privire la posibilitatea creării unui program de schimb pentru Eurojust și OLAF.

Eurojust a participat la cea de-a 10-a conferință OLAF a procurorilor, din noiembrie, precum și la conferința din iunie, intitulată *A blueprint for the European Public Prosecutor's Office? EU model rules of criminal procedure (Un plan de realizare a Parchetului European? Norme standard de procedură penală ale UE)*, organizată de Universitatea din Luxemburg cu sprijinul OLAF. Eurojust și OLAF și-au intensificat eforturile de-a lungul anului în vederea consolidării cooperării la cazurile operative și și-au exprimat angajamentul în ceea ce privește inițierea cooperării ori de câte ori necesitatea coordonării devine evidentă, indiferent de natura bilaterală sau multilaterală a cazului. Lista comună a cazurilor este monitorizată și actualizată periodic. De asemenea, s-a convenit asupra evaluării

comune a cazurilor închise, în care au fost implicate atât OLAF, cât și Eurojust.

De asemenea, s-a ajuns la un acord de principiu cu privire la o abordare de tip „misiune comună” a reprezentanților Eurojust și OLAF în legătură cu cazurile în care ancheta administrativă necesită monitorizare judiciară.

În sfârșit, se așteaptă ca noul regulament al OLAF să aibă contribuții importante la cooperarea operațională viitoare dintre Eurojust și OLAF, conținând referiri specifice la transmiterea către Eurojust a informațiilor relevante.

Frontex

Eurojust și Frontex au continuat negocierile asupra unui instrument de încurajare și promovare a cooperării între agenții și de susținere a eforturilor lor reciproce depuse în lupta împotriva criminalității transfrontaliere.

Frontex a succedat Eurojust la prezidarea reuniunii responsabililor de agențiilor JAI. Eurojust a participat la activitățile agențiilor JAI vizând cooperarea multilaterală și la reuniunea anuală a responsabililor de agenții JAI, care a avut loc la 3 decembrie, la Frontex.

CEPOL

Eurojust a continuat să contribuie la activitățile Colegiului European de Poliție (CEPOL) cu informații pentru modulul CEPOL de învățare online privind traficul de persoane, participarea la seminarul online organizat de CEPOL pentru agențiile de aplicare a legii și de cooperare judiciară, precum și prin formare în domeniul finanțării JIT. În vederea consolidării cooperării în viitor, CEPOL și Eurojust au avut o întâlnire pe tema elaborării unui Curriculum comun al Eurojust, iar la Eurojust a fost creat un grup de lucru intern pe această temă.

2.4 Relații cu țări terțe și organizații din afara Uniunii Europene

În decembrie, Eurojust a trimis Consiliului UE, spre aprobare, un proiect de acord de cooperare între Eurojust și Principatul Liechtenstein și a informat Consiliul cu privire la intenția sa de a institui negocieri oficiale în vederea încheierii unui acord de cooperare cu Republica Moldova. Acordurile de cooperare cu Federația Rusă și Ucraina au fost reconfirmate ca prioritare. Au continuat contactele în vederea explorării posibilității de începere a negocierilor pentru încheierea de acorduri de cooperare cu Albania, Bosnia și Herțegovina, Capul Verde, Israel, Muntenegru, Serbia și Turcia. Țările din America Latină, în special Brazilia, Columbia și Mexic, au fost adăugate pe lista de priorități în ceea ce privește negocierea acordurilor de cooperare. De asemenea, Eurojust a adăugat și Tunisia la rețeaua sa de puncte de contact din țările terțe. În plus, Eurojust și Interpol au început negocieri în vederea încheierii unui memorandum de înțelegere.

Un seminar strategic intitulat *Cooperarea judiciară în materie penală dintre statele membre ale UE și vecinii de la sud ai UE* (Algeria, Egipt, Israel, Iordania, Liban, Libia, Maroc, Autoritatea Palestiniană și Tunisia) a avut loc la Limassol, în Republica Cipru, în zilele de 4 și 5 octombrie, fiind organizat în comun de Eurojust, președinția cipriotă a Consiliului UE, Procurorul General al Republicii Cipru și Comisia Europeană. Seminarul a abordat teme precum bunele practici și dificultățile întâmpinate în diverse domenii ale cooperării judiciare, măsurile suplimentare posibile care ar trebui să fie luate în scopul consolidării cooperării și numirea punctelor de contact Eurojust în țările cu care UE se învecinează la sud.

Atelierul de lucru privind aplicarea acordurilor privind asistența judiciară reciprocă și extrădarea între Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii a avut loc la sediul Eurojust în perioada 25-26 octombrie,

fiind organizat în comun de Eurojust și SUA, cu sprijinul președinției cipriote, al Secretariatului General al Consiliului și al Comisiei Europene. În cadrul atelierului de lucru s-a discutat despre dificultățile întâmpinate în domeniul asistenței judiciare reciproce și al extrădării, precum și despre problemele legate de confiscarea și recuperarea bunurilor, anchetele privind criminalitatea informatică și schimbul de probe electronice.

Eurojust și-a continuat inițiativele de sprijin în Balcani, inclusiv proiectul Comisiei Europene intitulat *Lupta împotriva criminalității organizate și a corupției: consolidarea Rețelei procurorilor*.

Pentru informații privind cazurile operative ale Eurojust ce implică state terțe și pentru înțelegerea rolului jucat de procurorii de legătură din statele terțe detașați la Eurojust, *a se vedea* secțiunea 1.5.



Decizia Eurojust și evoluțiile viitoare



3.1 Implementarea Deciziei Consiliului privind Eurojust

În 20 de state membre erau necesare modificări legislative pentru alinierea dreptului național la Decizia Eurojust până la termenul limită din iunie 2011. Totuși, până la sfârșitul anului 2012, doar 12 state membre implementaseră în totalitate Decizia Eurojust (7 legislativ și 5 administrativ), 4 state membre implementaseră parțial decizia și, potrivit informațiilor furnizate de statele membre, 11 nu o implementaseră încă.

Eurojust a finalizat mai multe proiecte legate de punerea în aplicare, la nivel intern, a Deciziei Eurojust. Sistemul de coordonare permanentă, devenit operațional în 2011, funcționează acum la capacitate, făcând posibil contactul cu Eurojust 24 de ore pe zi/7 zile pe săptămână, prin intermediul unui număr de telefon internațional cu apelare gratuită.

Eurojust a continuat să își dezvolte Sistemul de management al cazurilor (CMS), precum și formularul PDF „inteligent” conform articolului 13 care a fost elaborat în 2011 pentru facilitarea transmiterii structurate a informațiilor de la practicieni către Eurojust și îmbunătățit în 2012, în urma solicitărilor utilizatorilor, cu versiunea 2.0 care poate fi, de asemenea, importată în CMS în mod semiautomat.

Una dintre cele mai importante realizări înregistrate în 2012 în statele membre a fost dezvoltarea Sistemului național de coordonare Eurojust (ENCS). Eurojust a depus eforturi suplimentare în scopul realizării conexiunii tehnice între membrii ENCS din statele membre și CMS al Eurojust, pentru a răspunde mai bine nevoilor utilizatorilor, pentru a spori securitatea transmisiei și a o face mai ușoară. Pe termen scurt, această conexiune va facilita o mai mare securitate a transmisiilor prin e-mail, iar pe termen lung conexiu-

nea va permite membrilor ENCS din statele membre să fie conectați la CMS. Aceste conexiuni sunt deja realizate cu Bulgaria și România. Alte state membre vor urma curând.

O primă reuniune a corespondenților naționali pentru Eurojust a avut loc la Eurojust la 12 noiembrie. Obiectivul reuniunii a fost discutarea și realizarea schimbului de bune practici și experiențe. Cele mai importante subiecte au fost situația privind crearea și funcționarea ENCS în statele membre, schimbul de informații în temeiul articolului 13 din Decizia Eurojust, utilizarea formularul PDF „inteligent” conform articolului 13, feedback-ul primit de la Eurojust în temeiul articolului 13a, și situația conexiunii tehnice dintre ENCS și CMS al Eurojust. Formularul „*fiches suédoises*”, conceput de Eurojust pentru a oferi o imagine de ansamblu a punerii în aplicare a ENCS în statele membre, a fost lansat în 2008, sub președinția suedeză a UE, și este actualizat periodic.

Mai multe state membre au raportat instituirea ENCS, însă doar până în prezent nu s-au înregistrat sau s-au înregistrat prea puține experiențe, având în vedere data recentă a instituirii. În unele state membre, ENCS a fost introdus în strictă conformitate cu articolul 12 din Decizia Eurojust (adică doar categoriile de membri menționate în Decizia Eurojust sunt incluse în ENCS). Alte state membre au ales o abordare mai largă și fie au inclus în ENCS, fie au invitat la reuniunile ENCS reprezentanți ai altor agenții care nu sunt menționate la articolul 12 din Decizia Eurojust, cum ar fi reprezentanți ai agențiilor de aplicare a legii, cu competențe în domeniul criminalității financiare, și reprezentanți ai punctelor de contact pentru OLAF și Europol.

3.2 Cea de-a șasea rundă a evaluărilor reciproce în ceea ce privește punerea în practică și funcționarea deciziilor privind Eurojust și Rețeaua judiciară europeană în statele membre

În iunie 2011, Grupul de lucru al Consiliului pentru chestiuni generale, inclusiv evaluare (GENVAL) a decis ca cea de-a șasea rundă a evaluărilor reciproce să fie dedicată punerii în aplicare și funcționării în statele membre a Deciziilor privind Eurojust și Rețeaua Judiciară Europeană.

Toate statele membre vor fi evaluate pe parcursul unei perioade de trei ani (2012-2014). Fiecare stat membru comunică răspunsuri scrise la chestionarul Consiliului, apoi primește vizita unei echipe de evaluare formate din trei experți din alte state membre și a observatorilor din partea Comisiei, a Eurojust și a Europol. De asemenea, Eurojust a prezentat răspun-

suri la un chestionar special care îi fusese adresat. Echipele de evaluare care participă la vizitele efectuate în fiecare stat membru vor ține seama de aceste răspunsuri.

În cursul anului 2012, au fost evaluate Suedia, Lituania, Belgia, Estonia, Republica Slovacă, Danemarca, Finlanda, Ungaria și Austria. În urma vizitelor la fața locului, efectuate în statele membre, experții, asistați de observatori, întocmesc rapoarte de evaluare pe baza răspunsurilor statelor membre la chestionare și a concluziilor vizitelor de evaluare. Rapoartele finale sunt prezentate în fața GENVAL.

3.3 Grupul de acțiune privind viitorul Eurojust

Grupul de acțiune privind viitorul Eurojust și-a continuat procesul de reflecție și activitățile legate de reformarea Eurojust, din perspectiva articolului 85 din TFUE și în direcția înființării, „din Eurojust”, a unui Parchet European (EPPO), astfel cum prevede articolul 86 din TFUE.

Eurojust a formulat considerații inițiale cu privire la structura sa viitoare, pe baza principiilor bune

guvernanțe publice și al independenței activității operaționale a birourilor naționale, și a prezentat Comisiei Europene un document în care propune cadrele de guvernanță posibile. Un al doilea document s-a referit la implicarea Parlamentului European și a parlamentelor naționale în evaluarea activităților Eurojust.

3.4 Conferința cu titlul *Zece ani de Eurojust, rezultate operaționale și provocări viitoare*

Experiența dobândită de Eurojust în ultimul deceniu în domeniul coordonării anchetelor privind formele grave de criminalitate, precum și perspectivele sale viitoare au fost discutate la conferința intitulată *Zece ani de Eurojust, rezultate operaționale și provocări viitoare*, organizată în noiembrie de Eurojust, cu sprijinul Academiei de Drept European (*Academy of Euro-*

pean Law, ERA). Conferința a reunit reprezentanți ai instituțiilor UE și ai organismelor relevante din domeniul justiției penale, reprezentanți ai statelor membre și ai autorităților judiciare naționale, specialiști din mediul academic și membri naționali foști și actuali. Pentru prima dată, un eveniment Eurojust a fost deschis publicului larg.

Participanții au confirmat că întâlnirile de coordonare, centrele de coordonare și susținerea echipelor comune de anchetă sunt considerate instrumente eficace și utile pentru depășirea deficiențelor întâmpinate în desfășurarea anchetelor transnaționale și a urmăririlor penale împotriva formelor grave de criminalitate transfrontalieră.

Participanții au subliniat că îmbunătățirea structurii interne și a controlului parlamentar al Eurojust trebuie să fie însoțită de consolidarea eficacității operaționale în coordonarea anchetelor și a urmăririlor penale, probabil cu includerea în viitor a inițierii anchetelor și a soluționării conflictelor de jurisdicție.

În contextul articolului 86 din TFUE, a fost subliniată necesitatea unui cadru coerent și a unor legături strânse între Eurojust, Parchetul European și alți actori relevanți din domeniu, cum ar fi OLAF și Europol, în vederea atingerii unui obiectiv comun, de exemplu combaterea cu mai mare eficacitate a fraudei împotriva intereselor financiare ale UE.

Participanții au convenit că un viitor Parchet European trebuie să se bazeze pe structurile, experiența și expertiza existente și să devină parte a unui sistem coerent în domeniul libertății, securității și justiției. De asemenea, ei au convenit ca Eurojust să joace un rol de pivot în viitorul Parchet European și în relațiile cu autoritățile judiciare naționale ale statelor membre și ale statelor terțe.



Evoluții administrative



4.1 Evoluții administrative

Planul de lucru anual și planurile operaționale la nivel de unitate constituie o componentă cheie a ciclului de planificare strategică și programare al Eurojust, precum și fundamentul bugetului Eurojust bazat pe activități. Se depun eforturi în vederea îmbunătățirii instrumentelor disponibile, pentru a asigura planificarea eficace, bugetarea rentabilă și gestionarea performanței.

Activitățile planificate ale Eurojust în 2012 au fost realizate cu un efectiv de 274 de persoane având locul de muncă obișnuit la Haga, din care 45 de procurori, judecători și ofițeri de poliție cu competențe echivalente detașați din statele membre la Eurojust, 12 experți naționali detașați și 217 membri de personal. Bugețul Eurojust pentru 2012 a fost de 32 967 000 EUR; execuția bugetară a fost de 98 %.

În cadrul memorandumului de înțelegere dintre Comisia Europeană și Eurojust, au avut loc numeroase ședințe ale directorilor și un schimb periodic de informații și consultări între reprezentanții Comisiei, directorul administrativ al Eurojust și șefii de unități și servicii. Dialogul mai intens a fost reciproc avantajos, în special într-o perioadă de constrângeri financiare și de discuții asupra noilor regulamente pentru Eurojust.

Eurojust a luat parte la activitățile agențiilor JAI în cadrul reuniunilor de experți pe tema planificării strategice. De asemenea, Eurojust s-a consultat cu cele-

alte agenții asupra programului său de lucru anual pentru 2014.

Eurojust a realizat progrese în cadrul revizuirii structurii organizatorice, inclusiv migrarea administrației Eurojust către o nouă structură. Procesul de migrare a respectat un plan de recrutare, realizat printr-o serie de proceduri de selecție interne și externe. Inclusă în volumul apreciabil de proceduri de selecție asociate acestei migrări, selecția șefului serviciului de sprijin operațional a fost deja finalizată.

Planul de acțiune pentru punerea în aplicare a strategiei de comunicare a Eurojust, adoptată de Colegiu în octombrie 2012, include o serie de activități destinate consolidării relațiilor cu partenerii UE, părțile interesate și media, și înființează o bază de date conținând exemple de cazuri, pentru o vizibilitate sporită a cazurilor operative ale Eurojust. Noul site al Eurojust a fost lansat în februarie 2012, cu ocazia celei de-a 10-a aniversări a Eurojust.

Echipa de proiectanți câștigătoare care va realiza proiectul pentru noul sediu al Eurojust a fost selectată de către Eurojust și statul gazdă la începutul anului 2012 și a continuat să lucreze la stabilirea cerințelor și a proiectului final al noului sediu. Proiectul are ca termen limită de predare sfârșitul anului 2013. Potrivit calendarului de planificare, noul sediu al Eurojust va fi predat până la sfârșitul anului 2015.

4.2 Accesul public la documente

Numărul cererilor privind accesul public la documentele Eurojust a crescut în 2012, ajungând la șaptesprezece cereri inițiale și o cerere de confirmare. Paisprezece cereri inițiale au fost primite direct de Eurojust. În celelalte trei cazuri, Eurojust a fost consultat ca parte terță, ca urmare a cererilor primite de alte organizații naționale și internaționale.

În șapte dintre cele opt cereri care nu aveau legătură cu un anumit caz, a fost acordat accesul deplin. Pentru o singură cerere accesul a fost parțial refuzat deoarece dezvăluirea integrală ar fi compromis siguranța publică, îndeplinirea sarcinilor Eurojust de întărire

a luptei împotriva formelor grave de criminalitate și respectarea normelor aplicabile în materie de secret profesional [în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) litera (a), prima, a cincea și a șaptea liniuță din Decizia de adoptare a normelor privind accesul public la documentele Eurojust].

În ceea ce privește cele șase cereri de acces la documente care au legătura cu cazurile, o singură cerere a fost parțial acceptată; refuzarea unor documente solicitate (sau a unor părți din acestea) a fost decisă din motive de protecție a vieții private și a integrității persoanei, precum și a procesului decizional al Eurojust

[în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) litera (b) și articolul 4 alineatul (3) din Decizia de adoptare a normelor privind accesul public la documentele Eurojust]. În cazul unei alte cereri, Eurojust nu mai deținea documentele solicitate. Pentru patru dintre celelalte cereri de acces la documente care aveau legătură cu un anumit caz, accesul a fost refuzat deoarece eliberarea documentelor ar submina apărarea

interesului public în ceea ce privește îndeplinirea sarcinilor Eurojust de întărire a luptei împotriva formelor grave de criminalitate, anchetele și urmărirea penale naționale în care Eurojust acordă asistență și respectarea normelor aplicabile în materie de secret profesional [în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) litera (a), a cincea, a șasea și a șaptea liniuță din Decizia de adoptare a normelor privind accesul

Șefii unităților și serviciilor Eurojust



De la stânga la dreapta: Jacques Vos, Servicii instituționale; Joannes Thuy, Purtător de cuvânt, Presă și relații cu publicul; Diana Alonso Blas, Responsabil cu protecția datelor; Carla Garcia Bello, Secretar pe probleme juridice al Colegiului; Alinde Verhaag, Analiza cazurilor; Anna Baldan, Coordonatorul secretariatului rețelei JIT; Klaus Rackwitz, Director administrativ; Catherine Deboyser, Serviciul juridic; Jon Broughton, Gestionarea informațiilor; Mike Moulder, Buget, finanțe și achiziții; Linda Scotts, Resurse umane; Matevž Pezdirc, Coordonatorul rețelei pentru combaterea genocidului; Fatima Martins, Secretar EJN

Administrația Eurojust 2013



public la documentele Eurojust], integritatea persoanei [conform articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Decizia de adoptare a normelor privind accesul public la documentele Eurojust] și/sau protejarea procesului decizional al Eurojust [articolul 4 alineatul (3) din Decizia de adoptare a normelor privind accesul public la documentele Eurojust].

Celelalte trei cereri privind accesul s-au referit la chestiuni penale sau la anchete penale în general, însă fie nu s-au înscris în sfera de aplicare a mandatului Eurojust, fie s-au referit la cazuri în care Eurojust nu a acordat asistență. În consecință, Eurojust a comunicat solicitanților că niciunul dintre documentele Eurojust nu este disponibil.



Monitorizarea punerii în aplicare a Concluziilor Consiliului



La 6 iunie 2012, Consiliul JAI a adoptat Concluziile celui de-al zecelea Raport anual al Eurojust (10360/12). La fel ca în anii precedenți, Eurojust raportează cu privire la implementarea acestor concluzii. Tabelul de mai jos indică unde pot fi găsite mai multe informații referitoare la aspectele în privința cărora Consiliul a făcut recomandări.

Recomandarile Consiliului	Urmarea
Utilizarea mai intensă a comunicării prin videoconferință.	Deși nu există cifre disponibile, s-a observat o mai frecventă utilizare, de către birourile naționale, a echipamentelor de videoconferință în cadrul întâlnirilor de coordonare, centrelor de coordonare și reuniunilor cu autoritățile din țara lor.
Extinderea gradului de utilizare a centrelor de coordonare și raportarea cu privire la utilizarea în practică și valoarea acestora pentru desfășurarea anchetelor.	În 2012 au fost organizate șapte centre de coordonare. A se vedea secțiunea 1.4.
Continuarea susținerii înființării și punerii în aplicare a echipelor comune de anchetă, în vederea dezvoltării de bune practici și împărtășirii informațiilor privind experiența judiciară și rezultatele cazurilor.	În 2012, Eurojust a participat la 47 JIT și a finanțat 62. A se vedea secțiunile 1.4 și 1.6 (Rețeaua JIT).
Mentținerea practicii de asociere cu Europol în procesul de coordonare.	Europol a participat la întâlniri de coordonare ale Eurojust în 85 de cazuri. A se vedea secțiunea 2.3.
Raportarea cu privire la implementarea articolului 7 alineatul (3) din Decizia Eurojust privind mandatul european de arestare.	A se vedea secțiunea 1.2.
Perfecționarea capacităților de raportare ale Eurojust cu privire la dificultățile, soluțiile și tendințele din domeniul cooperării judiciare în materie penală.	A se vedea secțiunea 1.
Raportarea cu privire la utilizarea formularului PDF conform articolului 13 din Decizia Eurojust și specificarea gradului de realizare a schimbului de informații.	A fost conceput un model electronic. Ultima versiune permite introducerea automată a datelor în Sistemul de gestionare a cazurilor. A se vedea secțiunea 3.1.
Asigurarea finalizării în timp util a proiectului EPOC IV.	Concluzia proiectului a coincis cu Conferința finală din 29 și 30 martie 2012, de la Noordwijk, Țările de Jos.
Finalizarea procesului de implementare, precum și a punerii în aplicare a conexiunii securizate, pentru a permite accesul la CMS la nivel național.	Un număr total de 11 state membre mai trebuie să implementeze conexiunea securizată. A se vedea secțiunea 3.1 (Conexiunea securizată la CMS la nivel național).
Raportarea cu privire la punerea în aplicare a articolului 13a în ceea ce privește informațiile și feedback-ul oferite de autoritățile naționale.	Feedback prin intermediul raportului anual și al rapoartelor strategice privind formele grave de criminalitate (trafic de droguri, trafic de persoane); de asemenea, prin detectarea legăturilor și analiza încrucișată și prin schimbul de informații din cursul întâlnirilor de coordonare. A se vedea secțiunea 3.1.



Anexă: Statistici pentru 2012

Figura 1 – Evoluția cazurilor în perioada 2002-2012

În 2012, Eurojust a înregistrat 1 533 de cazuri, continuând tendința crescătoare a numărului de cereri de asistență ale statelor membre, din 2002 până în prezent. Aproximativ 20 % din aceste cazuri au implicat trei sau mai multe țări.

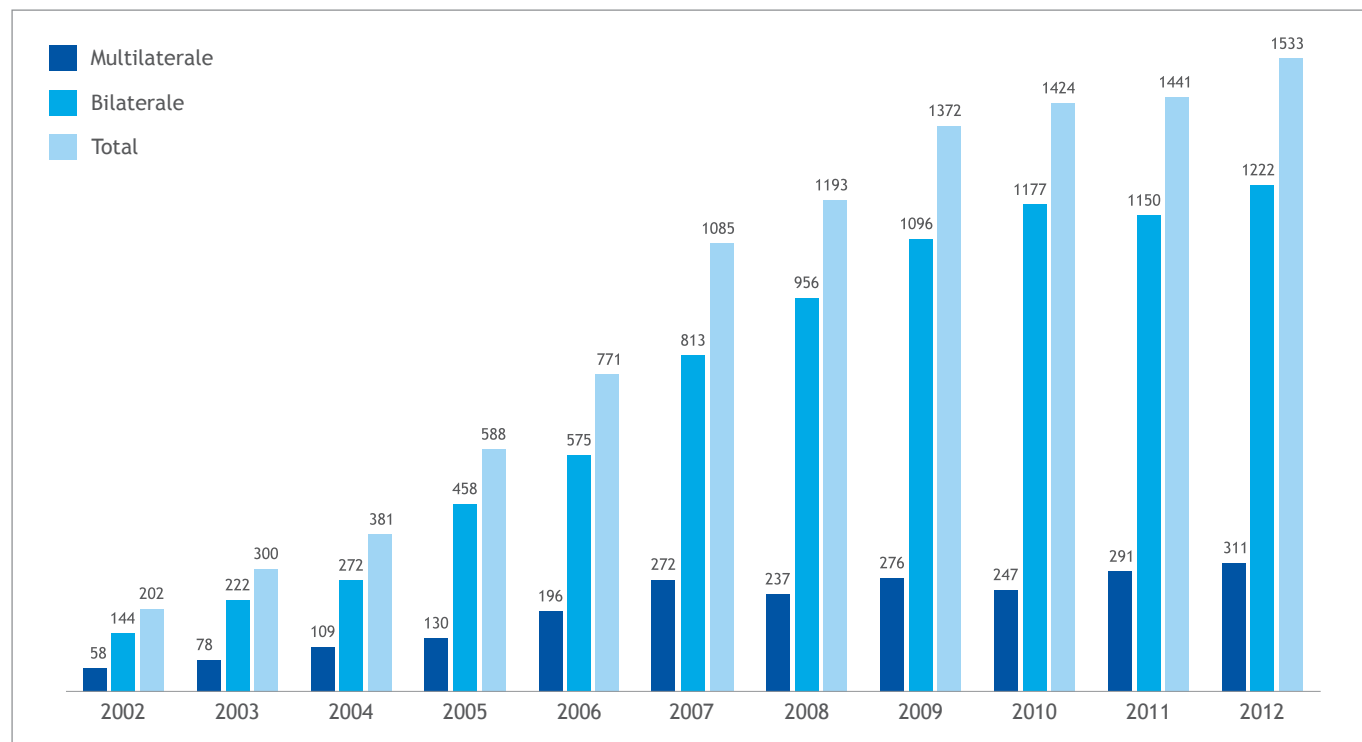


Figura 2 – Cazurile bilaterale/multilaterale înregistrate de fiecare birou național în 2012

Figura indică numărul cazurilor bilaterale și multilaterale înregistrate de fiecare birou național în 2012. Un caz bilateral nu înseamnă că este vorba de o infracțiune mai puțin gravă sau că implicarea limitată a Eurojust este adecvată. Un caz bilateral la Eurojust poate fi multilateral într-un stat membru.

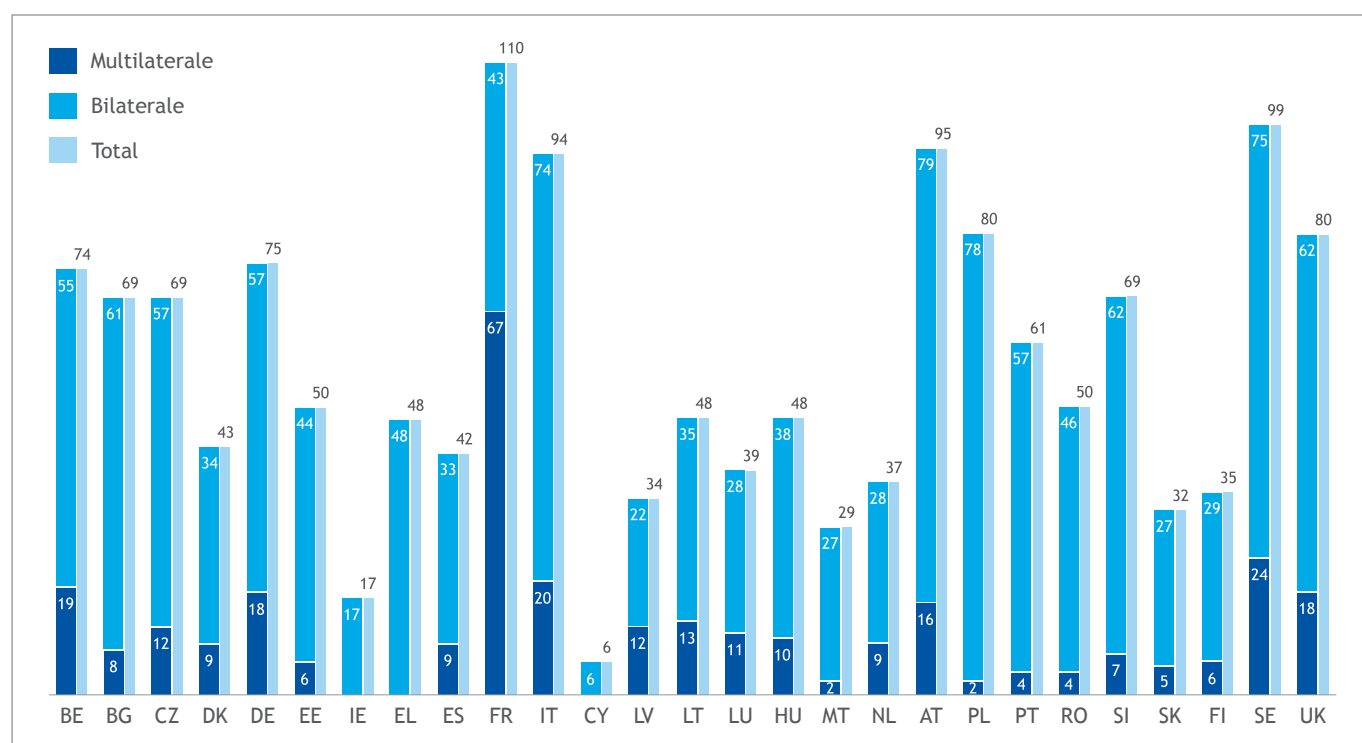


Figura 3 – Cazurile deschise/închise în perioada 2003-2012

Volumul de lucru al birourilor naționale este dat nu numai de numărul de cazuri înregistrate într-un an, ci și de cazurile din anii precedenți, aflate încă în curs de desfășurare. Eurojust are în total 575 de cazuri în curs, înregistrate în anii anteriori (2003-2011), care încă mai necesită atenție și sprijin.

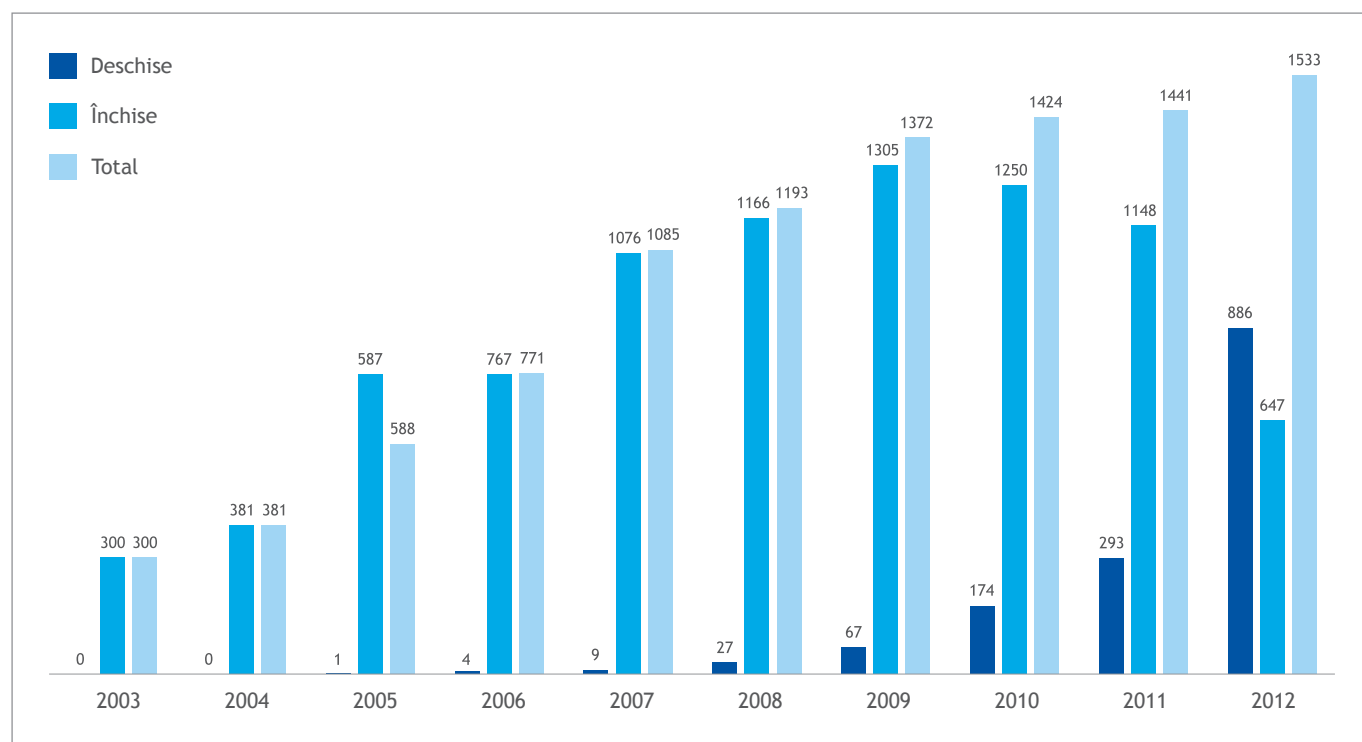
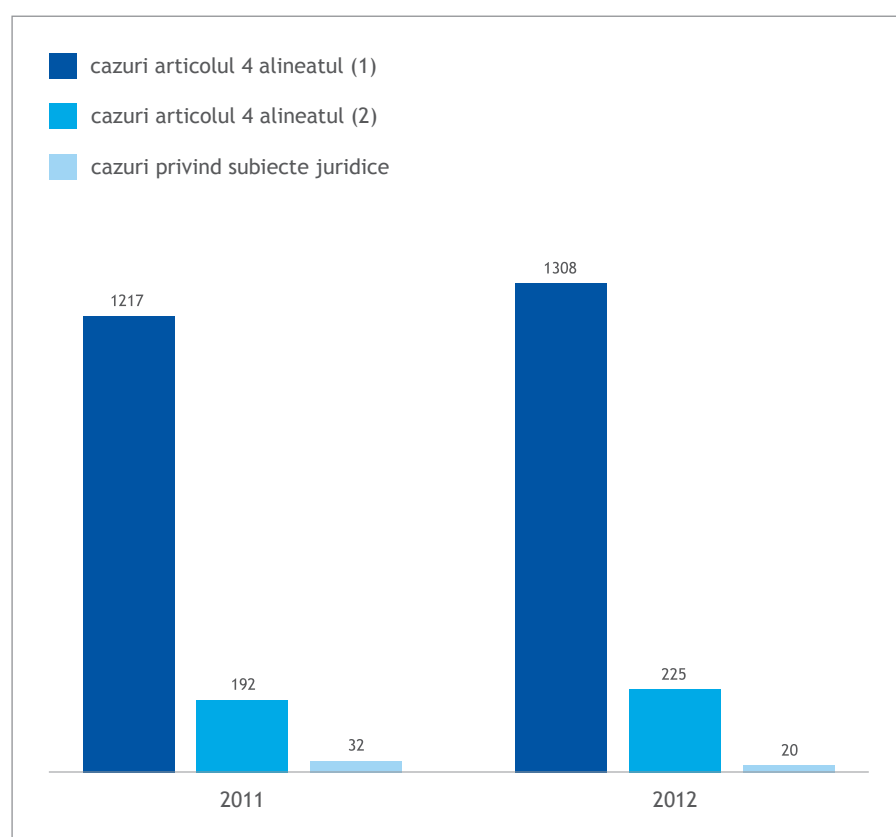


Figura 4 – Clasificarea generală a cazurilor



Potrivit articolului 4 alineatul (1) din Decizia Eurojust, competența generală a Eurojust cuprinde tipurile de infracțiuni pentru care Europol este, în orice moment, competent să acționeze, precum și alte infracțiuni săvârșite în legătură cu acestea. Pentru alte tipuri de infracțiuni, Eurojust poate, în conformitate cu obiectivele sale, să sprijine anchetele și urmărirea penală, la cererea unei autorități competente a unui stat membru, în temeiul articolului 4 alineatul (2). Eurojust mai poate fi solicitat de un stat membru să ofere asistență pentru chestiuni sau aspecte de natură mai generală, care nu sunt neapărat direct legate de un caz operativ în curs, vizând, printre altele, legislația sau procedurile naționale (cazuri privind subiecte juridice).

Figura 5 – Tipuri de infracțiuni de interes prioritar din cazurile Eurojust

Domeniile de prioritate operațională adoptate de Eurojust în 2012-2013 acoperă traficul de droguri, introducerea ilegală de imigranți, traficul de persoane, terorismul, fraudă, corupția, spălarea banilor, criminalitatea informatică, infracțiunile împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene și alte activități legate de prezența în economie a grupurilor de criminalitate organizată.

În figură se observă de câte ori s-au regăsit aceste tipuri de infracțiuni în cazurile înregistrate la Eurojust în 2011 și 2012. Un caz poate presupune mai mult de un tip de infracțiuni. Mai multe informații pot fi găsite în sub-sețiunile relevante din secțiunea 1.

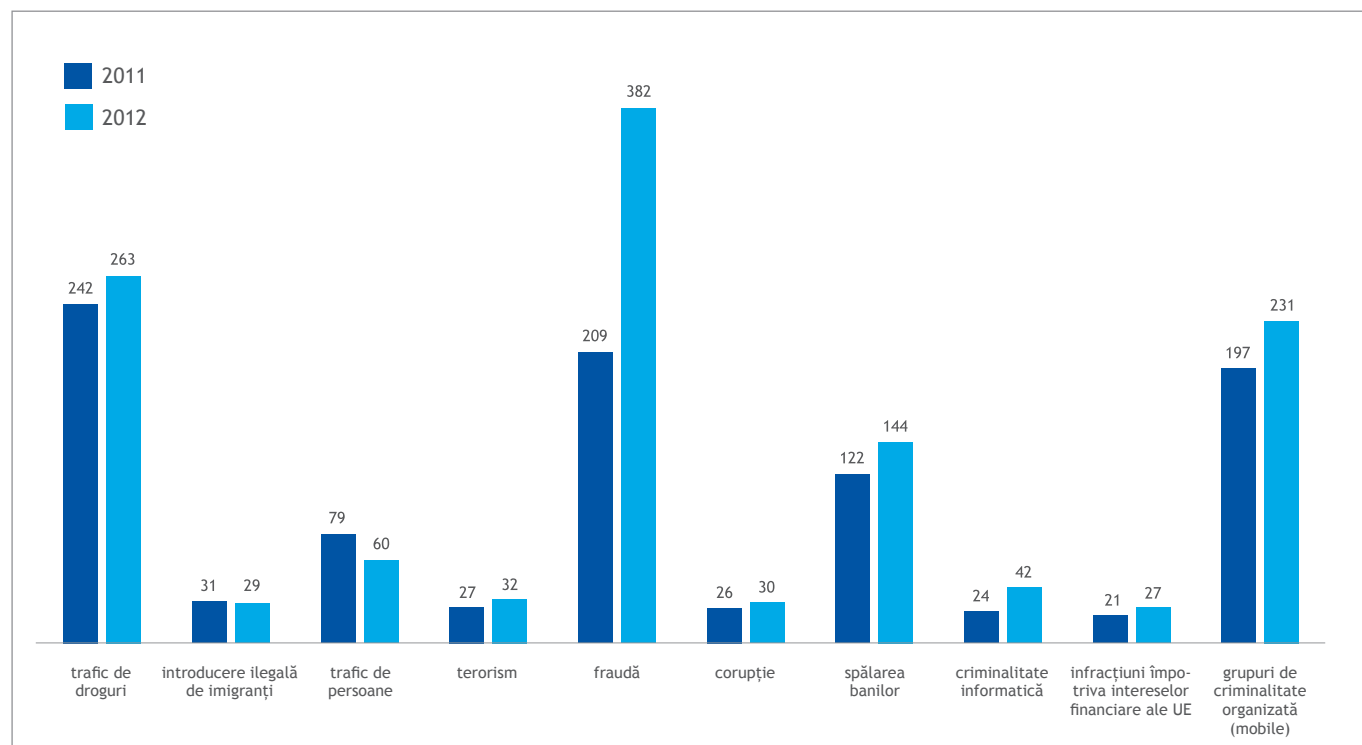
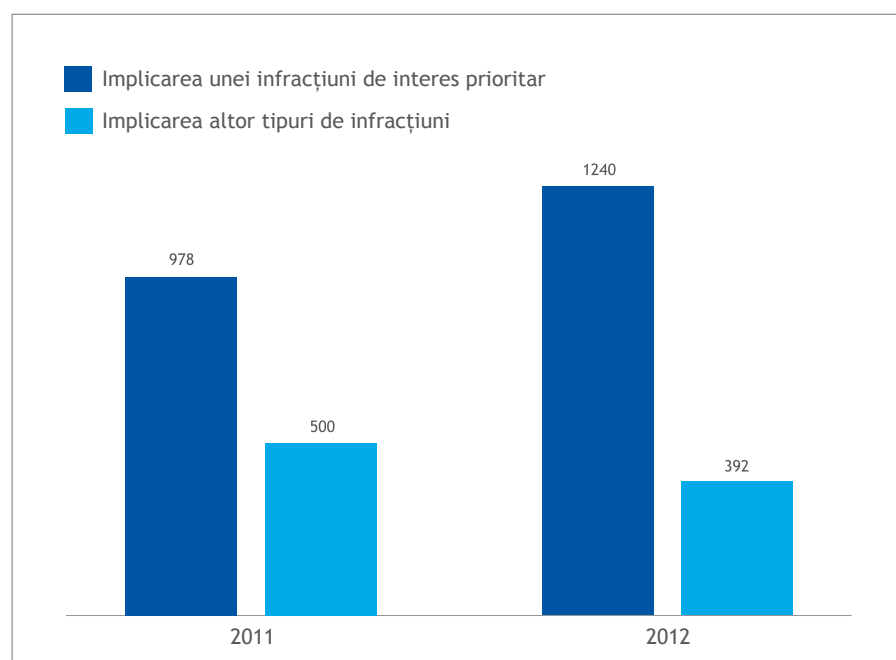


Figura 6 – Tipurile de infracțiuni de interes prioritar și alte tipuri de infracțiuni din cazurile Eurojust



Domeniile de prioritate operațională adoptate de Eurojust în 2012-2013 acoperă traficul de droguri, traficul de imigranți, traficul de persoane, terorismul, fraudă, corupția, spălarea banilor, criminalitatea informatică, infracțiunile împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene și alte activități legate de prezența în economie a grupurilor de criminalitate organizată.

În figură se observă de câte ori s-au regăsit aceste tipuri de infracțiuni în cazurile înregistrate la Eurojust în 2011 și 2012. Un caz poate presupune mai mult de un tip de infracțiuni.

Figura 7 – Cazuri Eurojust - țări solicitante

Figura arată de câte ori a fost solicitat sprijinul Eurojust de fiecare stat membru, în 2011 și 2012.

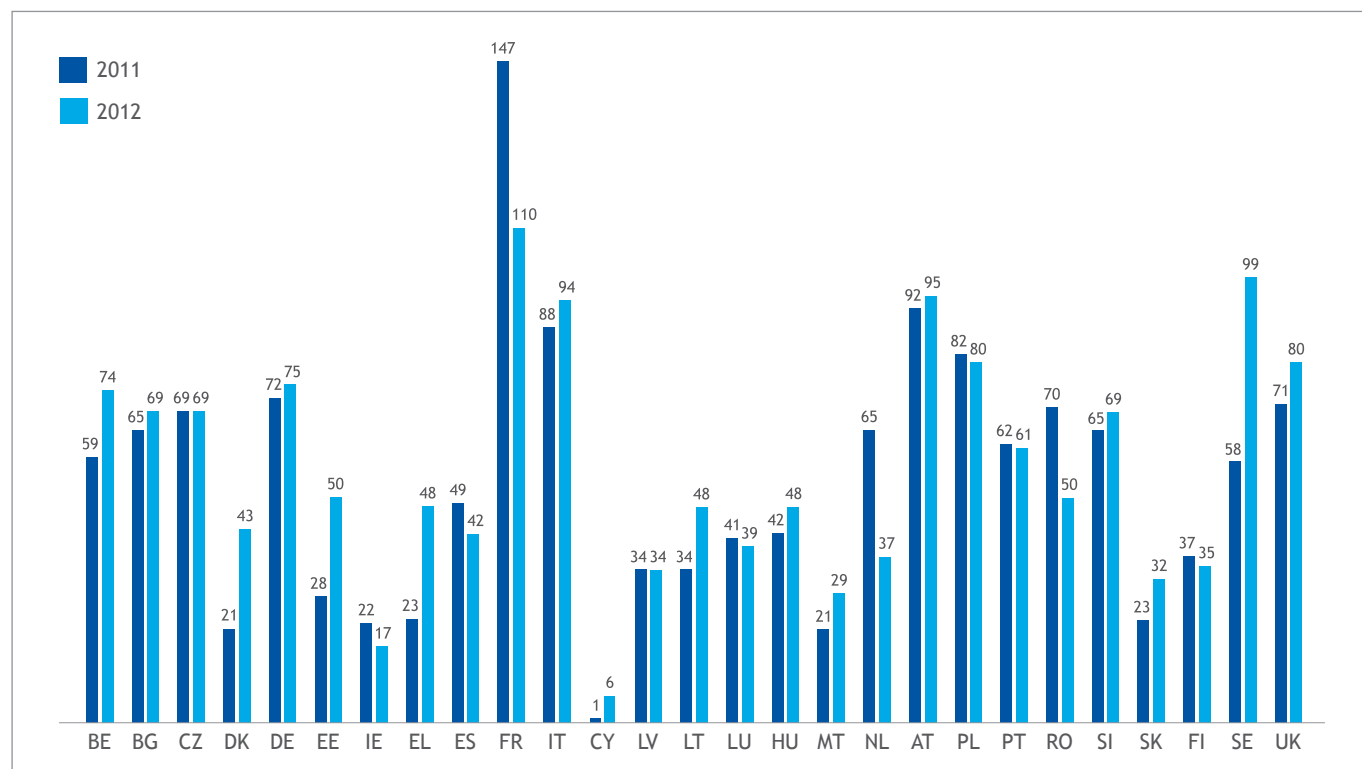


Figura 8 – Cazuri Eurojust - țări solicitate

Figura indică de câte ori a fost solicitată, în 2011 și 2012, asistența autorităților din fiecare stat membru, prin intermediul Eurojust.

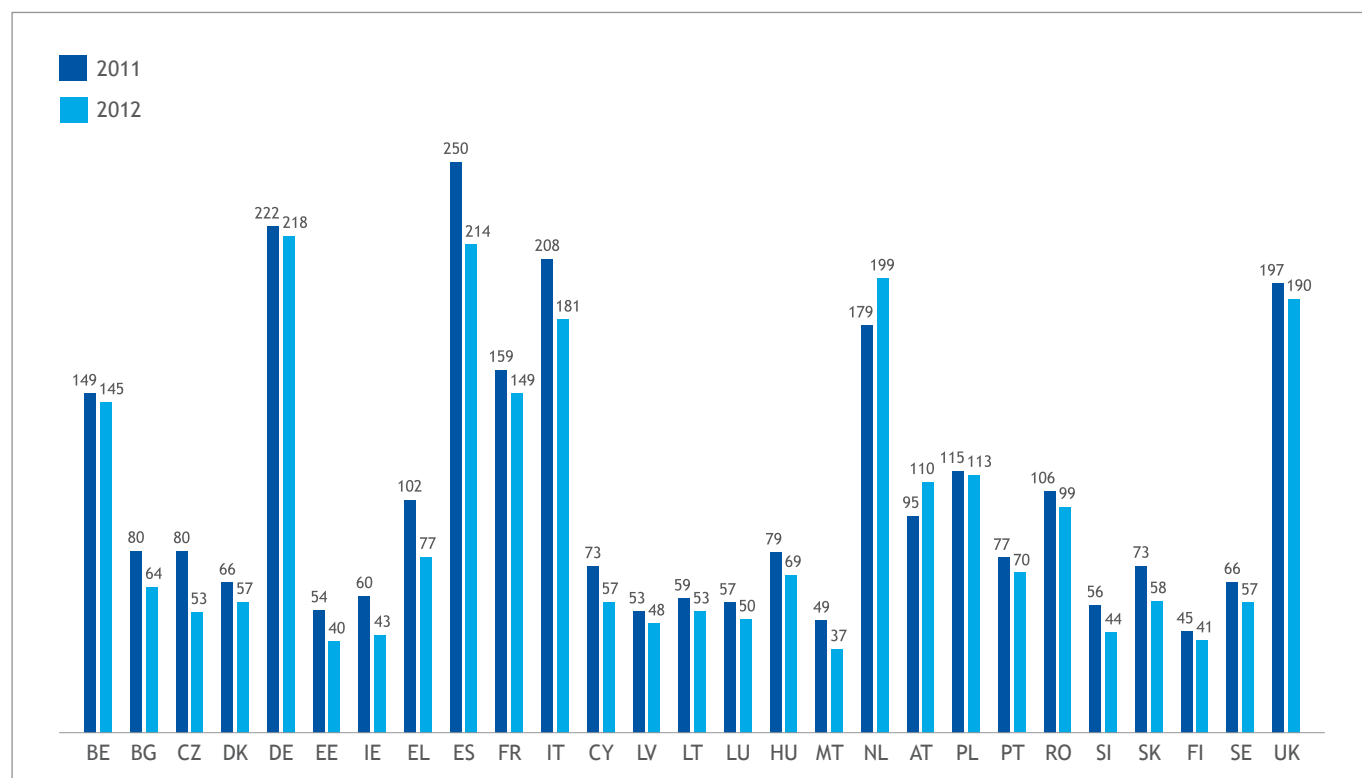


Figura 9 – Numărul total al întâlnirilor de coordonare

Figura prezintă numărul de cazuri care au necesitat o întâlnire de coordonare. Întâlnirile de coordonare sunt, în mod normal, organizate la Haga, la sediul Eurojust. În unele situații, întâlnirile de coordonare au loc în afara Eurojust, într-un stat membru sau într-un stat terț.

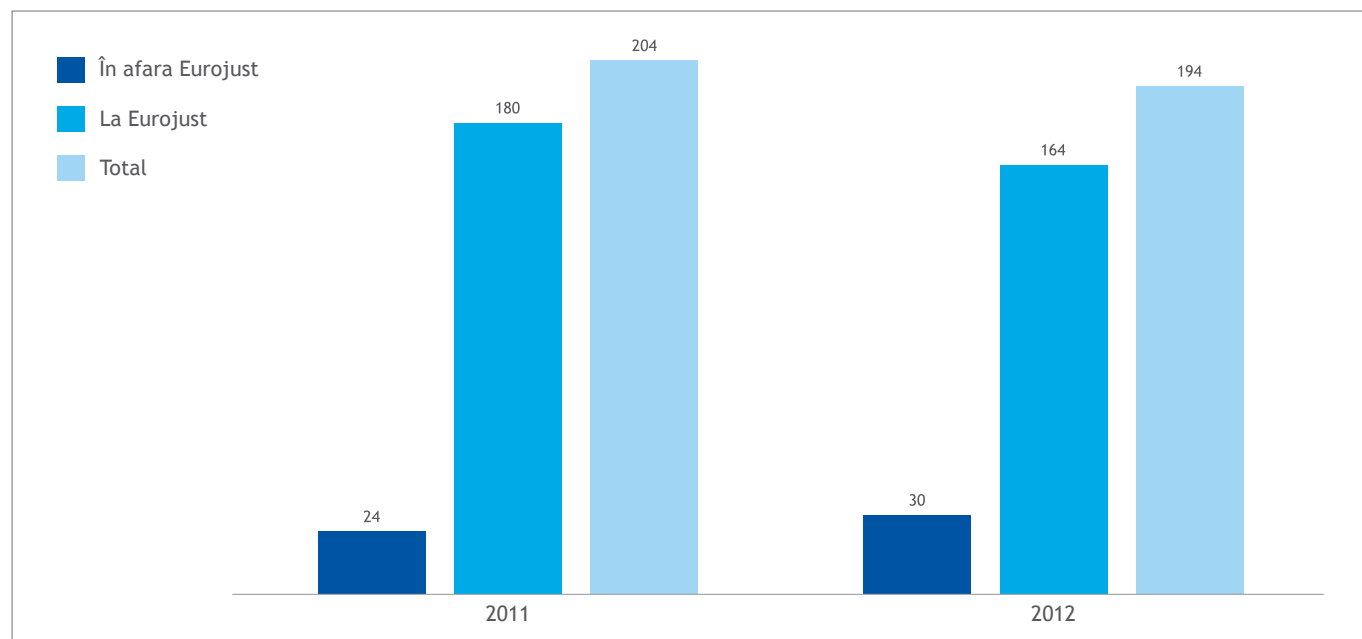


Figura 10 – Întâlniri de coordonare - țări solicitante

Figura arată numărul de cazuri care au necesitat o întâlnire de coordonare în urma cererilor de asistență primite de la fiecare stat membru sau stat terț.

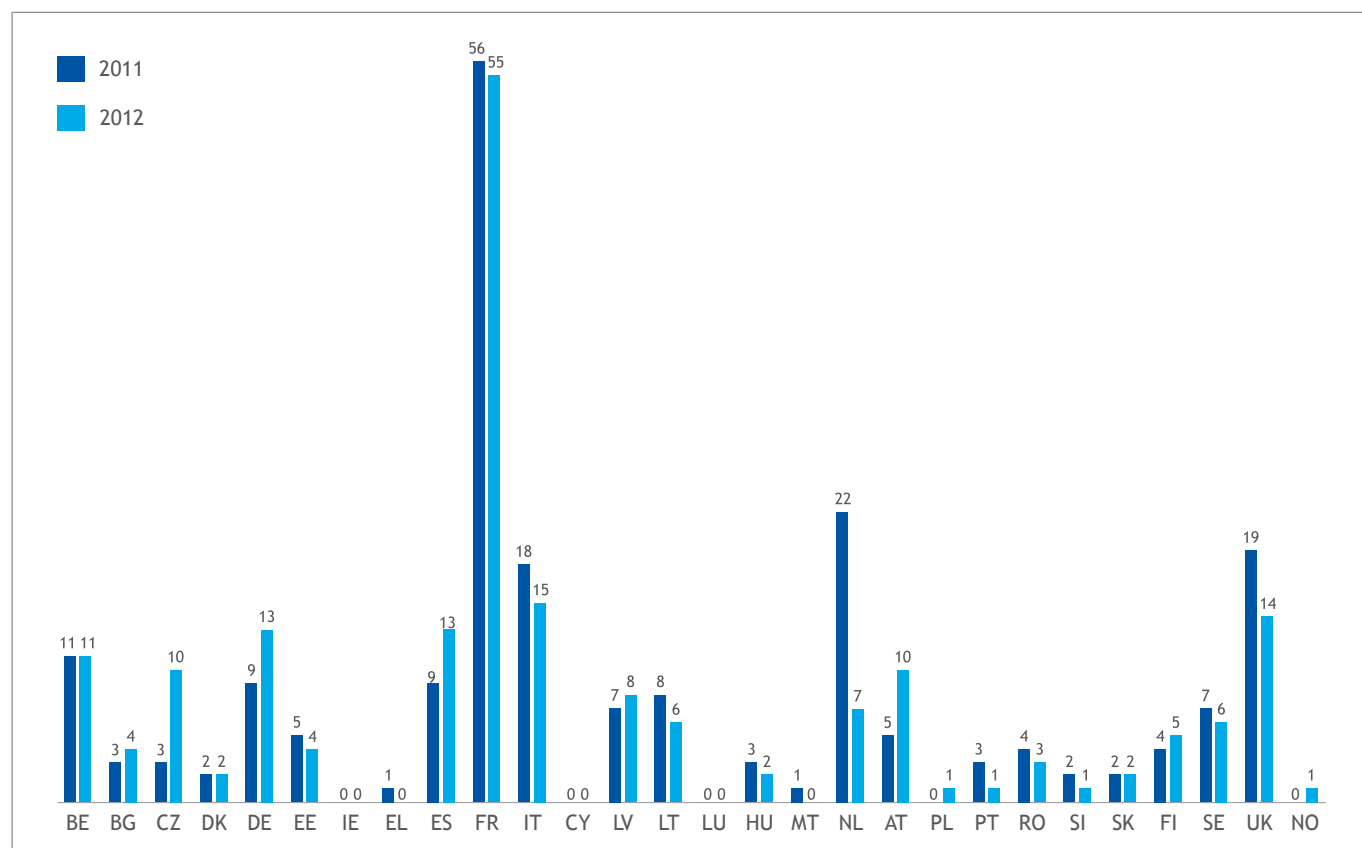
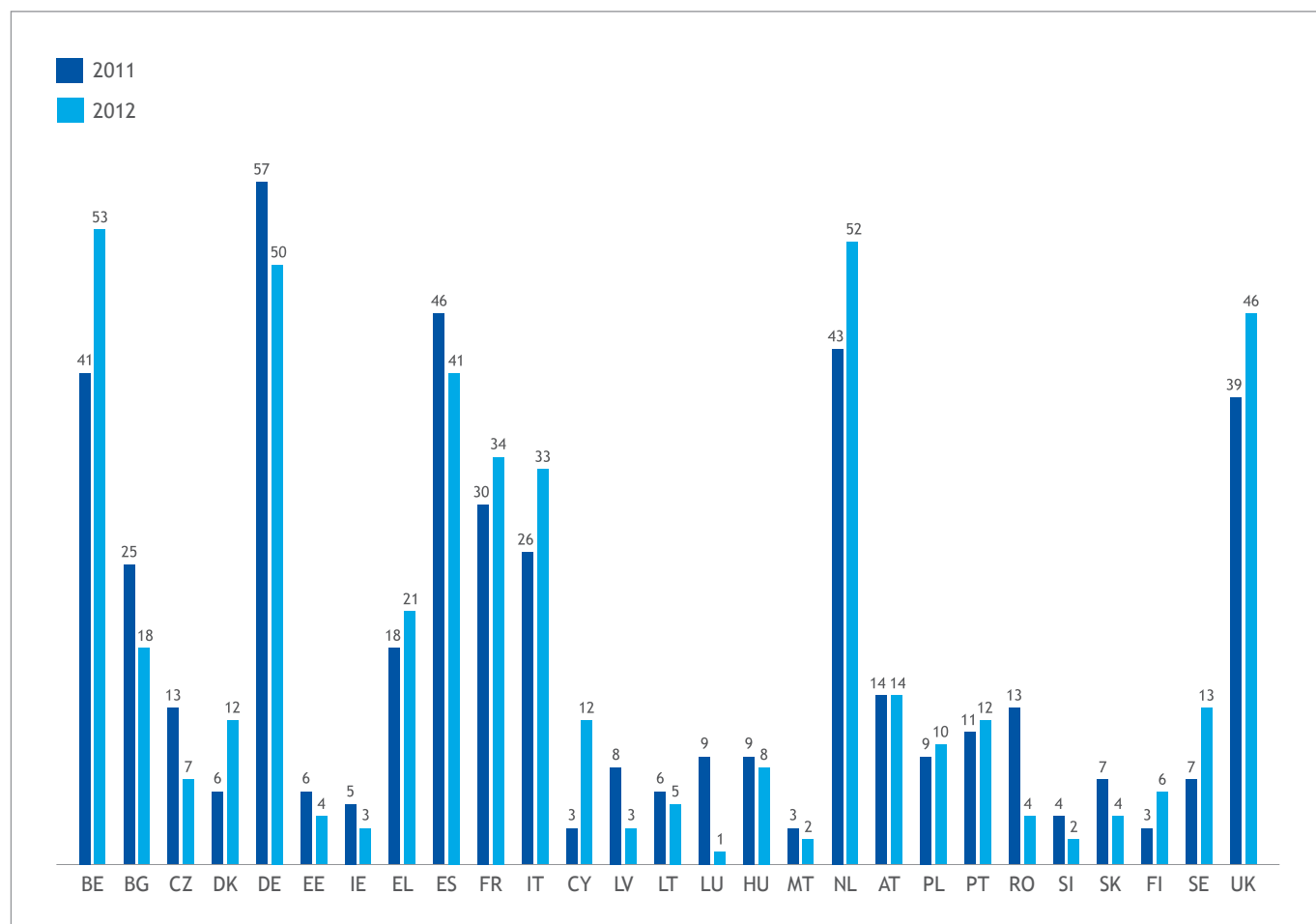


Figura 11 – Întâlniri de coordonare - țări solicitate

În figură se observă de câte ori au participat autoritățile din statele membre la întâlnirile de coordonare ale Eurojust, în cazurile care necesitau coordonare, după ce le-a fost solicitată asistența.



© 2013 Eurojust

Toate drepturile rezervate. Nu este permisă reproducerea niciunei părți din această publicație sau folosirea acestora în orice formă, prin orice mijloace, grafice, electronice sau mecanice, inclusiv fotocopiare, înregistrare sau stocare de informație și sisteme de memorie, fără permisiunea Eurojust.

Editori:

Deborah de Jonge, Jacalyn Birk

Design/ Servicii de publicare desktop (DTP):

Michèle Wilks-Speer

Fotografii:

Michel Mees, Joannes Thuy, Leen De Zutter



EUROJUST

Maanweg 174, 2516 AB The Hague, Netherlands

Phone: +31 70 412 5000 - E-mail: info@eurojust.europa.eu - Website: www.eurojust.europa.eu